

Sluutel mailbox administratie	Inhoud bezwaar	Reactie op bezwaar
OOPMERGWT-101	<p>Algemeen</p> <p>*OOPMERGWT-101 vraagt duidelijke overgangsmaatregelen bij de invoering van deze wetgeving. Veel lopende dossiers zijn mogelijk geïmpacteerd. Dit zal leiden tot vertragingen bij studiebureaus. De markt zal zich hier moeten zetten. We vragen naar een cascadesysteem in de omgevingsvergunningen om dit in te voeren, zodat lopende projecten geen vertraging oplopen.</p>	<p>In onderafdeling 5.53.6.1-tijdelijke bemaalingen en onderafdeling 5.53.6.1/1 - permanente bemaalingen zijn er waar nodig overgangsmaatregelen voorzien voor reeds verleende vergunningen voor 1/1/2025.</p>
OOPMERGWT-101	<p>Algemeen</p> <p>*OOPMERGWT-101 vraagt dat er bij bemalingsdossiers – gezien de mogelijke impact op het netwerk - verplicht een melding wordt gedaan bij de rioolbeheerder zonder expliciete goedkeuring/toelating. Daarnaast vragen we ook dat het mogelijk moet zijn om een niet aangemelde bemaling te kunnen laten stilleggen of het lozingspunt te kunnen laten aanpassen bij een nefast gevolg aan het openbaar saneringsnetwerk.</p> <p>Ter illustratie: het bemalingswater kan in 2/3e van Vlaanderen veel ijzer bevatten. Dit is nefast voor de werking van IT-buizen. Daarnaast hebben sommige rioolbeheerders al eens een probleem ondervonden met infiltratiebuizen in zandgrond, waar het water van de bemaling in de IT-buizen zoveel water in de omgeving bracht dat de naastliggende kelders van de woningen onder water kwamen te staan.</p>	<p>Bekendmaking van elke melding of vergunning voor een bemaling aan Aquafin is reeds voorzien in art 62 en art 140 van het omgevingsvergunningenbesluit.</p>
OOPMERGWT-102	<p>Graag wensen wij de aandacht te vestigen op bemaling en hun interactie met aangelande percelen met een vastgestelde verontreiniging. Door de bemaling ontstaat het risico van het aantrekken van deze verontreinigingen. Hierbij wordt de bouwheer van de bemaling vaak opgezadeld met hoge zuiveringskosten of andere kosten (bv. tegenbemaling) terwijl de bouwheer niet de veroorzaker is van de verontreiniging. Het lijkt ons aangewezen, zeker i.k.v. werken van openbaar belang in de regelgeving richting de bouwheer handvaten aan te reiken zodat het principe van 'vervuiler betaalt' ook hier zijn toepassing kan vinden.</p>	<p>Dit is een waardevolle suggestie maar ze valt buiten de scope van de voorliggende VLAREM-wijziging. Schade en aansprakelijkheid wordt geregeld door het Burgerlijk Wetboek.</p>
OOPMERGWT-104	<p>1. algemene appreciatie: ... Het beleid focust op wateropslag in de bodem maar verdere investeringen en een soepelere vergunningsverlening voor wateropslag in spaar- en bufferbekkens zal noodzakelijk zijn om toekomstige droogteperiodes te overbruggen. Wateropslag in de bodem leidt tot hogere grondwaterstanden wat tijdens periodes van droogte de gewassen ten goede komt. Een voldoende aanvulling van grondwater moet het mogelijk houden om grondwaterwinningen voor land- en tuinbouwers te garanderen. Een te hoog grondwaterpeil brengt echter ook negatieve effecten met zich mee, die hieronder verder beschreven worden. Cruciaal is dat inkomensderving door wateroverlast of te hoge grondwaterpeilen vermeden wordt.</p> <p>OOPMERGWT-104 wijst erop dat de land- en tuinbouwsector een grote bijdrage levert aan de waterinfiltratie in Vlaanderen doordat de sector mee werkt aan het vrijwaren van de open ruimte. In dat verband wordt ook opgemerkt dat het ruimen van grachten en beken belangrijk is om de infiltratieoppervlakte te maximaliseren. De in het besluit opgenomen regeling over drainages werd aangekondigd in het klimaatadaptatieplan 2030. Dat plan kwam tot stand kwam zonder enige vorm van overleg met de land- en tuinbouwsector of een adviesvraag aan de diverse adviesraden. Het gevolg is dat er nog heel wat vragen zijn bij de praktische haalbaarheid van de voorgestelde regelingen. OOPMERGWT-104 vraagt dan ook uitdrukkelijk betrokken te worden bij de verdere uitwerking en implementatie van dit besluit.</p>	<p>Dit is een waardevolle suggestie maar ze valt buiten de scope van de voorliggende VLAREM-wijziging</p>
OOPMERGWT-104	<p>2. Drainage als goede landbouwpraktijk</p> <p>Drainering van landbouwpercelen is een praktijk die al decennialang wordt toegepast. Dit heeft vanaf de jaren '50 dan ook geleid tot een belangrijke toename van de voedselproductie in Vlaanderen zodat elke burger toegang heeft tot voldoende en betaalbare voeding. In veel gevallen geldt het landbouw- én milieukundig nut achter draineringen nog steeds om een aantal redenen. Bij de verdere uitwerking van deze nieuwe regelgeving moet hier dan ook rekening mee gehouden worden.</p> <p>Gewasopbrengst en -kwaliteit</p> <p>De meest voorkomende landbouwgewassen in Vlaanderen zijn gevoelig voor een gebrek aan zuurstof in de wortelzone, dat bij hoge grondwaterstanden voorkomt, waardoor de negatieve effecten zullen ervaren als percelen slecht gedraineerd zijn. De wortelontwikkeling en gewastranspiratie zal afnemen bij een hoge grondwatertafel waardoor ook de opbrengst daalt. Zelfs wanneer de opbrengst niet significant afneemt kan de kwaliteit van de oogst sterk verminderen door zuurstofstress. De schade in gewasfysiologie en vervolgens opbrengst door zuurstofstress is ernstiger dan door droogtestress en ook het herstel verloopt minder voorspoedig. Nattere percelen kunnen bovendien leiden tot een hogere ziekte-, plaag-, en onkruiddruk. Phytium, Phytophthora en Alternaria zullen in natte omstandigheden veel schade aan de gewassen aanrichten. Wat een te hoge grondwaterstand is hangt af van vele factoren zoals de bodemtextuur en de gewaskenmerken. Feddes (1971)1 bepaalde dat de optimale grondwaterstand in kleiachtige bodems en tuinbouwgewassen in droge jaren tussen 60 tot 80 cm ligt en in natte jaren ongeveer 100 cm. Voor zandleembodems ligt het optimaal grondwaterpeil tussen 100 en 120 cm. Drainages liggen vaak op 80 tot 100 cm diepte om zo de optimale grondwatertafel voor de gewassen te bekomen. Niet enkel groenten maar ook heel wat andere veelvoorkomende teelten in Vlaanderen zullen schade ondervinden moest de grondwatertafel hoger komen. Verder onderzoek naar de impact van een stijgend grondwaterpeil op teelten in Vlaanderen en op bodemleven moet gedaan worden en in rekening gebracht worden bij verdere ontwikkelingen in het grondwaterbeleid. Bewerkbaarheid percelen en zaai- en oogsttijdstip Natte bodems hebben een lagere draagkracht waardoor het bewerken en berijden van de percelen tot structureerschade kan leiden indien zware machines de percelen betreden. De lagere draagkracht in combinatie met een lagere bodemtemperatuur (door verzadigde bodems) in het voorjaar leiden dat gewassen later gezaaid of geplant kunnen worden. In het najaar zullen gewassen later geoogst kunnen worden. Land- en tuinbouwers nemen maatregelen om met de wijzigende weersomstandigheden om te gaan en toch de meest optimale oogstresultaten te bekomen, kalenderboeren is hier nefast voor.</p> <p>Minder plasvorming en oppervlakkige afspoeling</p> <p>Dankzij drainages zal hevige neerslag minder leiden tot plasvorming en oppervlakkige afspoeling, omdat het regenwater meer ruimte heeft om in te dringen in de bodem. De grondwatertafel dient op een correcte diepte te zitten zodat water goed kan infiltreren. Een natte spons kan immers veel minder water opnemen dan een wat drogere spons. Drainages in de land- en tuinbouwsector hebben in een aantal gevallen ook een functie ten aanzien van de naburige bebouwde omgeving (bv. woningen) door ze te vrijwaren van wateroverlast.</p> <p>OOPMERGWT-104 vraagt dat er rekening gehouden wordt met het landbouwkundig, maatschappelijk én economisch belang van drainages in het uitwerken van deze regelgeving en de vergunningsverlening van drainages. Verder onderzoek naar het effect van een hoger grondwaterpeil op teelten in Vlaanderen is noodzakelijk en deze resultaten moeten in rekening gebracht worden bij de vergunningsverlening.</p>	<p>Alle landbouwdrainages zijn al meer dan 20 jaar meldingsplichtig. Met het huidige voorstel wijzigt voornamelijk dat voor sommige nieuwe in de nabijheid van kwetsbare groene gebieden in de toekomst een vergunning zal moeten aangevraagd worden. Dit voorstel legt geen verbod op. In de beoordeling van een vergunningsaanvraag kunnen de door de OOPMERGWT-104 aangehaalde punten meegenomen worden in de beoordeling.</p>
OOPMERGWT-104	<p>4. Aangepaste regeling klassieke drainages</p> <p>Met het besluit worden een aantal nieuwe definities rond drainages ingevoerd (artikel 1, 5° tot 8°). Artikel 47 9° en 10° wijzigt de bestaande rubrieksindeling voor drainages en voert een vergunningsplicht in binnen en rondom een aantal gebieden.</p> <p>* inspraak 4.4 -Ondersteunende maatregelen Het omvormen of aanleggen van peilgestuurde drainage of het plaatsen van stuwtes vraagt een investering voor de land- en tuinbouwer. VLIF-steun voor omvorming van klassieke drainage naar peilgestuurde drainage moet opgetrokken worden naar 100%. Voor het aanleggen van een nieuw peilgestuurd systeem is er op heden nog geen VLIF-steun, ook hier vragen wij 100% VLIF NPI-steun.</p> <p>Waterbeheersende maatregelen hebben het grootste effect wanneer ze op gebiedsniveau opgezet en beheerd worden. Gebiedsgerichte aanleg van peilgestuurde drainage of stuwtes moet gestimuleerd en administratief vergemakkelijkt worden. Doorwerking van dit besluit kan op landbouwpercelen opbrengstderving en kapitaalschade tot gevolg hebben. Een flankerend beleid is hier essentieel.</p> <p>OOPMERGWT-104 ziet enkele ondersteunende maatregelen als noodzakelijk voor de inwerkingtreding van het besluit:</p> <ul style="list-style-type: none">- Voorzie VLIF-steun voor het aanleggen en omvormen van peilgestuurde drainage- Stimuleer en faciliteer de gebiedsgerichte aanleg van peilgestuurde drainage of stuwtes- Werk een flankerend beleid uit	<p>Dit zijn waardevolle suggesties maar ze vallen buiten de scope van de voorliggende VLAREM-wijziging</p>
OOPMERGWT-114	<p>We zijn algemeen van mening dat deze aanpassing van VlareM een goede stap vooruit is voor de bescherming van het grondwater in Vlaanderen. De aangescherpte regels voor drainages, bemalingen en grondwaterwinningen zullen ertoe bijdragen dat het natuurlijk systeem veerkrachtiger wordt, zowel tegenover wateroverlast als tegenover waterschaarste en droogte. Strengere drainage-regels kunnen bijvoorbeeld de redding betekenen voor heel wat waardevolle natuur. Toch is dit voor ons nog maar een eerste stap en blijven er verschillende hiaten om tot een volwaardig systeemherstel te komen dat rekening houdt met water-, klimaat- en natuurdoelstellingen. In de opmerkingen en kritieken hieronder gaan we daar dieper op in. We wijzen er ook nog graag op dat deze het succes van deze nieuwe regelgeving valt of staat met het opschroeven van handhaving, coördinatie en versterken van de ogen op het terrein.</p>	<p>Het belang van handhaving wordt zeker erkend maar valt buiten de scope van deze VLAREM-wijziging</p>
OOPMERGWT-114	<p>Toevoegen definitie "cumulatieve effecten": In de voortoets worden momenteel de cumulatieve effecten van grondwaterwinningen niet correct beoordeeld. De voortoets berekent cumulatieve effecten indien zich binnen de cumulatieve nulcontour van een GWW andere grondwaterwinningen bevinden. Dit is onvoldoende. Cumulatieve effecten doen zich voor vanaf het ogenblik dat de cumulatieve nulcontour van andere grondwaterwinningen overlappen met de cumulatieve nulcontour van de getoetste grondwaterwinning. Deze aanvulling geldt niet alleen voor GWW maar ook voor drainages, bemalingen en droogleggingsprojecten. In te voegen definitie: "Cumulatieve effecten zijn de effecten van een geplande grondwaterwinning, drainage, bemaling of droogleggingsproject in combinatie met de effecten van andere, bestaande of geplande, grondwaterwinningen, drainages, bemalingen of droogleggingsprojecten. Er is sprake van cumulatieve effecten vanaf het ogenblik dat de cumulatieve nulcontour van beide projecten of exploitaties overlapt." Voor de definitie kan verwezen worden naar het kopje "cumulatieve effecten" bij het Kennis- en informatiesysteem MER.</p>	<p>We hebben overwogen om de opmerkingen over cumulatieve effecten, nulcontour, ecologische afvoeregimes en milieutechnische eenheid op te nemen, maar na zorgvuldige afweging hebben we besloten dat deze definities verder gaan dan wat we momenteel beogen met de hervorming. Desondanks erkennen we het belang van deze definities voor de bescherming van ons milieu en ecosysteem. Het doel van de Grondwaterwet is vooral gericht op het verbeteren en vereenvoudigen van de wetgeving, en houdt voldoende rekening met de actuele rechtspraak en ontwikkelingen.</p>
OOPMERGWT-114	<p>Toevoegen definitie (cumulatieve) "nulcontour": In de voortoets wordt momenteel gerekend naar een nulcontour (een grondwaterdaling van 5cm of meer) en een cumulatieve nulcontour (een grondwaterdaling tussen 0 en 5 cm). Deze opdeling lijkt sinds het Grondwaterarrest achterhaald aangezien een grondwaterdaling van 5cm niet beschouwd kan worden als een drempelwaarde. Daarom is het beter enkel nulcontour te gebruiken. Omdat het begrip nulcontour in de definitie van cumulatieve effecten opgenomen is, dient dit ook gedefinieerd te worden in de Grondwaterwet. In te voegen definitie: "Nulcontour is het gebied waarbinnen de daling van de grondwatertafel als gevolg van het betreffende project of activiteit groter is dan nul centimeter."</p>	<p>We hebben overwogen om de opmerkingen over cumulatieve effecten, nulcontour, ecologische afvoeregimes en milieutechnische eenheid op te nemen, maar na zorgvuldige afweging hebben we besloten dat deze definities verder gaan dan wat we momenteel beogen met de hervorming. Desondanks erkennen we het belang van deze definities voor de bescherming van ons milieu en ecosysteem. Het doel van de Grondwaterwet is vooral gericht op het verbeteren en vereenvoudigen van de wetgeving, en houdt voldoende rekening met de actuele rechtspraak en ontwikkelingen.</p>
OOPMERGWT-114	<p>Toevoegen definitie "ecologische afvoeregimes": "In te voegen definitie: "Ecologische afvoeregimes zijn de kwaliteit, kwantiteit en timing van waterafvoeren die nodig zijn voor het ondersteunen en behouden van de componenten, functies, processen en veerkracht van aquatische ecosystemen en de voordelen die ze leveren aan mensen" (Bron: Buysse D., Van Wichelen J., Verschelde P., De Reu J., Westra T., Vermeersch S., Coeck J. (2020). Ontwikkeling van potentiële maatlaten voor de beoordeling van ecologische afvoeregimes (Eflows) in onbevaarbare oppervlaktewateren. Grote beken (Kempen). Rapporten van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek 2020 (42). Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, Brussel. DOI: doi.org/10.21436/inbor.19208751)</p>	<p>We hebben overwogen om de opmerkingen over cumulatieve effecten, nulcontour, ecologische afvoeregimes en milieutechnische eenheid op te nemen, maar na zorgvuldige afweging hebben we besloten dat deze definities verder gaan dan wat we momenteel beogen met de hervorming. Desondanks erkennen we het belang van deze definities voor de bescherming van ons milieu en ecosysteem. Het doel van de Grondwaterwet is vooral gericht op het verbeteren en vereenvoudigen van de wetgeving, en houdt voldoende rekening met de actuele rechtspraak en ontwikkelingen.</p>
OOPMERGWT-114	<p>Bepaling met betrekking tot milieutechnische eenheid: "Het begrip milieutechnische eenheid wordt gedefinieerd in artikel 1.1.2, §1 8° DABM als volgt: "§1 Tenzij uitdrukkelijk anders bepaald, wordt verstaan onder: (...) 8° milieutechnische eenheid : verschillende inrichtingen en/of activiteiten, met inbegrip van hun exploitatieterrein en de overige onroerende goederen waarmee ze verbonden zijn, die als één geheel moeten worden beschouwd met het oog op het beoordelen van het nadeel dat ze kunnen berokkenen aan mens of milieu. Een gegeven dat kan wijzen op de aanwezigheid van een milieutechnische eenheid is de onderlinge geografische, materiële of operationele samenhang van inrichtingen en activiteiten, die gepaard gaat met een relatieve afscheiding van het geheel van deze inrichtingen en activiteiten ten opzichte van andere inrichtingen en activiteiten. Het feit dat verschillende inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben, belet niet dat zij een milieutechnische eenheid kunnen vormen." Artikel 1.1.2 van VlareM heeft een gelijkaardige definitie: "Milieutechnische eenheid": verschillende ingedeelde inrichtingen, met inbegrip van hun exploitatieterrein en de overige onroerende goederen waarmee zij verbonden zijn, die als een geheel moeten worden beschouwd met het oog op het beoordelen van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens of milieu. Een gegeven dat kan wijzen op de aanwezigheid van een milieutechnische eenheid is de onderlinge geografische, materiële of operationele samenhang van inrichtingen, die gepaard gaat met een relatieve afscheiding van het geheel van deze inrichtingen ten opzichte van andere inrichtingen. Het feit dat verschillende inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben, belet niet dat zij een milieutechnische eenheid kunnen vormen." Er is dus sprake van een milieutechnische eenheid als verschillende ingedeelde inrichtingen en/of activiteiten, met inbegrip van hun exploitatieterrein en de overige onroerende goederen waarmee zij verbonden zijn, als een geheel moeten worden beschouwd met het oog op het beoordelen van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens en milieu. Een gegeven dat kan wijzen op de aanwezigheid van een milieutechnische eenheid is de onderlinge geografische, materiële of operationele samenhang van inrichtingen ten opzichte van andere inrichtingen. Een verschillend eigendomsstatuut belet niet dat verschillende inrichtingen een milieutechnische eenheid kunnen vormen (art. 1.1.2, §1, 8° DABM). Momenteel worden in de voortoets van bijv. GWW geen rekening gehouden met de GWW van dezelfde exploitant. Er is nochtans een onweerlegbare materiële en operationele (en veel ook geografische) samenhang. De bestaande grondwaterwinningen zijn opgenomen in de Verkenner van Databank Ondergrond Vlaanderen. In te voegen bepaling: "Geplande en bestaande grondwaterwinningen, drainages, bemalingen of droogleggingsprojecten van eenzelfde exploitant zijn te beschouwen als een milieutechnische eenheid overeenkomstig artikel 1.1.2 van VlareM."</p>	<p>We hebben overwogen om de opmerkingen over cumulatieve effecten, nulcontour, ecologische afvoeregimes en milieutechnische eenheid op te nemen, maar na zorgvuldige afweging hebben we besloten dat deze definities verder gaan dan wat we momenteel beogen met de hervorming. Desondanks erkennen we het belang van deze definities voor de bescherming van ons milieu en ecosysteem. Het doel van de Grondwaterwet is vooral gericht op het verbeteren en vereenvoudigen van de wetgeving, en houdt voldoende rekening met de actuele rechtspraak en ontwikkelingen.</p>
OOPMERGWT-114	<p>Transponder op machines boorbedrijven: Om de controle op het slaan van putten te vereenvoudigen, moeten boormachines uitgerust worden met een transponder. Zo kunnen de controlediensten eenvoudiger controleren of de geboorde grondwaterwinning effectief vergund en aangegeven is. Dit geniet onze volle steun. ... Bemalingen : De machines van erkende boorbedrijven worden uitgerust met een transponder (zoals bij mesttransporten het geval is) zodat de omgevingsinspectie kan traceren waar putten geslagen werden en kan checken of die putten aangemeld werden. Wij steunen dit, aangezien die transponders belangrijk zijn voor een correcte handhaving.</p>	<p>Deze reactie heeft betrekking op reeds in voege zijnde wetgeving en valt buiten de scope van de voorliggende VLAREM-wijziging</p>

korte mailbox administratie	inhoud bezwaar	reactie op bezwaar
OOPMERGWT-114	<p>Grondwaterwinningen met een debiet van kleiner of gelijk aan 5.000 m³ per jaar, die voldoen aan het aangepaste dieptecriterium en niet binnen SBZ, VEN, buffer van 100 meter,.... liggen, blijven klasse 3 en dus louter meldingsplichtig. Zij kunnen een grondwaterdaling veroorzaken die een significante impact heeft op natuurwaarden buiten voormelde gebieden die bestudeerd moeten worden in een natuurtoets in het kader van een MER-screening. Toch zijn ze als louter meldingsplichtige activiteiten niet onderworpen aan een MER-screening. Het feit dat meldingsplichtige projecten niet in aanmerking komen voor een MER-screening vloeit voort uit de definitie van een "project" in artikel 4.1.1, §1, 5° van het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid (DABM) dat een project definieert als "een voorgenomen vergunningplichtige activiteit of een vergunningplichtige activiteit die moet worden hervorgund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning". Niet-vergunningplichtige activiteiten, zoals de grondwaterwinning in dit dossier, worden bijgevolg niet onderworpen aan een project-MER-screening. [... DE VOLLEDIGE MOTIVERING IS OPGENOMEN IN HET BEZWAARSCHRIFT] De conclusie luidt dat de relevante bepalingen in de indelingslijst bij Vlarem II, het DABM en het MER-besluit de bepalingen van artikel 2, leden 1 en 2 en artikel 4, leden 2, 3 en 4 van de MER-richtlijn schenden. Er ligt op heden géén wetgeving of reglementering voor die een vergunningplicht- en screeningsprocedure oplegt voor grondwaterwinningen die niet boven de vermelde drempelwaarden uitkomen, hetgeen manifest in strijd is met de hoger vermelde bepalingen van Unie-recht. Voor zover al relevant – want louter het karakter van soft-law – is de online-tool "voortoets" niet voldoende om deze manifeste tekortkomingen te remediëren.</p>	<p>Er wordt akte genomen van de inspraak. Het is zo dat voor projecten die niet vergunningplichtig zijn, er geen project-MER-plicht is en er geen project-m.e.r.-screening moet uitgevoerd worden (aldus samenlezing art. 4.3.1 DABM, 5.2.1 DABM en art. 111 OVD). De inspraak zinspeelt op een diepgaande analyse m.b.t. de fundamenten van de project-m.e.r.-plicht en de procedurele mogelijkheden bij meldingen, wat buiten de scope en de opzet van dit besluit valt. Dit besluit is in eerste instantie gericht op de milieuvoorwaarden an sich die evenzeer van toepassing zijn op meldingsplichtige grondwaterwinningen (tenzij anders bepaald).</p>
OOPMERGWT-114	<p>Wat met bronnen en GWW: Volgens het natuurdecreet mogen bepaalde landschapselementen niet gewijzigd worden (zoals holle wegen, graften, duinen en dus ook bronnen). Bronnen worden echter niet op de kaarten van geopunt e.a. online in te kijken kaarten aangeduid. (wel op oude topografische kaarten die je dan evenwel dient aan te kopen....). Probleem stelt zich dat grondwaterwinningen bijna altijd in de directe omgeving van een bron en/of waterloop worden geboord. Met alle gevolgen van dien: droge bron, droge waterloop. Ter voorkoming van deze mistoestanden lijkt het ons opportuun dat de Vlarentrein voorziet om geen GWW meer toe te laten in een bepaalde perimeter (vb 300 m, te onderzoeken) tot een waterloop, tot een bron. In navolging hiervan zouden de bronnen op de Biologische Waarderingskaart (BWK) moeten ingetekend worden door bv het INBO.</p>	<p>Dit gaat buiten de scope van de voorliggende VLAREM-wijziging. Er is vandaag geen gebiedsdekkende kartering van alle bronnen waardoor deze voorgestelde wijziging vandaag nog niet kan geïmplementeerd worden.</p>
OOPMERGWT-114	<p>Grondwaterwinningen omzetten van klasse 3 naar klasse 2: Meldingsplichtige grondwaterwinningen (klasse 3) zijn enkel onderworpen aan een aktenaam. Dit heeft volgende ongewenste gevolgen: 1) ze worden niet onderworpen aan administratieve controle omdat: a) er geen verscherpte natuurtoets op passende beoordeling is; b) er geen advies van VMM of ANB vereist is; 2) bijgevolg worden ze voor onbepaalde duur vergund (terwijl VMM 10 jaar adviseert); 3) er staat enkel een omslachtig en zwaar beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen open (ipv. eenvoudiger en goedkoper bezwaar of beroep bij provincie/Vlaams gewest), 4) er wordt geen rekening gehouden met cumulatieve effecten; 5) er wordt geen rekening gehouden met bestaande grondwaterwinningen als milieutechnische eenheid.</p>	<p>Er wordt akte genomen van de inspraak. Dit besluit is in eerste instantie gericht op de milieuvoorwaarden an sich. De inspraak zinspeelt (deels) op een diepgaande analyse m.b.t. de fundamenten van de procedurele mogelijkheden rond controle bij meldingen. Dergelijke mogelijkheden dienen generiek te gelden, voor alle meldingen, en vallen bijgevolg buiten de scope en de opzet van dit besluit.</p>
OOPMERGWT-114	<p>Cumulatieve effecten van zowel droogleggingen, drainages, grondwaterwinningen,.... Moeten samengenomen worden bij de berekening van de daling van de grondwaterafval.</p>	<p>Dit valt buiten de scope van de voorliggende wetswijzigingsvoorstel.</p>
OOPMERGWT-105	<p>In de ontwerp nota VR vernamen we dat de inhoudelijke uitwerking van dit besluit mede is gebaseerd op de verkregen input via overleg met de betrokken stakeholders zoals de Belgische Vereniging van Bronbemalers, Vlaamse Confederatie Bouw en Bouwunie, OVAM, de Vlaamse Vereniging voor Steden en Gemeenten en de Vlaamse Vereniging van Provincies, en het Agentschap Natuur en Bos. Ook van VLARIO en Aquaflanders werd input verkregen. We stellen hierbij vast dat het OOPMERGWT-105 in deze fase niet is betrokken. Gezien de voorgestelde wijzigingen met als doel het verbeteren van het grondwaterbeheer, ook impact hebben op landbouw, waren wij graag vroeger betrokken.</p>	<p>Deze algemene reactie heeft geen betrekking op een concreet wijzigingsvoorstel</p>
OOPMERGWT-108	<p>Door onze jaren lange ervaring in het grondroeren als drainage bedrijf zien we een grote problematie ontstaan. Het veranderende klimaat zet ons en de landbouw voor grote uitdagingen. Wij zien ook dikwijls dat nieuwe regelgeving niet altijd het gewenste effect geeft op de structuur van de grond. Ten eerste bij droge zomers zouden de percelen in de leem, zand/leem gebieden minder snel ingezaaid moeten worden zodat de percelen na de oogst beter kunnen bewerkt worden (zoals diepgronden). Want alles moet zo snel mogelijk ingezaaid worden dat op veel percelen de grond niet deftig kan open gebroken worden om tijdens de winterperiode het regenwater te laten door sijpelen. En op deze manier blijft het effect van de groenbemester miniem. Want met een verharde ploegzool heb je weinig groeite. En veel minder opname van reststikstof. En zo zien wij ook dat de drainage buizen in de winter minder en minder gaan lopen omdat het water niet in de bodem kan dringen. Langs deze weg wil ik er op hameren dat niet alleen de inzaai periode belangrijk is maar vooral de bodem structuur op de eerste plaats moet komen. Pas dan krijg je een veel betere bodemleven en dan pas kan de groenbemester zijn werk gaan doen. Bij een goede bodemstructuur worden de sproeistoffen door de zuurstof veel beter afgebroken en word er veel meer nitraat opgenomen door de begroeiing. Het grote voordeel van drainage zit hem in de winter of najaar. Drainage is zeer belangrijk om de structuur in percelen open te houden en geen of minder verdichting te verkrijgen. Een bodem die in de regenperiodes te veel water krijgt en niet gedraineerd is slijt dicht waardoor er veel sproei en meststoffen rechtstreeks van het perceel spoelen. Drainage helpt ook de natuur gebieden. Want deze liggen meestal in lager gelegen gebieden die veel water ontvangen. Het water uit drainagesystemen is veel zuiverder of water die van de percelen spoelt. En dat water kan terug infiltreren in deze laag gelegen gebieden. Daarom is een polderbestuur zeer belangrijk. Die kennen hun gebied zeer goed. Want het verleden heeft al aangetoond als andere overheden het overnemen het soms fout afloopt bij het ontbreken van de knowhow. Waardoor in de zomers de grote sloten droog komen te staan en de verzilting bevorderen. Op het gebied van peil gestuurde drainages kan ik inkomen dat in vlakke zandstreken dit zijn nut heeft. Maar in de zware polders heeft dit dikwijls een omgekeerd effect. We zien soms percelen waar de drainage onder het zomerpeil ligt in de beek waardoor het water voor een stuk terug keert in de drainages. Die percelen hebben dikwijls het probleem dat de klei die in contact komt met water opzwellt zodat bij regenval het water moeilijk of niet in de grond dringt. Waardoor je veel uitspoeling krijgt.Ik ben nu 48 jaar en heb al 30 jaar ervaring in de grond te bewerken. We zien ook dat de beken/sloten een veel betere waterkwaliteit hebben dan vroeger. Als klein mannetje zagen we midden in de landbouw gebieden weinig zuurstof planten in het water en nu vind je ze bijna overal. Naar mijn mening moeten we niet altijd richting de boer kijken i.v.m. mindere goede waterkwaliteiten. Het stoot ons tegen de borst dat een landbouwer moet bomen planten voor de natuur ten goede te komen terwijl ANB volop ontbost en zo open ruimtes creëert en bemest op roekeloze wijze (morsen van meststoffen en opslaan van bigbag's op de hoeken van de percelen). Volgens ons is dit een bestemmingswijziging door voeren van bos naar open velden. We gaan er vanuit dat als je een landbouwnummer hebt je aan dezelfde gedragscodes moet</p>	<p>In de beoordeling van een vergunningsaanvraag voor een drainage kunnen ook de landbouwkundige voordelen meegenomen worden in de afweging. Om dit te kunnen doen is geen aanpassing van het wijzigingsbesluit vereist.</p>
OOPMERGWT-106	<p>Algemeen advies -De invloed van het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwisting van 27/10/2022 laat zich nu al voelen in vele dossiers: de milieu effecten van een bronbemaling moeten al mee beoordeeld worden in de MER-toets bij het verlenen van een omgevingsvergunning, ook al mag je de effectieve vergunning voor bemaling later (door aannemer) laten aanvragen. -De voorgestelde wijzigingen hebben een belangrijke impact voor het Beleidsdomein MOW, bij de voorbereiding en uitvoering van infrastructuurwerken: oHet is duidelijk dat bij de voorbereiding van projecten een extra stap zal moeten gebeuren. De studie bureaus die het technisch ontwerp opstellen zullen explicieter moeten aangeven of de constructie al dan niet zonder bemaling kan worden gebouwd en indien bemaling aangewezen lijkt, zal ook een aanzet voor bemalingsstudie moeten gebeuren. Daarenboven moet ook de impact van de lozing bekeken worden.</p>	<p>Dit kan bevestigd worden vanuit de administratie maar deze algemene reactie heeft geen betrekking op een aspect uit voorliggend wijzigingsvoorstel</p>
OOPMERGWT-106	<p>oHet voorliggend ontwerp VLAREM definieert éénduidig 'potentieel verontreinigd bemalingswater'. In de buurt van risico-gronden, bodemonderzoeken, schadegeval-terreinen, maar ook no-regret zones val je onder deze definitie. Bijgevolg valt 'groot Antwerpen' onder deze definitie gezien deze onder de contouren van 3M valt. Voor de lozing van potentieel verontreinigd bemalingswater val je dan onder de nieuwe rubriek 3.8 en dat is een klasse 2 of 1 inrichting. Uitzondering: geen lozingsvergunning nodig als: •Het bemalingswater geen gevaarlijke stoffen in concentraties hoger dan de toetsingswaarden bevat; •Voor bemalingen met een duur van maximaal 6 maanden, met een maximaal debiet van 1000m³/dag en het potentieel verontreinigd bemalingswater bevat gevaarlijke stoffen in concentraties die lager of gelijk zijn dan 10x toetsingswaarden. Naast het (standaard) opleggen van algemene lozingsvoorwaarden zijn er steeds ook bijzondere lozingsvoorwaarden oplegbaar. oDe wetgever gaat ervan uit dat de 'deskundigen' voldoende kennis hebben. Dit blijkt in de praktijk zelden voldoende. Eens de aannemer de bemaling dimensioneert, is deze vaak van heel anders dan door studie bureau voorzien. Er zijn twee 'kennis' aspecten aan de orde, met name de technisch kant (hoe bouw ik een constructie cfr. met/zonder bemaling en opmaak van bemalingsstudie) en de milieukennis (impact bij retour/lozing). Deskundigen geven ook zelf aan dat bij de opmaak van bemalingsstudies zelf het niet eenvoudig is om doorlatendheden van de bodem te bepalen/in te schatten. Het is gebruikelijk om in bestekken géén uitvoeringsmethodieken te beschrijven maar net de kennis en kunde van de aannemer te laten spelen en hen dan ook te laten instaan voor bemalingsstudies en aanvraag omgevingsvergunning. Deze werkwijze zal niet langer mogelijk zijn: bij de aanvraag van de omgevingsvergunning zal er wel degelijk al een (worst case?) studie moeten uitgevoerd worden mét inschatting van de impact bij retourneren/herbruiken/lozen in oppervlaktewater of lozen in riolering. Men kan wel nog steeds de aannemer laten instaan voor het aanvragen van een bemalingsvergunning. En dan ook de lozingsvergunning onder rubriek 3.8 indien van toepassing? Bemalings- en lozingsvergunning maken dus geen deel uit van de omgevingsvergunning van de werken? Dit is niet duidelijk. oBij het uitvoeren van het milieuhygiënisch grondonderzoek zal er ook aandacht moeten zijn voor grondwaterkwaliteit in geval van mogelijke bemaling. Er zal dus ook minstens 1 peilbus moeten geplaatst worden om de grondwaterstand én kwaliteit van het grondwater na te gaan. Het is echter in deze fase niet altijd duidelijk waar deze best geplaatst wordt én met welke diepte filterstelling om voldoende representatief te zijn. De bemalingsstudie zou er al moeten zijn voor aanvang van dit milieuhygiënisch onderzoek zoniet, moet bijkomend veldwerk gebeuren voor het plaatsen van een peilbus (of peilbuizen). De kosten voor het uitvoeren van een (milieuhygiënisch) onderzoek zullen dus stijgen. Het is daarenboven ook niet uitgesloten dat het studie bureau aangeeft dat er effectief eerst een proefpomp zou moeten uitgevoerd worden waarbij metingen van debiet, peil, kwaliteit of zettingen gebeuren met het oog op het bepalen van de geohydrologische karakteristieken van de ondergrond. oNieuwe (sectorale) voorwaarden bij bemalingen (onderafdeling 5.53.6.1) leggen onder meer op dat bemalingspompen moeten geplaatst worden door een erkend boorbedrijf én geregistreerd op eDOV (tellerstand bij start en beëindiging). Ook debieten zullen nu effectief moeten geregistreerd worden voor elke cascadestap. Nadien mag de aannemer instaan voor de registratie van de tellerstand. Voor ingedeelde bemalingen zijn analyses op potentieel verontreinigd bemalingswater verplicht. De effectieve bemaling mag pas opgestart worden na dat de resultaten beschikbaar zijn. Er is verplichte peilsturing op minimaal 1 peilput en monitoring via peilputtenetwerk bij debieten > 10m³/d of 2500m³/jr,... Dit zijn allemaal zaken die ook tijdens de uitvoeringsfase de kostprijs zullen verhogen.</p>	<p>Ook zonder de voorgestelde wijzigingen moet er voor het lozen van verontreinigd bemalingswater een vergunning aangevraagd worden. Door de voorgestelde aanpassingen is dit niet meer als bedrijfsafvalwater maar als bemalingswater (apart statuut). Ook zonder de voorgestelde wijzigingen moeten de nodige onderbouwende studies uitgevoerd worden om aangevraagde lozingsnormen en lozingsdebieten te onderbouwen. Art 752 van het omgevingsvergunningdecreet bepaalt dat gezamenlijke indiening niet geldt voor aanvragen of meldingen van exploitatie van ingedeelde activiteiten die alleen nodig zijn tijdens de uitvoeringsfase van een project. Zowel de bemaling zelf in het kader van bouwwerken als de lozing van het bemalingswater in het kader van bouwwerken vallen hier onder en kunnen dus apart aangevraagd worden. De peilputten moeten conform het nieuwe art. 5.53.1.254 van titel II van VLAREM ten laatste geplaatst worden bij de aanleg van de bemaling zelf. Op dat ogenblik is het detailontwerp van de bemaling reeds gekend.</p>
OOPMERGWT-106	<p>De vraag rijst ook wie aansprakelijk zal gesteld worden bij niet naleven van voorwaarden: de exploitant = aannemer in geval er een aparte omgevingsvergunning voor de bemaling wordt aangevraagd? Wat indien de aanbestedende overheid de omgevingsvergunning mét bemalingsrubrieken aanvraagt? Bij de aanvraag van stedenbouwkundige handelingen moet je niet aangeven wie dit zal uitvoeren, echter voor de aanvraag van een milieubriek dient wel een 'exploitant' aangeduid. Bij aanvraag omgevingsvergunning is het niet duidelijk wie de aannemer zal zijn die de werken uitvoert dus is MOW als exploitant op te geven. Voor zover bekend kan de overname van de aannemer niet opgelegd worden in het bestek doch dit kan enkel voor ALLE milieubrieken (dus niet enkel voor bv. rubriek bemaling). Dit kan voor bepaalde dossiers, waar nog andere milieubrieken van toepassing zouden zijn, problemen geven.</p>	<p>Een omgevingsvergunning wordt voor het milieulijk aangevraagd door een "exploitant". Deze is verantwoordelijk voor het naleven van de vergunning en haar voorwaarden. De wetgever legt niet vast of dit de bouwheer of aannemer is. Dit is een beslissing in onderling overleg tussen deze partijen. Het bezwaar handelt over een procedurele kwestie waar VLAREM II niet op kan ingrijpen.</p>
OOPMERGWT-111	<p>De reeds verscherpte voorwaarden bij meldingen en omgevingsvergunningsaanvragen voor bemalingen, die door de Dienst Milieu opgelegd worden sinds de tweede helft van 2022 (na de toelichting op het College van Burgemeester en Schepenen), liggen in de lijn van de wijzigingen in de VLAREM 2019 en de GRONDWATERTREIN. De bijzondere voorwaarden die nu opgelegd worden bij bemalingen, zijn op basis van de VLAREM 2019 reeds opgenomen in de sectorale voorwaarden die steeds van toepassing zijn bij bemalingen, of worden in de toekomst opgenomen als sectorale voorwaarden op basis van de GROANDWATERTREIN 2022. Specifiek voor drainage zal de klasse-indeling in 2 stappen wijzigen, zoals vastgelegd in het Vlaams Klimaatadaptatieplan. Het is evenwel belangrijk dat alle betrokkenen via de geijkte kanalen op de hoogte gebracht worden van de wijzigingen. Gepaste communicatie over de wijzigingen na de goedkeuring van het ontwerpbesluit naar de betrokken sectoren toe is dan ook cruciaal. DEPARTEMENT OMGEVING Afdeling Beleidsontwikkeling en Juridische Ondersteuning bereidt momenteel een ontheffingsaanvraag van de plan-m.e.r.-plicht om bij team MER in te dienen. Hiervoor is geen adviesronde voorzien bij lokale besturen. 4. Financiële gevolgen en link naar beleidsplan Deze beslissing kadert in actieplan 5.2.2 (vergunningen, adviezen en attesten afleveren) van het meerjarenplan 2020-2025 en heeft geen financiële gevolgen. Besluit: Art. 01.- Het college van burgemeester en schepenen adviseert het ontwerpbesluit tot wijziging van titel II van het VLAREM, het VLAREL en het Omgevingsvergunningenbesluit, wat betreft de waterregelgeving (GRONDWATERTREIN 2022) gunstig. Art. 02.- Het college van burgemeester en schepenen wijst op het belang dat alle betrokkenen via de geijkte kanalen op de hoogte gebracht worden van de wijzigingen. Gepaste communicatie over de wijzigingen na de goedkeuring van het ontwerpbesluit naar de betrokken sectoren toe is dan ook cruciaal.</p>	<p>Deze aanbeveling is waardevol maar leidt niet tot een aanpassing van voorliggende VLAREM-wijziging</p>
OOPMERGWT-113	<p>Rubriek 53.2.* De klasse 1 rubriek is zeer hard aan te moedigen, op deze manier is er meer kans dat er door adviesinstanties een advies gegeven kan worden. Mogelijk zal er hierdoor ook meer nood zijn aan adviesverleners en zullen ze hierdoor de nodige middelen kunnen verkrijgen om ze te behandelen.. * Er zou vanuit de overheid en sector ook meer ingezet mogen worden op infosessie over de werking van bronbemalingen en hoe men de installatie kan beoordelen op het terrein. Momenteel ontbreekt die kennis overdracht nog volledig en zijn we aangewezen op de handhavers van VLAREL (departement Omgeving).</p>	<p>Deze aanbeveling is waardevol maar leidt niet tot een aanpassing van voorliggende VLAREM-wijziging</p>

Korte mailbox administratie	Inhoud bezwaar	Reactie op bezwaar
OOPMERGWT-116	<p>1° De erkende boorbedrijven via Vlareem mee verantwoordelijk stellen indien ze boren zonder dat er een melding of vergunning werd gedaan, zou de situatie sterk kunnen verbeteren.</p> <p>Dat zullen de boorbedrijven meer zelf als dienstverlening naar hun klanten de aanvraag of melding doen.</p> <p>2° Nu is er een systeem dan niet vergunnings- of meldingsplichtige grondwaterwinnings aan VMM moeten gemeld worden (vermoedelijk in het kader van de heffingen?). Het zou de situatie sterk vereenvoudigen dat dan alle grondwaterwinnings minstens via Vlareem meldingsplichtig zouden zijn.</p>	<p>1° Via art 53/6 van het VLAREL worden gebruikseisen opgelegd aan erkende boorbedrijven. Gebruikseis 7° stelt dat het boorbedrijf "alleen werken uitvoert met betrekking tot ingedeelde inrichtingen als de nodige vergunning of aktenaam daarvoor voorhanden is, meldt de start van de werken, vermeld in artikel 5.53.5.2, 5.55.1.3, §3, 6.9.1.1, tweede lid, en 6.9.1.3, §5, van titel II van het VLAREM, voorafgaandelijk via een webapplicatie van de Databank Ondergrond Vlaanderen aan de bevoegde afdeling en het departement, en houdt zich aan de geldende milieuvoorwaarden;" Er kan ingegrepen worden op de erkenning indien een boorbedrijf zich niet aan de gebruikseisen houdt. 2° er worden geen wijzigingen aangebracht aan de uitzondering voor de huishoudelijke winningen en de winningen via hand-, neus- of voetspomp buiten een beschermingszone type III rond een drinkwaterwinning bij rubriek 53. Deze winningsputten moeten wel door een erkend boorbedrijf aangelegd worden en het erkend boorbedrijf moet hierover rapporteren. Op deze manier beschikt de overheid wel over de gegevens van nieuwe grondwaterwinnings die in VLAREM uitgezonderd zijn.</p>
OOPMERGWT-117	<p>Algemeen vinden we het positief dat zowel voor tijdelijke als permanente bemalingen meer ingezet wordt op het beperken van bruto en netto opgepompte debiet, via o.a.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het melden van start- en stop van de bemaling, plaatsen van debietmeter door erkend bedrijf en opgeven van tellerstanden van de debietmeter op regelmatige tijdstippen • Verplichting tot peilgestuurde bemaling o.b.v. peilputten • De bemalingscascade (4 stappen) komt meer prominent naar voren • <p>Wel vrezen we dat men o.w.v. de bepalingen rond waterkwaliteit nog te vaak zal uitkomen bij stappen 3 en 4 van de cascade (lozing) i.p.v. bij de stappen 1 (beperken en retourneren) en 2 (hergebruiken) en op die manier de doelstellingen uit het Actieplan Droogte en het Vlaams Klimaatadaptatieplan dreigt voorbij te schieten. In een stedelijke omgeving worden we immers zeer vaak geconfronteerd met potentieel verontreinigd grondwater.</p> <p>In het voorstel dat nu voorligt, moet, tenzij anders vermeld in de omgevingsvergunning, het grondwater voor retourneren (onderdeel van stap 1) voldoen aan de milieukwaliteitsnorm (MKN) voor grondwater, richtwaarden grondwater of rapportagegrens. Stap 2 (hergebruik) mag in principe niet voor potentieel vervuld grondwater. Voor lozing (stappen 3 en 4) geldt de IC of rapportagegrens.</p> <p>Voor stap 1 wordt een afwijkingmogelijkheid voorzien maar zonder duidelijk kader, voor stap 2 vinden we geen mogelijkheden tot afwijking terug in de tekst, voor stappen 3 en 4 wordt expliciet vermeld dat bijkomende lozingsnormen kunnen worden aangevraagd (tot x keer de IC) afhankelijk van de draagkracht van het ontvangende oppervlaktewater en als deze nooit leidt tot een achteruitgang van de toestand van het waterlichaam waarop wordt geloosd.</p> <p>De OOPMERGWT-117 mist een duidelijk afwegingskader voor stap 1. Dit legt alle druk op de schouders van de vergunningverlener, en zorgt ervoor dat er verschillen ontstaan in aanpak tussen gemeenten onderling. Dit gebrek aan kader kan er ook voor zorgen dat retourneren opnieuw slechts weinig zal worden toegepast. De OOPMERGWT-117 mist ook een uitzonderingsgrond voor stap 2, het hergebruik, daar waar deze stap volgens de stad een belangrijke rol kan spelen in de strijd ten droogte en waterschaarste.</p> <p>Daarom zouden we de aanbeveling willen maken om expliciet een afwegingskader op te nemen voor stap 1. Een optie zou kunnen zou om ook voor retourneren op het grondwater "verhoogde normen" te kunnen aanvragen onder gelijkaardige voorwaarden als bij lozing, dus als men kan aantonen dat de draagkracht van het grondwater dit aankan en het niet leidt tot een achteruitgang van de toestand van het waterlichaam. In bepaalde gevallen zou dit, voor verschillende waterlichamen samen bekeken, ook een betere oplossing kunnen zijn, aangezien in stap 1 de vervuiling ter plaatse wordt gehouden en niet wordt verspreid naar afwaarts.</p> <p>Bijkomende voorwaarden zouden kunnen zijn dat het tijdelijk aan de oppervlakte brengen van het bemalingswater (in geval van oppervlakkige infiltratie) geen risico inhoudt voor mens of milieu en dat deze herinfiltratie kadert binnen een globale klimaatadaptatie- en biodiversiteitsstrategie (bv. herinfiltratie noodzakelijk is om een oppervlaktewater, vijver of natte biotoop in stand te houden, verzilting en verdere daling van het grondwaterpeil te voorkomen).</p> <p>Daarnaast zouden we aanbevelen om expliciet op te nemen dat hergebruik van potentieel verontreinigd grondwater mogelijk is als aangetoond wordt dat dit voldoende is voor de beoogde toepassing.</p>	<p>- kwaliteitskader terug in de ondergrond brengen: art 5.53.6.1.3. §2 en art 5.53.6.1/1.3. §3 worden aangepast waarbij de afwijking van de milieukwaliteitsnormen voor grondwater wordt beperkt tot de ongewenste en toxische stoffen.</p> <p>De afwijkingmogelijkheid van dit generieke kader is reeds met de VLAREMtrein 2019 uitgevoerd. Parallel hieraan is ook addendum R53 aangepast. Vraag 5 stelt dat bij een aanvraag tot afwijking van het generiek kwaliteitskader, de aanvraag een effectbeschrijving moet bevatten van de aangevraagde kwaliteit, onderbouwd met analyses. Adhv deze gegevens kunnen de effecten ingeschat worden en een afwijking al dan niet toegestaan worden. De suggestie om nog bijkomende richtlijnen en tools vanuit de overheid ter beschikking te stellen om de milieupact in te schatten, is waardevol en wordt ter harte genomen maar vereist geen verdere aanpassing van het voorliggende wetswijzigingsvoorstel.</p> <p>- hergebruik bemalingswater: de afwijkingmogelijkheid is reeds voorzien en vandaag al van toepassing voor tijdelijke bemalingen (zie huidig artikel 5.53.6.1.1 §2 3de alinea / toekomstig art 5.53.6.1.3 §3). In art. 5.53.6.1/1.3. §4 wordt dit nav dit bezwaar ook voorzien.</p>
OOPMERGWT-112	<p>Voorstel tot aanpassing van 5.53.4.1.2 – Peilputten:</p> <p>A) Grote KWO-sites worden (wat betreft de peilputten) vandaag de dag foutief beschouwd als grootschalige waterwinnings. Gezien KWO-systemen netto nagenoeg geen water onttrekken uit de watervoerende laag, resulteert dit vaak aan een overaanbod van peilputten. De wetenschappelijke waarde van deze peilputten (op projecten met reeds 8 KWO-bronnen, waarvan ook de peilen worden opgevolgd) is in vraag te stellen, mede door de beperkte ruimte wat doorgaans resulteert in een suboptimale inplanting.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vandaag de dag is één bijkomende peilput nodig per schijf van 200.000 m³/jaar, voor deze systemen stelt de bezwaarindienaar voor het aantal peilputten eerder bij te stellen naar één peilput per schijf van 500.000 m³/jaar. <p>Voor kleinere KWO-systemen (indicatief Q = 35 m³/h, gebouwzijdig verwarmingsvermogen van 250 kW) kan de kost van een peilput als een nadeel worden beschouwd waardoor er sneller naar een BEO-systeem gegrepen kan worden. De impact van dergelijke kleine KWO-systemen is dan ook (doorgaans) te verwaarlozen op de omgeving, wat de wetenschappelijke waarde van een dergelijke peilput in vraag stelt.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Om hieraan tegemoet te komen, stelt de bezwaarindienaar de eerste peilput pas noodzakelijk te maken indien het grondwaterdebiet (op jaarbasis) meer bedraagt dan 100.000 m³/jaar. <p>C) Bijkomend moeten peilputten vandaag de dag ingepland worden op een locatie waar je een afpompings ten gevolge van de KWO-bronnen kan meten (verschillend van de hydraulische nullijn).</p> <p>Vanuit het oogpunt om thermische interferentie in KWO-systemen beter te monitoren, is net deze nullijn van groot belang gezien je hier op een gelijke afstand van een warme- en koudebron zit.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dit resulteert in een betere opvolging van de KWO-systemen en maakt het mogelijk om de energetische performantie van het KWO-systeem in de toekomst te garanderen. Thermische kortsluiting kan er namelijk voor zorgen dat de dT op het opgepompte grondwater afneemt. De bezwaarindienaar verduidelijkt dit in een voorbeeld. 	<p>De aangereikte voorstellen worden onderschreven ivm aantal peilputten (A) en minimaal debiet vanaf wanneer er een peilput moet geplaatst worden (B). Deze suggesties worden verwerkt in een aangepast wetswijzigingsvoorstel. Ook voor het opvolgen van het thermisch evenwicht (C) worden aanpassingen voorgesteld.</p>
OOPMERGWT-112	<p>Voorstel tot aanpassing van artikel 5.53.6.2.3 – Leidingsysteem in permanente overdruk ten opzichte van het gebouwstelsel : De bezwaarindienaar stelt dat de enige echte optie om zekerheid te garanderen dat er geen contaminatie van het grondwater kan plaatsvinden door het gebouwwater, is om een dubbelwandige warmtewisselaar op te leggen (fysieke scheiding). Alleen hierdoor wordt de kwaliteit van het grondwater op lange termijn gegarandeerd, ook wanneer de exploitant zijn verplichtingen niet vervult. Bezwaarindienaar geeft een aantal voorbeelden ter onderbouwing (wijzigen van exploitant, pompenergie, aanwezigheid glycol, lekkende injectieklep).</p>	<p>Het bezwaar kan onderschreven worden en dit aspect zal aangepast worden in de sectorale bepalingen voor toekomstige systemen.</p>
OOPMERGWT-112	<p>Voorstel aanpassing ONDERHOUDSVORWAARDEN: Het bezwaar doet een voorstel voor aanpassing van de onderhoudsvoorwaarden: er wordt voorgesteld om de verplichte onderhoudsfrequentie van KWO-systemen met een minimaal jaarlijks debiet van 30.000 m³ (de huidige klasse 1, KWO-systemen) op te trekken naar tweemaal per jaar door een deskundige ter zaken. De bezwaarindienaar begrijpt dat deze wetgeving gebaseerd is op de klassieke gasinstallaties, maar het onderhoud op warmtepompen is conform 5.16.3.3 reeds aan een hogere frequentie verplicht. De beperkte meerkost voor een preventief onderhoud van de KWO-bronnen is dan ook te verantwoorden, gezien techniekers van een deskundige partij reeds ter plaatse zullen zijn voor het onderhoud van de koelinstallatie. Het bezwaar somt hiertoe een aantal redenen op, zoals het risico op contaminatie van het KWO-bronwater en het correct nemen van grondwaterstalen. Verder bevat het bezwaar een voorstel voor een verdere verduidelijking van de minimale onderhoudsactiviteiten, en een voorstel om de debietmeter in plaats van te ijken te hercallibreren. Er worden in het bezwaar prijzen vermeld ter illustratie van het bezwaar.</p>	<p>Het verhogen van de frequentie van controle wordt in deze wetswijziging niet overgenomen. Voor een dergelijke aanpassing wordt doorgevoerd is verder onderzoek vereist.</p> <p>De verplichtingen rond staalnames worden verminderd voor alle installaties. Door de minder grote in te delen als een klasse 2 activiteit vallen deze verplichtingen weg. Voor de hele grote wordt de frequentie vermindert.</p>
OOPMERGWT-112	<p>BEO-installaties blijven in belangrijke mate ongereguleerd wat een zeer belangrijk risico inhoud:</p> <ul style="list-style-type: none"> o Er wordt geen maximale injectietemperatuur opgelegd zoals bij de KWO-systemen. Desondanks blijft het risico gelijkaardig (de bodem en het grondwater rondom deze lussen zal ook opwarmen tot boven 25°C). o Voor systemen die bestaan uit 10 BEO-lussen of meer vindt de bezwaarindienaar het nodig om de noodzaak van een EED-simulatie bijkomend op te laten nemen in de vergunningsvoorwaarden. Dit verzekert zowel de exploitant als de vergunningverlener ervan dat het BEO-systeem op lange termijn duurzaam geëxploiteerd kan worden (zonder een bijkomend risico op invriezing van het BEO-veld bij belangrijke thermische onbalans). o Strengere onderhoudsvereisten rond het BEO-veld dringen zich spoedig op. Zo kan een deskundige ter zaken bij het reeds verplichte onderhoud van de water-water warmtepompen een bijkomende controle uitvoeren op het BEO-veld: <ul style="list-style-type: none"> • Meting van het glycolpercentage • Druk & drukverlies op het BEO-veld 	<p>Voor de voorgestelde aanpassing wordt doorgevoerd is verder onderzoek vereist.</p>
OOPMERGWT-112	<p>De bezwaarindienaar steunt het onderscheid dat gemaakt wordt wat betreft de minimale onderhoudsvoorwaarden tussen systemen die meer (of minder) dan 30.000 m³/jaar rondpompen (de huidige grens tussen klasse I & klasse II KWO-systemen). De bezwaarindienaar vraagt om deze threshold niet verder te versoepelen gezien dit zal leiden tot meer KWO-systemen die niet altijd volgens de Code van de Goede Praktijk uitgevoerd zullen worden.</p> <p>De bezwaarindienaar vindt dat de onderhoudsvereisten voor systemen boven de 30.000 m³/jaar versoepelen geen goede zaak betreft voor wat betreft de techniek, echter zien exploitanten van kleinere systemen er tegen op om de vergunningsaanvraag via de provincie laten te lopen. Een alternatief zou kunnen zijn om de grens (waarbij een omgevingsvergunning door de provincie wordt afgehandeld) op te trekken tot 100.000 m³/jaar (conform het voorstel wat betreft peilputten en geochemische staalnames).</p> <p>De bezwaarindienaar stelt voor om een aantal zaken, zoals staalnames op de putten, de noodzaak aan een peilput, alsook de grens tussen klasse I & II systemen te verschuiven van 30.000 m³/jaar naar 100.000 m³/jaar. Zodanig dat KWO ook een toegankelijke techniek wordt voor de kleinere projecten, waar de bovengenoemde maatregelen soms als afschrikwekkend ervaren kunnen worden (zowel financieel, als vergunningstechnisch).</p> <p>Daarbij stelt de bezwaarindienaar wel dat de onderhoudsvoorwaarden moeten verstrengen en dit voor projecten vanaf 30.000 m³/jaar (deze onderhoudsvoorwaarden schuiven dus niet mee naar de vooropgestelde schijf van 100.000 m³/jaar). Op deze manier wordt verzekerd aan zowel de exploitant, als de vergunningsverlende overheid, dat het KWO systeem correct blijft werken doorheen de jaren, terwijl de kans op nadelige economische (lagere COP, hogere energiekost) of ecologische (lagere delta T resulterende in hogere volumes) geminimaliseerd wordt.</p>	<p>Voor de voorgestelde aanpassing wordt doorgevoerd is verder onderzoek vereist. De rubriekindeling wordt aangepast zodat er meer systemen klasse 2 ipv klasse 1 zijn.</p>
OOPMERGWT-109	<p>Allereerst willen OOPMERGWT-109 benadrukken dat we de doelstelling van de ontwerpdocumenten, nl. het beperken van de impact van bemalingen op het milieu en het grondwater, onderschrijven en er heel wat positieve elementen in de voorliggende ontwerpdocumenten terug te vinden zijn. OOPMERGWT-109 zijn echter van mening dat enkel inzetten op de vooropgestelde wijzigingen niet de gewenste impact op het leefmilieu zal hebben en mogelijks zelfs het tegenovergestelde effect zal bewerkstelligen met meer niet erkende boorbedrijven die in de illegaliteit opereren</p>	<p>Er moet zowel ingezet worden op Handhaving als op een adequate wetgeving. Voorliggend voorstel past in het 2de. Dit bezwaar leidt niet tot een aanpassing van de voorliggende wetswijziging</p>
OOPMERGWT-109	<p>Bij de uitwerkingen van de teksten is geen rekening gehouden met onderstaand principe uit de "Conceptnota bijsturing van de regelgeving inzake de omgevingsvergunning" Voor bepaalde (grotere) projecten wijst de praktijk uit dat bepaalde vergunnings- of meldingsplichtige handelingen (VLAREM) pas tijdens het uitvoeringsproces naar boven komen en dus niet op voorhand konden ingeschat worden. We denken bv. aan bemalingen of mobiele breekinstallaties op de werf. Het gaat hier om tijdelijke, werfgebonden IIOA waarvoor alsnog een vergunning of melding vereist is vooraleer men het project kan starten. In bepaalde gevallen leidt dit tot timingproblemen omdat bouwheren of aannemers vaak te laat denken aan deze aanvraag. We onderzoeken - in overleg met de sector en betrokken beleidsdomeinen - op welke manier dergelijke tijdelijke, werfgebonden IIOA snel over de juiste vergunningen kunnen beschikken zonder vertragend op te treden voor de werfuitvoering.</p>	<p>Het bezwaar heeft betrekking op een procedureel aspect en dit valt buiten de scope van dit wijzigingsvoorstel.</p>
OOPMERGWT-109	<p>Er is evenmin rekening gehouden met de gevolgen van het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 27/10/2022 waarin geoordeeld wordt dat de mogelijke milieueffecten van een bronbemaling moeten beoordeeld worden bij het verlenen van een omgevingsvergunning voor een project, ook al laat het Omgevingsvergunningsdecreet toe dat de aanvraag voor die bronbemaling kan gebeuren tijdens de uitvoeringsfase van dat project.</p>	<p>Eventuele aanpassingen nav het arrest van 27/10/2022 ivm MERscreening vallen buiten de scope van voorliggende wetswijziging.</p>
OOPMERGWT-109	<p>Een integrale systeemaanpak voor grondwaterwinnings en bemalingen ontbreekt. Naast deze grondwatertrein zijn er nog verschillende initiatieven lopende: COOCK-project Grondwaterbeheersing bij bouwprojecten, uitvoering van actieplan Compliance promotion, Blue Deal-project Bemalingen en DOV-loket, onderzoek naar GPS-tracking op boortoestellen, tijdelijke handelingskader PFAS, BBT zuiveren van met PFAS belast bedrijfs- en bemalingswater, pilootprojecten omgevingshandhaving die inzetten op bemalingen en grondwaterwinnings, ...</p> <p>Bemalingen worden voornamelijk benaderd vanuit de strijd tegen droogte en klimaatverandering.</p> <p>Er wordt te weinig in overweging genomen dat bemalingen noodzakelijk zijn om een aantal noodzakelijke werkzaamheden uit te voeren die tegemoet komen aan andere beleidsdoelstellingen, zoals de vooropgestelde verdichtingsopgave in de kernen uit de strategische visie van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, waarbij ook een beleidsverkenning rond ondergronds ruimtegebruik uitgevoerd is, de aanleg en vervanging van riolerings om de doelstellingen uit de kaderrichtlijn water te behalen, een versterking van het elektriciteitsnetwerk of een modal shift naar transport via pijpleidingen te realiseren, , ...</p> <p><u>De Vlaamse bouwsector is vragende partij om de verschillende doelstellingen en initiatieven beter op elkaar af te stemmen en een integrale visie en aanpak voor grondwaterwinnings en bemalingen uit te werken.</u></p>	<p>Deze suggesties zijn waardevol maar leiden niet tot aanpassingen van voorliggende wetswijziging.</p>
OOPMERGWT-109	<p>De ontwerpdocumenten voor de grondwatertrein leggen enkel bijkomende voorwaarden op aan exploitanten en erkende boorbedrijven. Voor activiteiten op een bouwwerf is de vergunningaanvrager en dus de exploitant vaak de aannemer. Bouwheren, architecten en studie bureaus worden in de ontwerpdocumenten niet gevat, terwijl uit het recente arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen blijkt dat het onderzoek naar de milieueffecten van bemalingen een onderdeel moet zijn van de stedenbouwkundige aanvraag. De ontwerpdocumenten van de grondwatertrein zijn niet in overeenstemming met dit arrest en zijn een gemiste kans om in een vroege fase grondig onderzoek te doen zodat de hoeveelheid opgepompt grondwater kan beperkt worden en alternatieve ontwerpen en technieken kunnen overwogen worden, om zo de milieueffecten naar de omgeving te beperken. <u>De sector herhaalt zijn vraag om een kader uit te werken waarin iedere actor in het bouwproces zijn verantwoordelijkheid neemt en er meer studiewerk en onderzoek in een vroegere fase van een bouwproject gebeurt, in lijn met het recente arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.</u></p>	<p>Deze bedenkingen leiden niet tot aanpassingen van voorliggende wetswijziging. Zie ook bezwaar MINA-raad/SALV/SERV</p>

leutel mailbox administratie	Inhoud bezwaar	reactie op bezwaar
OOPMERGWT-109	Tegelijkertijd stelt de sector vast dat de inhoud van een vergunnings- of meldingsdossier steeds gedetailleerder wordt. Hierbij moet de vraag gesteld worden of deze gegevens een meerwaarde hebben voor de inschatting van de hinder naar de omgeving, bvb. aangeven van aantal en locatie van peilputten, ... Deze detailleringsgraad is er mede de oorzaak van dat de vergunningsaanvraag doorgeschoven wordt naar de aannemer, aangezien hiervoor het bemalingsconcept volledig gekend moet zijn. <u>De sector vraagt om de gevraagde inhoud van een vergunnings- /meldingsdossier te analyseren en te beperken tot de noodzakelijke gegevens om de impact naar de omgeving te bepalen.</u>	De inhoud van een aanvraag voor een omgevingsvergunning is vastgelegd als bijlage bij het omgevingsvergunningbesluit en is niet de scope van dit VLAREMwijzigingsbesluit.
OOPMERGWT-109	Uit een analyse van Embuild Vlaanderen blijkt dat er in 2021 ca. 1.350 vergunningsaanvragen en ca. 8.550 meldingsdossiers ingediend zijn voor bemalingen, waarbij een significant aandeel van de dossiers niet rechtsgeldig is, onvolledig verklaard, geweigerd of ingetrokken wordt. Vanuit de huidige regelgeving blijkt hieruit reeds de noodzaak voor duidelijke leidraden en handleidingen voor vergunningaanvragers en vergunningverleners. Met de geplande Vlaremwijzigingen wordt regelmatig de mogelijkheid voorzien om af te wijken van de sectorale voorwaarden. Dit is op zich natuurlijk een positieve zaak. We stellen ons wel de vraag in hoeverre lokale besturen de motivatie die in een aanvraagdossier opgenomen is, zullen volgen. We stellen vast dat dit op dit moment in de praktijk vaak niet gebeurt. <u>De sector vraagt dat er in de nota aan de Vlaamse Regering opgenomen wordt dat er leidraden en handleidingen opgesteld zullen worden voor vergunningaanvragers en vergunningverleners zodat er een uniforme aanpak in de verschillende steden en gemeenten toegepast wordt.</u>	Deze suggesties zijn waardevol maar leiden niet tot aanpassingen van voorliggende wetswijziging.
OOPMERGWT-109	De procedures voor het bijstellen van een omgevingsvergunning, zowel qua voorwerp, duur of voorwaarden, zijn niet afgestemd op de realiteit van bemalingen. De hiervoor vooropgestelde termijnen kunnen voor een lopende bemaling niet toegepast worden, aangezien een bemaling niet zonder meer kan stopgezet worden. Hierdoor worden ongewild inbreuken tegen de milieuregelgeving gepleegd. De sector vraagt <u>om bij de verdere uitwerking van de "Conceptnota bijsluiting van de regelgeving inzake de omgevingsvergunning" aangepaste procedures te voorzien voor het bijstellen van een omgevingsvergunning voor tijdelijke werfgebonden inrichtingen.</u>	Deze bedenkingen zijn waardevol maar procedures vallen buiten de scope van dit VLAREM-wijzigingsbesluit.
OOPMERGWT-109	De sector stelt vast dat aan de opstellers van een bemalingsstudie geen eisen gesteld worden, bvb. op gebied van opleiding, bijscholing en ervaring. Enkel wanneer een project-MER of een ontheffing voor project-MER opgemaakt wordt, gebeurt dit door een erkende MER-deskundige grondwater. De boorbedrijven stellen vast dat de kwaliteit van de bemalingsstudies vaak ondermaats is: onrealistische veronderstellingen voor de berekening van opgepompte debieten, onuitvoerbaar bemalingsconcept, geen onderzoek naar verontreiniging in omgeving, ... <u>De sector herhaalt zijn vraag om aan de opstellers van een bemalingsstudie de nodige kwaliteitseisen op te leggen.</u>	Deze bedenkingen zijn waardevol maar vallen buiten de scope van dit VLAREM-wijzigingsbesluit. Er wordt geen concrete suggestie gedaan hoe deze kwaliteitseisen moeten worden omschreven en welke garanties dit biedt naar kwaliteit van het studiewerk.
OOPMERGWT-109	In de ontwerp teksten wordt regelmatig verwezen naar codes van goede praktijk, best beschikbare technieken en handleidingen. Voor sommige zaken, bvb. de bemalingscascade en het lozen van potentieel verontreinigd bemalingswater, zijn nog geen BBT beschikbaar. <u>De sector vraagt dat er in de nota aan de Vlaamse Regering opgenomen wordt dat deze documenten zullen opgesteld worden en op regelmatige basis zullen geactualiseerd worden.</u>	Deze suggesties zijn waardevol maar leiden niet tot aanpassingen van voorliggende wetswijziging.
OOPMERGWT-109	Bij het oppompen van grondwater is er de voorbije jaren steeds meer aandacht voor verontreinigingen. Ook in deze grondwatertrein wordt hier dieper op ingegaan. De sector stelt vast dat de ontsluiting van bodemonderzoeken voor bouwheren, architecten, studie bureaus, aannemers en boorbedrijven vlotter kan verlopen en vraagt om <u>bij de geplande ontsluiting van de bodemonderzoeken via het DOV-loket deze doelgroep toegang te geven tot deze gegevens</u> , rekening houdend met het recente arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Hierdoor zullen ook vlotter en met meer kennis van zaken bestekken en offertes kunnen opgemaakt worden.	Bij OVAM lopen initiatieven om op korte termijn via DOV decretales bodemonderzoeken en andere relevante grondwaterdata te ontsluiten.
OOPMERGWT-109	De financiële impact van de toepassing van alle voorwaarden op alle werven, met geen of weinig onderscheid qua projectgrootte, is niet onderzocht, maar het is duidelijk dat het een aanzienlijke meerkost bedraagt die zal doorgerekend worden aan de eindklant, zijnde de burger of bedrijven voor private bouwwerkzaamheden of de belastingbetaler voor publieke bouwwerkzaamheden. De vooropgestelde wijzigingen vragen sowieso een bijkomende en blijvende investering in materiaal en personeel bij aannemers en boorbedrijven.	Deze bedenkingen leiden niet tot aanpassingen van voorliggende wetswijziging.
OOPMERGWT-109	De sector stelt vast dat er nog steeds veel niet-erkende boorbedrijven aan het werk zijn die de huidige verplichtingen niet naleven, bemalingen of boringen uitvoeren zonder vergunning of melding en geen investeringen doen in debietmeters, ontluuchtingsbakken, containers voor hergebruik, e.d. Dit zorgt nu al voor oneerlijke concurrentie op de markt voor boorbedrijven en aannemers. Een verstrenging van de sectorale voorwaarden en de gebruikseisen voor erkende boorbedrijven zal deze ongelijkheid nog versterken. De sector vraagt al geruime tijd om bijkomende handhaving op het terrein, met de strijd tegen illegale boorbedrijven voorop en met de geest van compliance promotion in het achterhoofd (harde handhaving voor de bedrijven die op vele vlakken niet conform werken en zachte handhaving voor de heden nog gemotiveerde bonafide boorbedrijven).	De noodzaak voor handhaving wordt onderschreven. Deze bedenkingen leiden niet tot aanpassingen van voorliggende wetswijziging.
OOPMERGWT-109	De voorbije jaren worden steeds meer verplichtingen, gebruikseisen en verantwoordelijkheden opgelegd aan erkende boorbedrijven, een partij die slechts gedurende korte periodes op de werf aanwezig en in onderaanneming werkt waardoor eigen inbreng of beslissingsmacht beperkt zijn. Gezien de complexiteit van een bemaling, waarbij het boorbedrijf maar één schakel is, dienen deze verantwoordelijkheden bij de bouwheer en zijn raadgevend technisch team gelegd te worden.	Vanuit de overheid wordt gestreefd naar een evenwichtige verdeling van de verplichtingen tussen de exploitant en het boorbedrijf. De verplichtingen ivm de melding van de plaatsing en ontmanteling van een bemaling (art. 5.53.6.1.2§2) werden aangepast.
OOPMERGWT-109	Vanaf 1 januari 2025 wordt met de Vlaremtrein 2019 een gebruikseis voor boorbedrijven ingevoerd om de boortoestellen uit te rusten met een gps-volgsysteem. Het onderzoek en de toepasbaarheid van deze maatregel is nog prematuur. Het onderzoek hieromtrent door de administratie heeft vertraging opgelopen en is nog maar net afgelopen. Het blijft onduidelijk hoe deze maatregel zal bijdragen tot het voorkomen van illegale boringen door malafide boorbedrijven. Ook de administratieve lasten voor boorbedrijven zullen hierdoor niet verminderen. De sector vraagt bij voorkeur <u>om deze gebruikseis te heroverwegen, en indien niet weerhouden, de datum voor inwerkingtreding uit te stellen naar een latere datum wanneer de technologie op punt staat.</u>	Deze gebruikseis is reeds ingeschreven in VLAREM en is geen voorwerp van voorliggend wetswijzigingsvoorstel.
OOPMERGWT-109	Met de Vlaremtrein 2019 is een informatieplicht door boorbedrijven aan hun klanten ingeschreven. Deze informatieplicht opleggen aan een boorbedrijf is weinig zinvol. Architecten en studie bureaus worden vroeger in het bouwproject betrokken en dienen hun klant hierover te informeren zodat een correcte aanbesteding en gunning kan gebeuren. De sector vraagt <u>om deze gebruikseis te heroverwegen.</u>	Deze gebruikseis is reeds ingeschreven in VLAREM en is geen voorwerp van voorliggend wetswijzigingsvoorstel.
MINA-raad/SALV/SERV	Gedeelde probleemanalyse. Het voorliggend besluit geeft uitvoering aan een reeks acties uit het Actieplan Droogte en Wateroverlast, het Vlaams Klimaataadapatieplan en de Blue deal . Inhoudelijk bouwt het verder op de analyse die onder andere is verwoord in het expertrapport "Weerbaar Waterland" als volgt: "historisch werden valleigebieden gedraineerd om de natte valleigebieden beter geschikt te maken voor landbouw, industrie of wonen, een proces dat in de loop van de 19de en 20ste eeuw in een stroomversnelling kwam. Het waterbufferend vermogen van het landschap werd zwaar aangetast en maakt Vlaanderen zeer kwetsbaar. De bodem verliest zijn sponswerking, als gevolg van bodemafdichting, drainage en versnelde afvoer, wat tot hogere piekafvoeren en kritieke overstromingen leidt. Het verlies aan infiltratie- en buffercapaciteit maakt het Vlaamse landschap tegelijk kwetsbaar voor droogte: in periodes van aanhoudende droogte ontstaan veel sneller watertekorten". Die periodes met neerslagtekorten kennen een stijgende trend sinds 1980, maar nemen vooral sinds 2013 sterk toe . Ook overstromingen worden de laatste decennia steeds vaker waargenomen ⁴ .	Deze bedenkingen leiden niet tot aanpassingen van voorliggende wetswijziging.
MINA-raad/SALV/SERV	Nood aan systeemherstel vanuit water-, klimaat en natuurbeluid. Bovenstaande analyse sluit aan bij de vraag van de raden om door systeemherstel (meer buffering en infiltratie) de negatieve effecten van waterschaarste en droogte tegen te gaan om zo bij te dragen aan het bereiken van de doelstellingen uit de Kaderrichtlijn Water. Uit het studiewerk dat de afgelopen jaren is uitgevoerd, blijkt de noodzaak om voor het waterbeleid in te zetten op het terugdringen van het afvoeren van ondiep (freatisch) grondwater door drainages, grachten, bemalingen etc Daarnaast blijkt ook vanuit andere beleidsdomeinen een noodzaak om lokaal en regionaal de grondwater tafels te verhogen, onder andere in het kader van de bescherming van veengebieden (mitigatiebeleid) en voor het saneringsbeleid in NATURA 2000 gebieden (biodiversiteitsbeleid)..	Deze bedenkingen leiden niet tot aanpassingen van voorliggende wetswijziging.
MINA-raad/SALV/SERV	Aanpak van ontwatering is belangrijk. De raden vinden het belangrijk dat dit besluit stappen zet om het verlies aan water via drainages, bemalingen en andere vormen van ontwatering te beperken. Hoewel een accurate inschatting van deze waterstromen niet voorhanden is, is wel duidelijk dat de impact van ontwatering in het algemeen groot is . Experts schuiven het tegenaan hiervan dan ook naar voor als een noodzakelijke maatregel in het vooropgestelde systeemherstel. Zo verwijst het expertrapport Weerbaar Waterland naar de nood om zogenaamde 'sponslandschappen' te ontwikkelen .	Deze bedenkingen leiden niet tot aanpassingen van voorliggende wetswijziging.
MINA-raad/SALV/SERV	Ecologische en socio-economische kosten en baten. Een behoud of herstel van de goede kwantitatieve toestand van de freatische grondwaterlagen is essentieel voor de ontwikkeling van het waterleven en van de van water afhankelijke ecosystemen. Het kan daarnaast ook belangrijke ecologische en socio-economische baten met zich meebrengen . De som van vele, soms kleine, maatregelen maakt een natuurlijk systeem veerkrachtig, zowel tegenover wateroverlast als tegenover waterschaarste en droogte. Zo'n aanpak heeft het potentieel om de vele kleinere extremen op te vangen en tegelijk ook de grote extremen aanzienlijk te milderden, ook een groot deel van het risico wordt gereduceerd . Een voldoende aanvulling van grondwater is noodzakelijk om de winning van (kwaliteitsvol) grondwater te garanderen. Zodat zullen activiteiten stroomafwaarts minder schade ondervinden van overstromingen of periodes van watertekort. Daarbij moet opgemerkt dat deze baten niet steeds bij die actoren zullen belanden die de maatregelen nemen, afhankelijk van de lokale omstandigheden . Dat neemt niet weg dat er economische kosten gepaard gaan met een aantal maatregelen. De regels voor bemalingen zullen een meerkost met zich mee brengen voor de private én publieke opdrachtgevers voor bouwwerkzaamheden, door de bijkomende investeringen in studiewerk, materiaal en personeel. Hetzelfde geldt voor nieuwe drainages. Omdat de historische, economische logica achter de bemalingen en draineringen ook nog steeds geldt in een aantal gevallen, kunnen de maatregelen ook een inkomensderving met zich mee brengen.	Deze bedenkingen leiden niet tot aanpassingen van voorliggende wetswijziging.
MINA-raad/SALV/SERV	Binnen de raden is er onenigheid over de algemene appreciatie van het voorliggend voorstel. Voor een aantal partijen is hetgeen voorligt een toe te juichen eerste stap, waarvan de scope best zou worden uitgebreid en de implementatie versneld. Anderen menen dat de voorgestelde aanpak enkele bijsluitingen nodig heeft zodat de uitvoering in de praktijk ook haalbaar is. Dat neemt niet weg dat verder in dit advies eensgezinde aanbevelingen zijn opgenomen om de inzet van de instrumenten te verfijnen of aan te vullen.	Deze bedenkingen leiden niet tot aanpassingen van voorliggende wetswijziging.
MINA-raad/SALV/SERV	Voorzie een betere samenhang /afweging van de instrumenten. Het beleid dat mikt op het voorkomen van schade door droogte en watertekort, is relatief jong. Er is de afgelopen jaren sterk ingezet op kennisopbouw, pilootprojecten, de inzet van generieke regulering, gebiedsgericht beleid en beleid gericht op een economische transitie. De raden hebben eerder gewezen op de uitdaging om die initiatieven beter samen te laten sporen . Door dit voorstel wordt drainage, bemaling en ontwatering via regelgeving gevat in de meest precare gebieden. Dit neemt niet weg dat ook daarbuiten, in landelijke én meer verstedelijkte gebieden, de noodzaak bestaat om sterker in te zetten op het beter vasthouden van ondiep grondwater, via verschillende instrumenten. De raden vragen daarom om de samenhang van de verschillende instrumenten in het beleid te verbeteren.	Deze bedenkingen leiden niet tot aanpassingen van voorliggende wetswijziging.
MINA-raad/SALV/SERV	Verduidelijk de instrumenten die worden ingezet in gebieden die niet onder een peilbesluit of onder de definitie van "ontwatering" vallen. Eerder vroegen de raden om te verduidelijken welke instrumenten zullen ingezet worden om het kwantitatief waterbeheer te verbeteren in gebieden zonder peilbesluit. Dezelfde vraag is aan de orde voor de gebieden die niet onder de definitie van "ontwatering" vallen. De huidige regulering vat de gravitaire afwatering door grachten niet, terwijl ook dit type afwatering belangrijke effecten heeft op landbouw- en natuurgebieden, overstromingsrisico's en watertekorten.	Dit valt buiten de scope van voorliggend wetswijzigingsvoorstel en VLAREM II.
MINA-raad/SALV/SERV	De raden bevelen aan om sterker in te zetten op een gebiedsgerichte aanpak om water vast te houden . Waterberehende maatregelen hebben het grootste effect wanneer ze op gebiedsniveau opgezet en beheerd worden. Ze menen daarom dat sterker ingezet moet worden op een gebiedsgerichte aanpak van het waterbeheer, waarbij peil-gestuurd maken van drainages, aanleg van stuwtjes, verhogen van het bodempeil van grachten, enz. ... collectief aangepakt wordt. Waar nodig moet er daarnaast ingezet worden op administratieve ondersteuning.	Met het instrument peilbesluit wordt de gebiedsgerichte aanpak vooropgesteld. Dit is in uitvoering van de wet onbevaarbare waterlopen. Zie het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten. Dit besluit werd definitief goedgekeurd op 5 mei 2023. De teksten zijn te raadplegen op https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 .
MINA-raad/SALV/SERV	Werk daarbij een flankerend beleid uit. De raden verwachten dat in een aantal gebieden deze initiatieven zullen leiden tot een sterke vernatting, met een impact op de grondwaarde en op de economische mogelijkheden voor het gebruik van de gronden. Ze hebben in eerdere adviezen een aantal oplossingsrichtingen besproken, waarbij, naast een systeem van vergoedingen, ook aandacht wordt gevraagd voor het ondersteunen en ontwikkelen van bedrijfsmodellen die verzoenbaar zijn met in casu een hogere grondwaterstand. Ze vragen om op basis daarvan een flankerend beleid te voorzien.	Deze voorstellen zijn waardevol maar vormen geen voorwerp van huidige aanpassingen aan VLAREM.
MINA-raad/SALV/SERV	De raden vragen een versterking van de handhaving op niet-gemelde en illegale grondwaterwinningen. De raden hebben eerder gevraagd om de aangekondigde acties tegen illegale en niet-gemelde winningen krachtadig toe te passen, om zowel de ecologische doelstellingen als de concurrentiepositie van degenen die de regels volgen, te vrijwaren. In functie daarvan wordt in voorliggend besluit de regulering van de erkende boorbedrijven uitgebreid. De raden steunen deze uitbreiding, maar zijn tegelijk bezorgd dat, zonder een bijkomende inspanningen inzake handhaving op de niet gemelde en illegale grondwaterwinningen, de effecten van de strengere regels voor huishoudens en erkende boorbedrijven onvoldoende impact zullen hebben.	In haar Omgevingshandavingsplan 2022-2023 voorziet de afdeling Handhaving heel gerichte handavingsinitiatieven voor de controle op (illegale) grondwaterwinningen. De afdeling schaarft zich daarmee volledig achter de uitvoering van de vierde prioriteit 'Handhaving inzake de droogteproblematiek' zoals voorzien in het meerjaren Omgevingshandavingsprogramma dat eind 2022 door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd. Voorts kunnen burgers sinds april 2022 illegale booractiviteiten melden via het online Meldpunt boorbedrijven. De afdeling Handhaving staat in voor een risicogebaseerd planmatig optreden, uitgaand van Europese verplichtingen, de vigerende beleidscontext, de bestaande samenwerkingsverbanden en de maatschappelijk relevante thema's. Zij wil bij het mee realiseren van de beleidsdoelstellingen inzake omgeving verschillende evenwichten garanderen, zowel tussen handhaving vanuit een duurzaam langetermijnperspectief en handhaving vanuit een urgent kortetermijnperspectief, tussen een reactief optreden dat doorgaans de ruimte bepaalt/beperkt voor proactief optreden, als tussen de verwachtingen van individuele belanghebbenden (individueel belang) en de samenleving als geheel (algemeen belang). De verwachtingen zoals geuit door maatschappij, media en politiek zijn hoog ten aanzien van Omgevingshandhaving. Ondanks de besparingscontext binnen de Vlaamse administratie wordt engagement genomen om de toezichtcapaciteit op het terrein te behouden en zelfs te versterken waar mogelijk. De afdeling Handhaving doet er alles aan om op een doordachte manier haar eigen capaciteit in te zetten in samenwerking met de andere handavingsactoren van de verschillende bestuursniveaus, ook in het bijzonder met betrekking tot de droogteproblematiek, maar dat kan niet zonder meer ten koste gaan van andere themagebonden uitdagingen die voorstaan"

Sleutel mailbox administratie	inhoud bezwaar	reactie op bezwaar
MINA-raad/SALV/SERV	<p>In het omgevingshandhavingsprogramma is de aanpak van de droogteproblematiek één van de gewestelijke prioriteiten. Daarbinnen is doel 4.1. omschreven als “tegengaan van illegale boringen en grondwaterwinning en gebruik van grondwater traceren”. De raden herhalen ook in deze context hun aanbeveling om voorrang te geven aan het oplossen van het capaciteitsprobleem. Verder menen ze dat er niet alleen voldoende aandacht moet zijn voor de vraag of alle voorwaarden door erkende boorders en gekende exploitanten worden nageleefd, maar ook op het sterk inzetten van het traceren van diegenen die zich in het geheel niet aan de regels houden. In dat kader suggereren ze om gebruik te maken van moderne technologieën zoals remote sensing en datamining om overtreders gericht op te kunnen sporen.</p>	<p>Deze suggesties zijn waardevol maar vallen buiten de scope van voorliggende wetswijziging. Een onderzoek naar de toepassingsmogelijkheden van gpstracking op boortoestellen voor de handhaving op en rapportering van boringen en grondwaterwinningen uitgevoerd door erkende boorbedrijven werd in 2022 uitgevoerd en een toekomstige verplichting hiertoe werd reeds opgenomen in VLAREL, artikel 53/6, 11° via de VLAREM-trein 2019.</p>
MINA-raad/SALV/SERV	<p>Integreer bemaling in ontwerp- en vergunningsfase. Een structurele aanpak impliceert volgens het eerdere advies van de SERV een professionele aanpak met voorbereiding van de bemaling in de ontwerp- en vergunningsfase.</p> <p>De raden verwijzen naar een recent arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen dat bepaalt dat de beoordeling van mogelijke effecten van een bronbemaling deel moet uitmaken van de MER-toets/screening en derhalve het al dan niet verlenen van een vergunning meebepaalt.</p> <p>Onder het motto “bezint eer ge begint” pleiten de raden om de mogelijke effecten van bemalingen in een vroeg stadium in beeld te brengen. Dit vraagt bijsturing van de manier waarop de bouwsector vandaag werkt. Voor de start van de werf zullen bouwheren, architecten en studie bureaus samen met aannemers en bronbemalingsfirma’s hun verantwoordelijkheid moeten nemen. Wanneer het bemalingswater geloosd wordt in de openbare riolering of infiltratienetwerk, vragen de raden om een consultatie van de rioolbeheerders te voorzien. Die consultatie moet deel uitmaken van de vergunningsprocedure.</p>	<p>Het is evident dat bij bouwproject wordt nagedacht over de uitvoeringswijze. Wettelijk gezien is hier geen enkele barrière voor. Artikel 7 van het omgevingsvergunningendecreet stelt dat werfgebonden activiteiten zoals bemalingen samen met het bouwproject mogen maar niet moeten aangevraagd worden.</p>

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
1 - artikel 1.1.2 definities				
1,1° a)	wijziging definitie bemalingswater			
		OOPMERCWT-109	De sector vraagt om een definitie van bemalingen in Vlarem op te nemen.	Er zijn geen bij de administratie geen vragen bekend waaruit de noodzaak blijkt tot het definiëren van de term "bemalingen". De reden waarom deze definitie nodig zou zijn, wordt niet onderbouwd.
1,1° b)	wijziging definitie afvalwater			
		OOPMERCWT-114	Voorstel tot aanpassing: "aan de definitie ""afvalwater" : het verontreinigde water waarvan men zich ontdoet, zich moet ontdoen of de intentie heeft zich van te ontdoen, met uitzondering van hemelwater dat niet in aanraking is geweest met verontreinigende stoffen" worden de woorden ", bemalingswater ander dan potentieel verontreinigd bemalingswater, en water afkomstig van een drainering <u>dat niet in aanraking is geweest met verontreinigende stoffen alsook water afkomstig van een drainering dat niet in aanraking is geweest met verontreinigende stoffen</u> " toegevoegd; ... met volgende motivering: "Zowel water van draineringen en droogleggingen kunnen in aanraking gekomen zijn met verontreinigende stoffen. Deze zijn ook te beschouwen als afvalwater."	Het is naar milieuvorwaarden en indeling niet relevant om drainagewater het label afvalwater toe te kennen. De oplossing voor het bezwaar dat water van draineringen en droogleggingen in aanraking kunnen gekomen zijn met verontreinigende stoffen, ligt in een gebieds- en brongerichte aanpak die via andere wetgeving geregeld wordt (vb. het Bodemdecreet, de mestwetgeving, de regeling rond het gebruik van pesticiden, ...).
1,1° c)	hemelwater dat niet in aanraking is geweest met verontreinigende stoffen": hemelwater afkomstig van: 1° dakoppervlakken en parkeerplaatsen; 2° andere verharde oppervlakken, niet behorende tot een ingedeelde inrichting of activiteit; 3° andere verharde oppervlakken, behorende tot een ingedeelde inrichting of activiteit, voor zover er op deze oppervlakken geen aanrakingen met verontreinigende stoffen gebeuren ingevolge de activiteiten van deze ingedeelde inrichting of activiteit."			
		OOPMERCWT-114	Voorstel tot aanpassing: "hemelwater dat niet in aanraking is geweest met verontreinigende stoffen": hemelwater afkomstig van: 1° dakoppervlakken en parkeerplaatsen; 2° andere verharde oppervlakken, niet behorende tot een ingedeelde inrichting of activiteit; 3° andere verharde oppervlakken, behorende tot een ingedeelde inrichting of activiteit, voor zover er op deze oppervlakken geen aanrakingen met verontreinigende stoffen gebeuren ingevolge de activiteiten van deze ingedeelde inrichting of activiteit."; ... met volgende motivering: "In tegenstelling tot in het buitenland is er in Vlaanderen nog totaal geen aandacht voor de vervuiling met microplastics van hemelwater dat afstroomt van wegen en parkeerplaatsen; dit als gevolg van de slijtage van wegen en autobanden. In Zweden wordt deze bron ingeschat als de belangrijkste bron van microplastics (8910 ton per jaar) in het milieu en ook één van de meest diffuse en wijdverspreide bronnen (en daardoor moeilijk aan te pakken). Zie p.15 in https://www.naturvardsverket.se/om-oss/publikationer/6900/microplastics-in-the-environment-2019/ Ook in Nederland wordt het probleem van microplastics als gevolg van bandenslijtage erkend. Het gaat daar naar schatting om maar liefst 17.000 ton per jaar! Zie p.16 in https://www.rivm.nl/bibliotheek/rapporten/2017-0193.pdf Voor zover ons bekend zijn er nog geen normen voor microplastics in afstromingswater. Er moet ook nog heel veel onderzoek gebeuren naar hoe dit probleem vermeden en geremedieerd kan worden. Maar via de hierboven aangehaalde definitie zet Vlaanderen zichzelf wettelijk al klem door te stellen dat afstromingswater van wegen en parkeeroppervlakken nooit als afvalwater beschouwd zal mogen worden. Dit lijkt ons niet wenselijk.	Het afstromend hemelwater van een parkeerplaats wordt qua effect gelijkgesteld aan een weg (niet behorende tot een ingedeelde inrichting of activiteit). Parkeerplaatsen voor personenvoertuigen zijn vb. ook niet ingedeeld in bijlage 1 van titel II van het VLAREM. In titel II van het VLAREM is er ook geen verplichting voor een vloeistofdichte vloer opgenomen. De aangehaalde problematiek oplossen vergt inrichtingsmaatregelen op niveau van de weg of parkeerplaats.
		OOPMERCWT-103	OOPMERCWT-103 volgt de redenering dat hemelwater dat afstroomt van een dak, van parkeerplaatsen, terrassen, opritten en wegen als niet of slechts in beperkte mate vervuild aanzien moet worden, zodat het kan beschouwd worden als niet-verontreinigd hemelwater.	Het bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van dit artikel.
		OOPMERCWT-103	OOPMERCWT-103 baat de luchthaven Brussel-nationaal uit, en is dus de uitbater van terreinen voor vliegvelden met een start- en landingsbaan van ten minste 800 meter (rubriek 57, 1, 2° van Bijlage I bij Vlarem II). Op basis van de voorziene definitie in het ontwerpbesluit, zou het water dat van de opstijgen landingsbanen en de taxiwegen infiltreert, mogelijk beschouwd kunnen worden als bedrijfsafvalwater. OOPMERCWT-103 is van mening dat het de voorkeur verdient om in het ontwerpbesluit hiervoor een expliciete uitzondering op te nemen, zodat dat niet beschouwd kan worden als bedrijfsafvalwater. In de mate dat dergelijke verduidelijking niet in het ontwerpbesluit wordt ingeschreven, meent OOPMERCWT-103 dat het minstens aangewezen is om de definitie van "hemelwater dat niet in aanraking is geweest met verontreinigende stoffen" als volgt te verduidelijken: "3° andere verharde oppervlakken, behorende tot een ingedeelde inrichting of activiteit, voor zover er op deze oppervlakken geen aanrakingen met verontreinigende stoffen gebeuren door de exploitant van deze ingedeelde inrichting of activiteit."; OOPMERCWT-103 stelt immers vast dat de kwaliteit van het water afkomstig van de verharde oppervlaktes van de luchthaven (taxiways en runways), beter is of minstens van vergelijkbare kwaliteit als het water van bvb. (autosnel)wegen, waarvan het water als niet-verontreinigd wordt beschouwd. OOPMERCWT-103 vraagt dat hier rekening mee gehouden wordt en dat, naar analogie met de andere voorbeelden in de nota aan het ontwerpbesluit, wordt verduidelijkt dat het water van de landingsbanen en taxiwegen valt onder de nieuwe definitie "hemelwater dat niet in aanraking is geweest met verontreinigende stoffen". Indien dit water eveneens onder de nieuwe definitie valt, kan dit hemelwater infiltreren in de bodem. Dit heeft onmiskenbaar grote (milieu-) winsten tot gevolg, op vlak van hemelwaterinfiltratie, aanvulling van grondwatervolumes, reductie van overstromingsproblematiek, vooruitgang van de algemene kwaliteit van omliggende waterlopen (conclusie VMM na de studie inzake hemelwater afkomstig van wegenis), vermindering van overbelasting van rioleringen en waterzuiveringsinstallaties,...	Akkoord met voorstel tot verruiming van definitie. Aangezien de argumentatie ook kan doorgetrokken worden naar andere verharde oppervlakken, worden ook opstijg-, start-, landingsbanen of -plaatsen en taxiwegen, omlopen voor motorvoertuigen, wandel- en fietspaden meegenomen in de definitie.
1,1° d)	wijziging definitie bedrijfsafvalwater			
1,1° e)	vervanging definitie directe lozing in grondwater			
1,1° f)	vervanging definitie "indirecte lozing in grondwater"			
		OOPMERCWT-102	def. "indirecte lozing in grondwater": het onderscheid met 'kunstmatig aanvullen van grondwater' is onduidelijk.	Het doel is verschillend en lozing in grondwater is enkel van toepassing op afvalwaters. Kunstmatig aanvullen wordt niet begrepen onder indirecte lozing aangezien dit gevat wordt door een apart kader voor vergunning en voorwaarden.

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-107	<p>Directe en indirecte lozing in het grondwater:</p> <ul style="list-style-type: none"> Zowel irrigatie, kunstmatig aanvullen van grondwater als het terug in de ondergrond brengen van bemalingswater worden uitgesloten van de definitie. Art. 4.3.2.1: indirecte lozing dient te gebeuren via een infiltratievoorziening. Volgens de definitie van een infiltratievoorziening kan een vijver kan onder deze voorwaarden eveneens aanzien worden als een infiltratievoorziening (nota Vlaamse Regering pag.4). Aanvulling definitie 'kunstmatig aanvullen van grondwater' (rubriek 54): het doen toenemen van de hoeveelheid grondwater, al dan niet met de bedoeling om dat grondwater later terug te winnen, als gevolg van menselijke werkzaamheden die tot doel of gevolg hebben dat de natuurlijke aanvulling en infiltratie verhogen. Het kunstmatig aanvullen van grondwater is een actieve aanvulling waarbij een pomp, een installatie of ander materiaal wordt ingezet. <p>Opmerking: De definities zijn niet volledig sluitend en allesomvattend voor wat het retourneren betreft. Het retourneren en de irrigatie met bemalingswater worden volgens deze definities niet aanzien als directe en/of indirecte lozing. Het afleiden van bemalingswater naar een vijver (infiltratievoorziening) geldt wel als indirecte lozing en wordt dus niet langer aanzien als retourneren? Hoe moet omgegaan worden met volgende definitie van de MER-handleiding in relatie tot de voorgestelde aanpassingen aan definities in Vlarem II? Retourbemalingen vormen een techniek om de milieueffecten van een bemaling – onder bepaalde voorwaarden (cf. infra) - te milderen. Een retourbemaling waarbij het opgepompte debiet aan grondwater onbehandeld en niet-verontreinigd in dezelfde watervoerende laag wordt teruggebracht, wordt niet aanzien als het kunstmatig aanvullen van grondwater. In dit geval wordt de retourbemaling als onderdeel van de grondwateronttrekking beschouwd (cf. infra). Indien het bemalingswater echter geloosd wordt in een waterloop of ander oppervlaktewaterlichaam (bv. bufferbekken, vijver, ...) en zo infiltrert, is dit geen retourbemaling.</p>	De definitie van zowel directe als indirecte lozing sluit het terug in de ondergrond brengen van bemalingswater uit, niet enkel retourbemaling. Onder terug in de ondergrond brengen van bemalingswater valt zowel het retourneren via retourputten in de watervoerende laag waaruit het is onttrokken, of door het bemalingswater te infiltreren via een infiltratievoorziening zoals een infiltratieput, infiltratiebekken of infiltratiegracht (zie VLAREM II art 5.53.6.1.3,§2). Ook infiltreren van bemalingswater wordt dus niet als een vorm van lozing in grondwater aanzien.
1,1° g)	nieuwe definitie potentieel verontreinigd bemalingswater			
		MINA-raad/SALV/SERV	<p>Verduidelijk "potentieel verontreinigd bemalingswater" en stem maximaal af op lozing bedrijfsafvalwater. Het besluit bevat een nieuwe definitie van potentieel verontreinigd bemalingswater. Hierbij wordt enerzijds verwezen naar locaties gekend in het kader van het bodembeleid (risicogronde, bodemonderzoek uitgevoerd of schadegeval gekend in kader van Bodemdecreet). Anderzijds gaat het over "locaties waarvan men weet of redelijkerwijs kan weten dan het grondwater verontreinigende stoffen bevat in zorgwekkende concentraties". Met oog op rechtszekerheid van de aanvrager van een vergunning vragen de raden om deze locaties in kaart te brengen. Het is belangrijk dat dit op een accurate wijze gebeurt en dat mogelijke fouten in de DOV-databank snel worden rechtgezet.</p> <p>Indien bemalingswater potentieel verontreinigd blijkt te zijn dan moet volgens de raden eenzelfde risico-gebaseerde aanpak gevolgd worden als voor de lozing van bedrijfsafvalwater. De raden wijzen erop dat ook drainagewater potentieel verontreinigd kan zijn, indien de drainage in de bedoelde locaties plaatsvindt. Ze menen dat ook daarvoor een oplossing nodig is.</p>	Uit de verschillende bezwaren blijkt dat de voorgestelde definitie met betrekking tot potentieel verontreinigd bemalingswater niet de gewenste rechtszekerheid biedt aan de exploitanten. De bedoeling van de definitie was om eenduidig af te bakken op welke locaties potentieel verontreinigd bemalingswater aangetroffen kan worden, zodat de exploitant van een bemaling de melding/aanvraag voor de lozing hierop kan afstemmen. Er kan echter onvoldoende sluitend omschreven worden wat wordt bedoeld met "redelijkerwijs weten" en "zorgwekkende concentraties", noch kunnen de "locaties waarvan men weet of redelijkerwijs kan weten dan het grondwater verontreinigende stoffen bevat in zorgwekkende concentraties" sluitend op kaart gezet worden. De definitie wordt daarom aangepast naar deze opmerkingen.
		OOPMERGWT-101	<p>Standpunt OOPMERGWT-101 m.b.t. de voorwaarde 'perceel behoort tot een risicogronde':</p> <p>* Het register van risicogronde bevat heel wat percelen die foutief zijn opgenomen in dit register. Zo worden o.a. bufferpercelen die opgenomen zijn in een omgevingsvergunningsaanvraag waarop geen hinderlijke inrichtingen/activiteiten plaatshebben stevast foutief opgenomen in het register van risicopercelen als er op één van de percelen van de omgevingsvergunning een IIOA plaatsheeft. Bij Pidpa zijn bij wijze van voorbeeld meer dan 100 percelen verkeerdelijk opgenomen in de gemeentelijke inventaris/register OVAM en daar moeten we nu een bodemsaneringsdeskundige betalen om de fouten in de administratie bij gemeente en OVAM te laten rechtzetten. OVAM erkent deze fout in het systeem. We vragen dan ook dat voorafgaandelijk aan deze verplichtingen, de databank bij OVAM wordt gecorrigeerd om zo een groot aantal nodeloze handelingen te voorkomen.</p> <p>* Het openbaar domein, waar de eigen projecten plaatsvinden, is ingedeeld als verdachte grond. Uit het de OVAM databank blijkt echter het merendeel van de projectzones beïnvloed te worden door aanpalende risicogronde. Hierdoor zullen we altijd met een studie bureau een bemalingsstudie moeten opstarten met de nodige onderzoeken en analyses. Deze wetgeving heeft dus zeker een effect op de doorlooptijd en kostprijs van projecten. Zie Figuur 1 ter illustratie.</p> <p>AFBEELDING IN OOPMERGWT-101</p> <p>*M.b.t. schadegevallen: Als schadegevallen na melding volledig opgelost/gesaneerd werden dan zou er bij bemalingen in de buurt van dergelijke opgeloste schadegevallen toch niet meer van potentieel verontreinigde terreinen mogen gesproken worden.</p>	Het is inderdaad zo dat bepaalde zones, die vanuit de worst case benadering wel aan meer verplichtingen onderworpen worden, toch blijken niet verontreinigd te zijn. Dit is te verkiezen boven, ongeacht het risico, iedereen even streng te behandelen. In de betrokken voorwaarden is ook voorzien dat, mits motivatie (o.a. op basis van verkeerd opnemen in register, conclusies van bodemonderzoek,...), afgeweken kan worden.
		OOPMERGWT-102	<p>Art. 1 - aanpassingen definities: 1. def. 'potentieel verontreinigd bemalingswater': a. toepassing ervan bij lijnbemalingen waarbij i.f.v. voortgang werf (met vaak 1 vergunning) strengen worden afgekoppeld en nieuwe strengen worden aangesloten op (een) 'meebewegende' bemalingspomp(en) is onduidelijk. T.g.v. de ligging op een andere locatie (vb. 100/200 m verder) kan het gaan van potentieel verontreinigd naar niet potentieel verontreinigd bemalingswater. Hoe zal hiermee omgegaan worden?</p> <p>b. 'bemalingswater dat afkomstig is van een geheel van bemalingsstrengen die op een of meer pompen zijn aangesloten, en die volledig of gedeeltelijk op een perceel liggen, of op een afstand van minder dan 20 meter van een perceel liggen':</p> <p>De afstand van 20 m wordt als onvoldoende ingeschat. De invloedstraal van een bemaling kan verder reiken.</p> <p>c. 'voor het perceel is een decretaal bodemonderzoek conform het VLAREBO-besluit van 14 december 2007 uitgevoerd': De voorwaarde van een perceel waarop een decretaal uitgevoerd bodemonderzoek is uitgevoerd lijkt onvoldoende. Wat als uit het OBO bleek dat er geen verontreinigingen aanwezig waren?</p> <p>d. 'bemalingswater dat afkomstig is van een andere locatie, dan vermeld in punt 1', waarvan men weet of redelijkerwijs kan weten dat het grondwater verontreinigende stoffen bevat in zorgwekkende concentraties'. De termen 'redelijkerwijs' en 'zorgwekkende concentraties' roepen vragen op:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 'redelijkerwijs': wanneer wordt verwacht dat men iets redelijkerwijs had moeten weten. Welke onderzoeken zijn hiervoor nodig? Welke staalnames & analyses zijn hiervoor nodig, enz. Hoe zal dit gehandhaafd worden? - 'zorgwekkende concentraties': wanneer wordt beoordeeld dat er zorgwekkende concentraties zijn. Dit dient duidelijk gedefinieerd te worden zodat alle betrokken partijen dit op eenzelfde wijze invullen. Wat als blijkt dat er initieel geen zorgwekkende concentraties werden vastgesteld en later bij uitvoering van de bemaling wel? Hoe zal hiermee omgegaan worden? Hoe zullen de handhavingdiensten hiermee 	zie uitleg bij bezwaar MINA-Raad/SALV/SERV en OOPMERGWT-101
		OOPMERGWT-114	<p>Bij bemalingen ligt ook een relatie met de vervuiling van het bemalingswater (PFAS). Dit hangt samen met de aangepaste definitie en de bijgestelde lozingsvoorwaarden voor 'potentieel verontreinigd bemalingswater'. We vragen om locaties met PFAS-vervuiling of met vervuiling van andere Zeer Zorgwekkende Stoffen duidelijk in kaart te brengen en om concrete richtlijnen te geven aan bemalingswater in deze zones.</p>	zie uitleg bij bezwaar MINA-Raad/SALV/SERV. Er is een BBT-studie in opmaak door VITO: 'Beste Beschikbare Technieken voor de zuivering van met PFAS belast bedrijfsafvalwater en bemalingswater'.
		OOPMERGWT-107	<p>Potentieel verontreinigd bemalingswater:</p> <ul style="list-style-type: none"> Potentieel verontreinigd = bemalingsstreng is gelegen op of binnen een straal van 20 meter van een perceel dat voldoet aan artikel 2 van het bodemdecreet (verontreinigde gronden, risicogronde en schadegeval). Bijkomend: bemalingswater dat afkomstig is van een andere locatie dan de locatie, vermeld in punt 1), waarvan men weet of redelijkerwijs kan weten dat het grondwater verontreinigende stoffen bevat in zorgwekkende concentraties. <p>Opmerking: Hoe zal men 'zorgwekkende concentraties' concretiseren? Het is niet sluitend te beoordelen wat zorgwekkende concentraties precies zijn, aangezien het toetsingscriterium niet als leidraad wordt gehanteerd. Nota aan de Vlaamse Regering geeft hierin aan dat gebruik gemaakt kan worden van organoleptische waarnemingen bij vooronderzoek, verwerven van bijkomende kennis door voortschrijdend inzicht (vb blusschuim bij brandweerkazernes),...maar hoe zal dit objectief en consequent toegepast worden? Daarnaast wordt potentiële verontreiniging bepaald ivf de locatie van de bemalingsstreng. De invloedstraal van een bemaling kan echter veel verder reiken dan de voorziene 20m rond de bemalingsstreng. Door de invloedstraal te hanteren worden zones rond diepwanden en bouwkuipen ook beter meegenomen.</p>	zie uitleg bij bezwaar MINA-Raad/SALV/SERV.

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-106	<p>Artikel 1 - 1° g) (p3/54): Nieuwe definitie toegevoegd: 'potentieel verontreinigd bemalingswater': bemalingswater dat is opgepompt op een locatie waar verontreinigende stoffen potentieel in het grondwater aanwezig zijn. Daaronder wordt een van de twee volgende gevallen verstaan:</p> <p>1) bemalingswater dat afkomstig is van een geheel van bemalingsstrengen die op een of meer pompen zijn aangesloten, en die volledig of gedeeltelijk op een perceel liggen, of op een afstand van minder dan 20 meter van een perceel liggen dat aan een van de volgende voorwaarden voldoet:</p> <p>i) het perceel behoort tot een risicoground als vermeld in het Bodemdecreet van 27 oktober 2006;</p> <p>*De inventaris van risico-gronden is niet altijd correct. Soms worden percelen geschrapt als risicoground. Dit wil ook zeggen dat op voorhand de bodemattesten beschikbaar moeten zijn.</p> <p>ii) voor het perceel is een decretaal bodemonderzoek conform het VLAREBO-besluit van 14 december 2007 uitgevoerd;</p> <p>* Hier vallen OBO, BBO's, BSP's,... onder. Probleem is dat hier geen rekening wordt gehouden met het 'potentieel' besluit dat een OBO al heeft aangetoond dat er geen verontreinigingen aanwezig zijn en dat zelfs in het grondwater geen verontreinigingen zijn vastgesteld. Op percelen waar tijdens het bodemonderzoek geen verontreiniging in het grondwater is vastgesteld, kan ook logischerwijze besloten worden dat het bemalingswater niet in aanraking is geweest met verontreinigende stoffen. Hoe wordt daarmee omgegaan?</p> <p>iii) op het perceel heeft zich een schadegeval voorgedaan als vermeld in het Bodemdecreet van 27 oktober 2006;</p> <p>* Vergelijkbare vraag: hoe kan men rekening houden met feit dat schadegeval al gesaneerd kan zijn? Over welke tijdsperiode moet men terug gaan kijken voor schadegevallen?</p> <p>2) bemalingswater dat afkomstig is van een andere locatie dan de locatie, vermeld in punt 1), waarvan men weet of redelijkerwijs kan weten dat het grondwater verontreinigende stoffen bevat in zorgwekkende concentraties</p> <p>o Het zal moeilijk zijn om geen studies te missen, gezien vaak heel wat studies lopende zijn.</p> <p>o Wat zijn zorgwekkende concentraties? Dit wordt niet gedefinieerd.</p> <p>Algemene opmerking: voor verontreinigde stoffen wordt gekeken naar Bijlage 2A van VLAREM II: veel</p>	zie uitleg bij bezwaar MINA-Raad/SALV/SERV en OOPMERGWT-101
		OOPMERGWT-117	<p>Toevoeging van een nieuwe definitie voor 'potentieel verontreinigd grondwater': essentieel aangezien er een nieuwe indeling voor bemalingswater wordt gevormd. invoeging artikelHier ontbreekt een punt iii) of moet punt iv) vervangen worden door iii).</p> <p>Kan/moet er op basis van bovenstaande (altijd) een grondwateranalyse gevraagd worden zodat effectief kan bepaald worden of het bemalingswater verontreinigd is? Wat met meldingsplichtige bemalingswater? Aangezien er hier geen onderscheid wordt gemaakt tussen een vergunnings- of meldingsplichtige bemalingswater wordt hiervan uitgegaan.</p>	Zie uitleg bij bezwaar MINA-Raad/SALV/SERV. In de sectorale voorwaarden voor bemalingswater wordt nader omschreven wanneer een analyse van het bemalingswater moet uitgevoerd worden.
		OOPMERGWT-109	Onder de definitie van "potentieel verontreinigd bemalingswater" valt ook bemalingswater waarvan men weet of redelijkerwijs kan weten dat het grondwater verontreinigende stoffen bevat in zorgwekkende concentraties. De sector vraagt om aan te geven welke locaties bedoeld worden en wat bedoeld wordt met redelijkerwijs.	Zie uitleg bij bezwaar MINA-Raad/SALV/SERV.
1, 2°	4° netto debiet of netto volume: het volume opgepompt grond- of bemalingswater (al dan niet uitgedrukt per tijdseenheid), verminderd met het volume grond- of bemalingswater dat in dezelfde watervoerende laag wordt teruggebracht als waaruit het is opgepompt;			
		OOPMERGWT-100	<p>Bij de bepaling van het netto volume bemalingswater voor de vergunning is de definitie van "dezelfde watervoerende laag" van groot belang:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wordt alles wat freatisch is als één watervoerend pakket beschouwd? En is een lager gelegen gespannen aquifer dan een ander watervoerend pakket? • Of wordt er gekeken naar de HCOV-codering (bv. via het kaartblad 'grondwaterlichamen' op DOV) om de "dezelfde watervoerende laag" te beschouwen? 	Watervoerende laag is gedefinieerd in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM als volgt: "een of meer ondergrondse rotslagen of andere geologische lagen die voldoende poreus en doorlatend zijn voor een belangrijke grondwaterstroming of de onttrekking van aanzienlijke hoeveelheden grondwater".
		OOPMERGWT-100	"Netto debiet of netto volume" : Zelfde vraag als hoger vermeld : wat is de definitie van "dezelfde watervoerende laag"?	zie bezwaar OOPMERGWT-100 (idem)
	5° drainering: het gravitair capteren en afvoeren van grond- of bodemwater via een ondergrondse constructie; 6° historische drainering: een drainering die werd aangelegd voor 1 januari 1999. Bij volledige vernieuwing van de ondergrondse constructie worden deze niet langer als historische drainering beschouwd; 7° bestaande drainering: een drainering die uiterlijk op 23 september 2022 zowel geaakteerd als aangelegd is. Bij volledige vernieuwing van de ondergrondse constructie worden deze niet langer als bestaande drainering beschouwd; 8° nieuwe drainering: een drainering die werd aangelegd na 23/9/2022;			
		OOPMERGWT-102	<p>def. 'drainering' vs def. 'infiltratievoorziening': voorzieningen t.h.v. de weg om het geheel van de weg (verharding, fundering & onderfundering) droog te houden worden deze beschouwd als draineringen of als infiltratievoorzieningen?</p> <p>Grachten worden - zo lezen we in de nota aan VR - niet beschouwd als een drainering.</p>	Het bezwaar is onduidelijk geformuleerd: wordt hier het drainagesysteem onder de weg bedoeld (zie behandeling bezwaar departement MOW-Lantis) of het grachtenstelsel langs de wegen (dit zijn geen draineringen, maar mogelijk wel infiltratievoorzieningen). Bij een drainering moet er ook een ondergrondse constructie zijn.
		OOPMERGWT-114	<p>Voorstel tot aanpassing van definitie "drainering": "drainering: het gravitair capteren en afvoeren van grond- of bodemwater via een ondergrondse constructie; ... met volgende motivering: "Een drainering kan plaatsvinden via een ondergrondse constructie maar net zo goed via een gracht. Het effect is in beide gevallen hetzelfde. Bovendien wordt ook moldrainage (ook woeldrainage genoemd) uitgesloten. Bij moldrainage worden met een molploeg, die voorzien is van een verticaal mes en een kogel, gangen in de grond getrok- ken voor de afvoer van water. De conclusie is dat de voorgestelde definitie een aantal draineringstechnieken niet vat. Vandaar ons voorstel tot schrapping van "via een ondergrondse constructie"."</p>	Er wordt geen gevolg gegeven aan de voorgestelde suggestie. Indien de zinsnede "via een ondergrondse constructie" geschrapt wordt, kunnen er geen gerichte voorwaarden rond peilsturing worden opgelegd en blijft het louter een potentieel stedenbouwkundige handeling die niet via VLAREM moet gereguleerd worden.
		OOPMERGWT-105	<p>DRAINERINGSDEFINITIE Momenteel is er geen definitie voor drainage.</p> <p>In het voorstel van de definitie van drainage is opgenomen (art. 1):</p> <ul style="list-style-type: none"> •Capteren van grondwater en bodemwater oOok bodemwater omdat er ook voeding van het grondwater op die manier weggenomen wordt. oGaat enkel over het gravitair afvoeren: Met pomp zijn de rubrieken 53.2, 53.5, 53.8, 53.9, 53.10 of 53.11 van toepassing •Moet een "constructie" zijn oMol- of woeldrainage valt hierdoor niet onder de definitie <p>Opmerkingen:</p> <p>Bij de definitie van drainering staat bij het vernieuwen van bestaande of historische drainage deze niet langer als bestaande of historische draineringen worden aangeschouwd. Graag hadden we dit meer verduidelijkt gezien.</p> <p>We stellen ons de vraag of "capteren" wel de juiste term is? Indien deze term blijft behouden, dan stellen we voor om de definitie verder te verduidelijken/te nuanceren: drainage via een constructie treedt immers pas in werking als het grondwaterniveau hoog genoeg staat en afvoer van grondwater nodig is om landbouwkundige activiteiten op percelen te kunnen verrichten (zoals berijden, zaaien, planten, oogsten, ed.). Het is dus niet zo dat continu grondwater "gecapteerd" wordt. Daarnaast stellen we voor om ook "bodemwater", "Mol- of woeldrainage" te verduidelijken/te definiëren.</p>	Historische en bestaande draineringen: bij volledige vernieuwing van de ondergrondse constructie worden deze niet langer als historische of bestaande drainering beschouwd. In dat geval valt men onder de generieke definitie van "drainering" en moet men in de rubriek 53.2 de indelingscriteria volgen voor draineringen andere dan bestaande en historische draineringen. Bodemwater is gedefinieerd in artikel 1.1.2 van VLAREM II: "het water aanwezig in de onverzadigde zone tussen het aardoppervlak en de grondwatertafel". Met de uitbreiding van de definitie met "bodemwater" ondervangt men ook dat de voeding van de grondwaterlaag wordt weggenomen. Een omschrijving van mol- of woeldrainage wordt niet nodig geacht aangezien deze termen in titel II van het VLAREM niet gebruikt worden, enkel in de nota aan de Vlaamse Regering.
		OOPMERGWT-107	<p>Drainering:</p> <ul style="list-style-type: none"> • het gravitair capteren en afvoeren van grond- of bodemwater via een ondergrondse constructie. • Mol- of woeldrainage zonder het inbrengen van buizen, of grachten of sloten worden hierdoor dus niet gevat, want dit zijn geen 'constructies' volgens de VCRO. <p>Opmerking:</p> <p>Hoe worden drainages van de wegwasser aangeschouwd? Het gaat hier over afvoer van hemelwater dat in de bodem sijpelt, wordt dit dan al als bodemwater beschouwd? Dergelijke drainage is dezelfde als door landbouwers voorzien voor landbouwgronden (die ook niet vergund worden onder rubriek 53.3).</p>	Draineringen die insijpelend hemelwater afvangen, voeren inderdaad bodemwater af en zijn bijgevolg gevat door de definitie (zowel voor wegen als voor landbouw). Het is echter niet de bedoeling en impactvol om draineringen onder openbare wegen of infrastructuur voor openbaar vervoer in te delen. Daarom wordt de uitzondering voor draineringen onder rubriek 53 hieraan aangepast.

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
	9° infiltratievoorziening: een voorziening waarbij het opgevangen water in de bodem insijpelt en waarbij het water in de infiltratievoorziening niet in permanente verbinding staat met oppervlaktewater;			
		OOPMERGWT-100	"Infiltratievoorziening": Wat is een "niet permanente verbinding" met oppervlaktewater? Ze mogen voorzien zijn van een overloop voor zover er "niet voortdurend" water overloopt naar oppervlaktewater? Wat is "niet voortdurend"? Een onderbreking in de overloop van 1 min/dag is ook "niet voortdurend" maar loopt wel 98% van de tijd over ... deze omschrijving is dus niet duidelijk genoeg.	De definitie werd aangepast aan de definities voor infiltratie en infiltratievoorziening in de GSV Hemelwater. Hierdoor komt meer de nadruk te liggen op het doel, namelijk het insijpelen van water. Het bestaan van een overloop blijft noodzakelijk en wenselijk, vb. ingeval van hevige neerslag, om hinder te vermijden.
	10° proefbemaling: pompproef specifiek voor een bemaling; 11° proefpomp: putproef of pompproef; 12° pompproef: tijdelijke onttrekking uit een of meer putten, al dan niet gecombineerd met terugbrenging in de ondergrond, waarbij metingen van debiet, peil, kwaliteit of zettingen worden uitgevoerd met het oog op het bepalen van geohydrologische karakteristieken van de ondergrond; 13° putproef: tijdelijke onttrekking uit een individuele grondwaterwinning om de maximale capaciteit van een winningsput en het specifieke debiet te bepalen;			
	14° huishoudelijke doeleinden: gebruiksdoeleinden zoals die voorkomen bij normale huishoudelijke activiteiten bij particuliere wooneenheden;			
		OOPMERGWT-109	De uitleg in de nota aan de Vlaamse Regering bij de definitie van "huishoudelijke doeleinden" is veel ruimer dan de definitie in het besluit. De sector vraagt om de definitie in deze zin aan te passen.	De toelichting in de nota verduidelijkt wat wordt begrepen onder de normale huishoudelijke activiteiten, en geeft een antwoord op vele gevalserichte vragen die bij de administratie gekend zijn. De toelichting in de nota is niet in strijd met de definitie.
	15° kunstmatig aanvullen van grondwater: het doen toenemen van de hoeveelheid grondwater, al dan niet met de bedoeling om dat grondwater later terug te winnen, als gevolg van menselijke werkzaamheden die tot doel of gevolg hebben dat de natuurlijke aanvulling en infiltratie verhogen. Het kunstmatig aanvullen van grondwater is een actieve aanvulling waarbij een pomp, een installatie of ander materiaal wordt ingezet;			
		OOPMERGWT-102	def. "kunstmatig aanvullen van grondwater": valt infiltratie van het opgepompte water via een infiltratievoorziening/vijver/... hier ook onder?	Bij bemaling is het terug in de ondergrond brengen van het opgepompte grondwater inbegrepen. Dit valt dus niet onder de rubriek voor het kunstmatig aanvullen van grondwater, gelet op de uitzonderingen in de rubriek 54 (zie titel van rubriek 54).
	16° droogleggingsproject: ingrepen aan of de inzet van ondergrondse of bovengrondse regelbare constructies om een seizoensgebonden of permanente peilverlaging te realiseren;"			
		MINA-raad/SALV/SERV	Onderbouw de keuze om inzake "ontwatering" enkel gebieden met regelbare constructies te vatten. In het voorliggende besluit wordt een nieuwe rubriek ingevoerd voor droogleggingsprojecten voor landbouwdoeleinden. Het is opvallend dat daarbij de regeling wordt beperkt tot gebieden onder de invloed van regelbare constructies. De raden vragen om deze keuze te onderbouwen. Ze vinden daarvoor immers geen directe aanwijzing in de MER-richtlijn of in de bijhorende leidraad. Uit eerdere rechtspraak is gebleken dat die doorgaans een brede interpretatie aanhoudt. De raden wijzen erop dat ook niet-regelbare constructies relevant kunnen zijn. Grachten en beken zorgen op de meeste plaatsen via gravitaire weg voor ontwatering van gebieden. Waterbeheerders hebben een belangrijke impact op de debieten en waterhoogtes door de inrichting van de waterloop zelf (profiel, diepte) en door het beheer, (waterplantenbeheer, ruwheid van de bedding, ...). Die keuzes hebben effecten op landbouw- en natuurgebieden, overstromingsrisico's en watertekorten. Ook voor deze gebieden zonder regelbare constructies moeten dus oplossingen gezocht worden voor droogte en wateroverlast.	De term droogleggingsproject wordt hier beperkt tot de zaken die geëxploiteerd worden als IIOA en waarop VLAREM kan ingrijpen, niet de zaken die stedenbouwkundige handelingen zijn en onder een ander beoordelingskader vallen. De oplossingen waar men naar verwijst, moeten binnen een gebiedsgerichte aanpak vallen. VLAREM II, wat de indeling en voorwaarden regelt voor de exploitatie van IIOA, is hiervoor niet het geschikte instrument. We kunnen hierbij ook verwijzen naar het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten. Dit besluit werd definitief goedgekeurd op 5 mei 2023. De teksten zijn te raadplegen op https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 .
		OOPMERGWT-114	Voorstel tot aanpassing: "droogleggingsproject: ingrepen aan of de inzet van ondergrondse of bovengrondse regelbare constructies om een seizoensgebonden of permanente peilverlaging te realiseren;"... met volgende motivering: "In bovenstaande definitie is er sprake van "regelbare constructies" (versta pompgemalen, sluizen en stuwen). Om droog te leggen is er niet een noodzakelijk een regelbare constructie nodig is. Ook een gracht zorgt ook voor drooglegging. In bijlage II bij het MER-besluit wordt zonder meer gesproken over "een droogleggingsproject voor landbouwdoeleinden". Zonder definitie van een droogleggingsproject. Ook in de interpretatiegids van de Europese Commissie "Interpretation of definitions of project categories of annex I and II of the EIA Directive" (in bijlage) van 2015 is over dit punt geen verdere uitleg te vinden. Zowel drooglegging met en zonder regelbare constructies kan een significant effect hebben en moet dus passend beoordeeld worden en is evt. MER-plichtig. Door het invoegen van onder- en bovengrondse regelbare constructies wordt de draagwijdte van deze rubriek in bijlage II het MER-besluit onterecht vernauwd.	zie bezwaar MINA-raad/SALV/SERV
		OOPMERGWT-114	In het algemeen lijkt de afbakening tussen drainering en droogleggingsproject onduidelijk. De Grondwatertrein lijkt het onderscheid te maken via (i) regelbare of (ii) ondergrondse en bovengrondse constructies. Het lijkt ons dat de Vlaamse regering een onderscheid wenste te maken tussen een landbouwer die met een ondergronds buizenstelsel het grondwaterpeil verlaagt (drainering) en grotere oppervlakte die via een pompgemaal drooggetrokken worden (drooglegging). Wij zijn echter van oordeel dat deze opdeling niet spoort met de praktijk omdat ontwateringprojecten via grachten en/of louter gravitair buiten het toepassingsgebied vallen. Verder is een "peilgestuurde drainage" een activiteit met ondergrondse en regelbare constructies. Naar ons begrip wil de Vlaamse regering dit indelen als een drainering terwijl het net zo goed als een drooglegging bekeken kan worden. In sommige natuurgebieden worden schotten geplaatst om een grondwaterpeilverhoging te bekomen. Eens die schotten er staan is het niet altijd duidelijk wat de bedoeling ervan was en zou daarom ook als een regelbare bovengrondse constructie en dus droogleggingsproject beschouwd kunnen worden. Een meer consistente afbakening die aansluit bij de praktijk op het terrein dringt zich op.	Het onderscheid tussen drainering en droogleggingsproject wordt duidelijk door de definities, en de omschrijvingen in de indelingslijst. Wat ingedeeld is als 53.3 (drainering) is uitgesloten van indeling als droogleggingsproject, zoals bedoeld in rubriek 65. Voor een gebiedsgerichte aanpak wordt verwezen naar het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten. Dit besluit werd definitief goedgekeurd op 5 mei 2023. De teksten zijn te raadplegen op https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 . Het doel van dit instrument is om via een onderbouwde en juridisch verankerd peilbeheer verdroging aan te pakken, het water zoveel als mogelijk vast te houden, wateroverlast tegen te gaan en dit rekening houdende met de noden vanuit het landgebruik in het betreffende gebied.
		OOPMERGWT-106	Artikel 1 – 16° 'Droogleggingsproject Nieuwe definitie: ingrepen aan of de inzet van ondergrondse of bovengrondse regelbare constructies om een seizoensgebonden of permanente peilverlaging te realiseren. In de ontwerp tekst wordt echter alleen gesproken over droogleggingsprojecten in kader van landbouwdoeleinden (nieuwe rubriek 65 en hoofdstuk 5.65)...Zullen pompgemalen in overstromingsgebieden voor het terugpompen van overtollig water van het overstromingsgebied naar het waterlichaam en pompgemalen, die veiligheidshalve peilverlaging uitvoeren bij hoge waterstanden hier ook onder vallen?	De rubriek 65 vindt zijn oorsprong in de rubriek 1 c) van bijlage II van het MER-besluit "waterbeheersingsprojecten voor landbouwdoeleinden". Het toepassingsgebied van rubriek 65 is dan ook beperkt tot droogleggingsprojecten voor landbouwdoeleinden.
		OOPMERGWT-110	zie bespreking bezwaren bij artikel 47, 23°	
2	opheffing artikel 2.4.3.1			
3	wijziging artikel 2.4.3.2			
4	wijziging artikel 2.4.3.4			
5	wijziging artikel 2.4.3.5.3°			

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	Inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
6	Nieuwe afdeling 4.2.9. Lozing van potentieel verontreinigd bemalingswater			
		OOPMERGWT-109	De sector vraagt, voor zover van toepassing, om een maximale afstemming met de geplande Vlaremwijzigingen voor het lozen van bedrijfsafvalwater. Er zijn geen BBT voor het lozen van potentieel verontreinigd bemalingswater. BBT voor het lozen van bedrijfsafvalwater zijn niet zomaar toepasbaar voor bemalingswater.	Het klopt dat de BBT voor bedrijfsafvalwater (BA) niet zomaar van toepassing zijn voor bemalingswater. Daarom wordt er, los van het reeds bestaande kader voor lozing van bedrijfsafvalwater voorzien in een apart statuut voor de lozing van bemalingswater. De nieuwe afdeling 4.2.9 regelt de voorwaarden die specifiek op de lozing van bemalingswater van toepassing zijn omdat niet alle voorwaarden voor lozing van bedrijfsafvalwater relevant zijn voor bemalingswater. Hierbij werd voor de lozing van bemalingswater vertrokken van dezelfde algemene voorwaarden als voor de lozing van bedrijfsafvalwater. Er zijn specifieke richtlijnen voor bemalingswater die als leidraad kunnen dienen. Dit document kan u downloaden op de website van de VMM https://www.vmm.be/water/grondwater/bemaling/richtlijnen-bemalingswater-ter-bescherming-van-het-milieu . De richtlijnen werden in samenspraak met de betrokken sectoren opgesteld. Voor bemalingswater gelden minimaal dezelfde lozingsnormen als van toepassing voor bodemsanereringen (zie standaardprocedure bodemsaneringsprojecten op OVAM-site). Voor de waterzuiveringstechnieken wordt verwezen naar de BBT- studie Bodemsanereringen en de BBT PFAS belast afvalwater (momenteel in opmaak).
		OOPMERGWT-107	Algemene en sectorale milieuvoorwaarden Lozing van potentieel verontreinigd bemalingswater: • Volume en kwaliteit van het geloosde bemalingswater moet gecontroleerd worden met een meetmethode conform afdeling 5.53.3 en onderafdeling 5.53.6.1 en 5.53.6.1/1, volume via een debietmeter. Het meten van kwaliteit is ondervangen via artikel 5.53.3.1. De grondwaterwinning, tenzij deze enkel wordt geëxploiteerd via een hand-, voet- of neuspomp, wordt uitgerust met een meetinrichting, die geplaatst wordt voor het eerste aftappunt van het gewonnen grondwater. De meetinrichtingen worden zodanig voorzien dat het opgepompte volume grondwater per watervoerende laag getotaliseerd kan worden. Indien zich tussen de debietmeter en de kop van de put enig verwijderbaar stuk bevindt kan dit door de met toezicht belaste ambtenaren verzegeld worden. Na elke debietmeter wordt een kraan geplaatst met een inwendige schroefdraad geschikt voor de aansluiting van een buis met uitwendige diameter van één duim. Opmerking: Is een aftapkraan voldoende? Is dit standaard 1 duim?	Om de kwaliteit van het geloosde grondwater te bepalen, volstaat het om staalnames te doen via een aftapkraan.
		OOPMERGWT-102	Art 6 - toevoeging afdeling 4.2.9/ Artikel 4.2.9.1. §3: Waar worden de best beschikbare technieken omschreven, waar zijn deze consulteerbaar? Wie is de auteur hiervan? Op welke wijze worden deze opgesteld (betrokkenheid van de bouwheren)? *Art. 4.2.9.1 §3 2° : Het is onduidelijk hoe bepaald zal worden dat de hoeveelheid pathogene kiemen het ontvangende water gevaarlijk kan worden besmet. * 'Art. 4.2.9.1 §3 2° d) : Wordt via artikel 4.2.9.1 §3 de mogelijkheid geboden om afwijkingen te verkrijgen via de omgevingsvergunning ook op d) 1) & d) 2). Echter in de praktijk werd tot nu toe hierop geen afwijkingen verleend. Wij zijn vragende partij om afwijkingen hierop expliciet mogelijk te maken. * Art. 4.2.9.1 §3 4° : De aparte rubricering van bemalingswater tov bedrijfsafvalwater biedt althans geen oplossing voor deze paragraaf. Nochtans zou een aanpassing van deze paragraaf voor een essentieel verschil van bedrijfsafvalwater t.o.v. bemalingswater een sterke verbetering kunnen opleveren. Bemalingswater wordt namelijk i.t.t. bedrijfsafvalwater o.a. gekenmerkt door: a. een niet tot moeilijk controleerbaar karakter qua samenstelling doordat het uit een niet tot moeilijk controleerbare omgeving onttrokken wordt. b. lozingen van bemalingswater zijn geen intentionele lozingen door de uitvoerder. De verontreinigen zijn reeds historisch aanwezig op bepaalde plaatsen in het grondwater c. bemalingswater zijn (meestal) tijdelijke projecten waarbij een werflocatie vaak beperkender is voor inzet van zuiveringstechnieken. Bovendien gaat het dan ook om tijdelijke impact. Een strikte interpretatie van de voorgestelde versie betekent dat elke parameter uit bijlage 2C op voorhand & ten alle tijde tijdens de bemaling geanalyseerd dient te worden. Gezien het onhaalbare karakter hiervan levert dit rechtsonzekerheid en kan dit tot potentieel zeer hoge kosten leiden.	* Art. 4.2.9.1 §3 2°: Er bestaan methoden in het WAC die bacteriën bepalen, maar geen enkele bepaalt alle pathogene kiemen. De bepaling is analoog als voor bedrijfsafvalwater en bedoeld als een risico-inschatting van het voorkomen van ziektekiemen. Er wordt vanuit gegaan dat deze voorwaarde minder relevant is voor bemalingswater. Deze bepaling wordt geschrapt. * Art. 4.2.9.1 §3 2° d): De mogelijkheid wordt voorzien om van de algemene voorwaarden voor lozing van bemalingswater gemotiveerd af te wijken via de vergunning, ook voor wat betreft de aangehaalde parameters. * Art. 4.2.9.1 §3 4°: Op vandaag wordt elke lozing van opgepompt grondwater dat gevaarlijke stoffen (GS), als vermeld in bijlage 2C bij titel II van het VLAREM bevat, ingedeeld onder rubriek 3 als lozing van verontreinigd afvalwater (bedrijfsafvalwater met gevaarlijke stoffen) en dus steeds vergunningsplichtig. We erkennen dat de belasting en samenstelling van bemalingswater van een heel andere grootteorde is dan van bedrijfsafvalwater en dus ook de mogelijke impact op oppervlaktewater zeer verschillend is. Om hieraan tegemoet te komen wordt er, naast het kader voor de lozing van bedrijfsafvalwater, huishoudelijk afvalwater en koelwater een apart kader voor de lozing van bemalingswater opgemaakt. Het (meestal) tijdelijk en niet-intentioneel karakter van lozen van bemalingswater werd meegenomen bij de uitwerking ervan. Met het huidige wetswijzigingsvoorstel wordt een deel van het geloosde bemalingswater onder bepaalde voorwaarden niet meer ingedeeld en dus voor de lozing niet meer onderworpen aan de vergunningsplicht. De bemalingscascade en de voorwaarden van deel 6 blijven evenwel van toepassing. In artikel 5.53.6.1.6 wordt vastgelegd welke analyses van het bemalingswater nodig zijn.
		OOPMERGWT-106	Artikel 6 – nieuwe afdeling 4.2.9 – apart statuut toegevoegd voor Lozing van potentieel verontreinigd bemalingswater – apart kader in rubriek 3.8 oDe bemalingscascade is hierop van toepassing o§3 Voor het lozen van potentieel verontreinigd bemalingswater dat ingedeeld is als een vergunningsplichtige activiteit gelden de volgende lozingsvoorwaarden...: Voor de lozing van bemalingswater wordt vertrokken van dezelfde algemene voorwaarden als voor de lozing van bedrijfsafvalwater ((pH, BOD, bezinkbare/zwevende stoffen...)) + bijzondere lozingsvoorwaarden voor gevaarlijke stoffen. Hierdoor zullen heel wat bemalingswater in de toekomst ook lozingsvereisten opgelegd krijgen en onderhevig zijn aan een zuivering van het bemalingswater.	Op vandaag wordt elke lozing van opgepompt grondwater dat gevaarlijke stoffen (GS), als vermeld in bijlage 2C bij titel II van het VLAREM bevat, ingedeeld onder rubriek 3 als lozing van verontreinigd afvalwater (bedrijfsafvalwater met gevaarlijke stoffen) en dus steeds vergunningsplichtig. Om hieraan tegemoet te komen wordt er, naast het kader voor de lozing van bedrijfsafvalwater, huishoudelijk afvalwater en koelwater een apart kader voor de lozing van bemalingswater opgemaakt. Enkel lozingen van bemalingswater die ingedeeld zijn in de rubrieken 53.1.1°, 53.2 of 53.5 kunnen onder deze rubriek 3.8 vallen. Indien uit vooronderzoek of analyses blijkt dat geen gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in concentraties hoger dan toetsingswaarden, vermeld in artikel 4.2.9.1, §3, 4° van dit besluit, mag aangenomen worden dat de impact op de ontvangende waterloop of riolering aanvaardbaar is en hoeft dit niet het voorwerp te zijn van een aanvraag. Bovendien wordt voor kortlopende bemalingswater (max 6 maanden) met een beperkt debiet (max 1000 m3/d) een verontreiniging toegelaten tot 10 x IC omdat we ervan uitgaan dat met deze 10-malige verdunning de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater niet in het gedrang zal komen. Ook voor bemalingswater voor lijninfrastructuur met een beperkt debiet (max 1000 m3/d) wordt een uitzondering voorzien.
		OOPMERGWT-117	Artikel 6: "§3.3": om potentieel verontreinigd bemalingswater te lozen in een openbare riolering die is aangesloten op een rioolwaterzuiveringsinstallatie, gelden de volgende voorwaarden, tenzij anders vermeld in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit: c) het geloosde potentieel verontreinigde bemalingswater bevat zonder uitdrukkelijke vergunning geen stoffen die aan een van de volgende voorwaarden voldoen: 4) ze kunnen een verontreiniging van het ontvangende oppervlaktewater veroorzaken of ze kunnen het ontvangende oppervlaktewater waarin het water van de openbare riool wordt geloosd, verontreinigen;". Wat met stoffen die moeilijk te zuiveren zijn bijvoorbeeld PFAS?	Voor gevaarlijke stoffen (GS) geldt aanpak aan de bron, ongeacht of er geloosd wordt op OW of op riolering. RWZI's zijn immers niet geconcentreerd voor de zuivering van GS.
7	wijziging artikel 4.3.1.1			
8	wijziging artikel 4.3.1.2			
9	wijziging artikel 4.3.2.1			
		OOPMERGWT-101	Aanpassing afdeling 4.3.2.1 Standpunt OOPMERGWT-101 Vanwaar deze versoepelingen? De drinkwatersector is hier geen vragende partij en vraagt minimaal 200 meter t.o.v. rubriek 53.7 "winningen voor openbaar nut". Invloedzone bij onze onttrokken debieten is een pak groter dan 100 m. Binnen waterwingebied zien we geen logica voor deze versoepeling (het gaat hier niet over niet verontreinigd hemelwater/afvalwater...)	Deze voorwaarde is van toepassing op de indirecte lozing van bedrijfsafvalwater in grondwater, zoals vermeld in de subrubrieken 52.1.1, 2°, en 52.2, 2°, van de indelingslijst. Dit heeft dus betrekking op de indirecte lozing van bedrijfsafvalwater in grondwater en is steeds vergunningsplichtig met advies van VMM. De minimale afstand tot een grondwaterwinning wordt beperkt tot de freatische grondwaterwinningen op max. 100m. De indirecte lozing vindt immers altijd plaats in de onverzadigde zone, en is bijgevolg enkel relevant voor freatische grondwaterwinningen. Er geldt steeds een vergunningsplicht voor deze lozingen, waardoor een dossierspecifieke beoordeling zal gemaakt worden.
		OOPMERGWT-106	Artikel 9-11 – 4.3.2.1 - 7° Aanpassing afdeling 4.3.2 Indirecte lozing in grondwater van bedrijfsafvalwater dat stoffen van lijst II van bijlage 2B bevat Voor bestaande ingedeelde inrichtingen of activiteiten geldt een nieuwe strengere emissiegrenswaarde..., na 12 maanden. Binnen het jaar moet men dus aan strengere voorwaarden voldoen.	Termijn werd aangepast naar 18 maanden.
10	wijziging artikel 4.3.2.2			
		OOPMERGWT-101	zie art 9	
		OOPMERGWT-106	zie art 9	
11	wijziging artikel 4.3.2.3, §1			
		OOPMERGWT-101	zie art 9	
		OOPMERGWT-106	zie art 9	
12	Wijzigingen artikel 4.3.3.1			
		OOPMERGWT-114	In dit besluit worden de bewoordingen voor de regelgeving rond "besterputten" aangepast en vervangen door "infiltratievoorziening" (art. 9, 10, 11, 12 en 46), maar inhoudelijk blijven de voorwaarden wel hetzelfde. Wij zijn van mening dat het infiltreren van huishoudelijk afvalwater dat enkel voorbehandeld is door een septische put, zo snel als mogelijk moet uitgefaseerd worden. Er mogen alvast zeker geen nieuwe sterfputten bijkomen, deze moeten vervangen worden door een IBA. Sterfputten zijn immers om een "regret" maatregel: de kans dat er op deze manier bodem- en grondwaterverontreiniging wordt veroorzaakt is bijzonder groot, en de sanering hiervan zal kosten met zich meebrengen, die grotendeels vermijdbaar zijn door nu maatregelen te treffen.	zie bezwaar MINA-raad/SALV/SERV
		MINA-raad/SALV/SERV	Faseer sterfputten zo snel als mogelijk uit. In voorliggend besluit worden de bewoordingen voor de regelgeving rond "besterputten" aangepast maar ten gronde blijven de regels hetzelfde. De raden zijn van mening dat het infiltreren van huishoudelijk afvalwater dat enkel behandeld is door een septische put, zo snel als mogelijk moet uitgefaseerd worden, omdat er op deze manier bodem- en grondwaterverontreiniging wordt veroorzaakt.	De bezorgdheid wordt gedeeld, maar valt buiten de scope van dit wijzigingsbesluit. Er zijn andere initiatieven lopende/worden opgestart om hiervoor een oplossing te creëren.

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	Inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		MINA-raad/SALV/SERV	Vermijd nieuwe bebouwing zonder waterzuivering. De raden herinneren verder aan hun vraag uit 2021 om op korte termijn een oplossing uit te werken die vermijdt dat er nog nieuwe woningen worden gebouwd zonder waterzuivering. Ze vroegen daarbij om twee pistes te verkennen, zijnde de verstrenging van de definitie van een "voldoende uitgeruste weg" in de VCRO, of de invoering via VLAREM van een verplichting tot het plaatsen van een individuele behandeling afvalwater (IBA) bij nieuwbouw, ook op plaatsen waar er volgens de zoneringsplannen op termijn riolering zal aangelegd worden. De Vlaamse Regering heeft een oplossing aangekondigd voor deze problematiek (Vlaamse Regering (2022), De grote STROOMversnelling, Conceptnota ter begeleiding van de stroomgebiedbeheerplannen 2022-2027, VR 2022 0107 DOC.0739/4BIS, p6). De raden herhalen hun vraag naar een oplossing op korte termijn, gelet op de grote impact van huishoudelijke lozings op de waterkwaliteit en gelet op de zeer lange doorlooptijden voor het aanleggen van riolering en de aansluiting ervan op rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's). Indien gekozen wordt voor de piste via VLAREM, kan ze in voorliggend besluit opgenomen worden.	De bezorgdheid wordt gedeeld, maar valt buiten de scope van dit wijzigingsbesluit. Er zijn andere initiatieven lopende/worden opgestart om hiervoor een oplossing te creëren.
13	wijziging artikel 5.9.7.1, §1, derde lid			
14	vervanging artikel 5.53.2.2			
		OOPMERGWT-109	In het kader van tijdelijke bronbemalingswerken biedt het plaatsen van een peilbuis in elk boorgat geen meerwaarde. Veel belangrijker is een peilbuis in een apart boorgat (effectieve verlaging in de ondergrond). Een peilbuis in het annulair van een bemalingsbron geeft zelfs bijkomende risico's op doorbraak calamiteiten of zelfs permanente schade aan de bron en/of aquifers – lagenopbouw.	Deze voorwaarde geldt niet voor bemalingen door middel van vacuümpompen. Er wordt nu generiek een uitzondering op een peilbuis in de pompput voorzien als deze een voldoende grote diameter heeft en er geen ondergrondse pomp in hangt. In deze gevallen kan het peil vb. met een peillint gemeten worden. De peilbuis in een apart boorgat wordt sowieso vereist bij de verplichte peilsturing van bemalingen.
15	wijziging artikel 5.53.3.2			
16	wijziging artikel 5.53.3.3 - debietmeters			
		OOPMERGWT-105	GRONDWATERWINNINGEN DEBIETMETERS GRONDWATER Vroeger enkel de plaatsing volgens de code van goede praktijk. Nu moeten de meters worden geplaatst, periodiek gecontroleerd en onderhouden volgens een code van goede praktijk. Per meter wordt overeenkomstig die code van goede praktijk een technisch dossier aangelegd dat ter inzage ligt bij de exploitant en op eenvoudig verzoek kan worden opgevraagd door de ambtenaren die met het toezicht zijn belast. Voor debietmeters die verplicht waren voor 1 januari 2025, bevat het technisch dossier minstens de gegevens vanaf de datum van 1 januari 2025. De stand wordt jaarlijks genoteerd op de laatste dag dat water is opgepompt en telkens als de debietmeter verwijderd of herplaatst wordt. Opmerking: Op zich hebben we geen inhoudelijke opmerking bij deze wijzigingen behalve dat het tot extra (administratief) werk en eventueel financiële kosten kan leiden.	Het bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van dit artikel. De code van goede praktijk geeft duidelijke richtlijnen voor de debietmeting. Om de handhaving niet alleen op de plaatsing, maar ook op het onderhoud en de periodieke controle mogelijk te maken, is het nodig dit ook in VLAREM II te verankeren.
		OOPMERGWT-119	Inzake wijziging aan Art. 5.53.3.3§6 De vraag wordt gesteld of het niet nuttig is om reeds (mits overgangstermijn in overleg met de sector) te voorzien in verplichting van digitale meting met toekomstige link met de voorziene webapplicatie. Dit is voor de exploitant nuttig: die kan op afstand zien wanneer debietmeting hapert en ook op vlak van handhaving en mogelijkheden voor eventuele toekomstige (geautomatiseerde) heffingen opent dit perspectieven. Indien dit nu al opgenomen wordt, stuurt dit exploitanten ook reeds in de juiste richting bij nieuwe investeringen. Dit kan mogelijk ook via art. 5.53.6.1 aangezien misschien minder relevant voor andere debietmetingen dan die bij tijdelijke bemalingen.	Digitale bemeting vraagt een investering. Door het verplicht doorgeven van de tellerstanden van de debietmeter (zie artikel 5.53.6.1.2, §3) kan het voor sommige bemalingsbedrijven interessant zijn om deze investering te doen, voor anderen niet. In die zin is er al een zekere sturing.
17	wijziging artikel 5.53.4.1, §1			
18	wijziging artikel 5.53.4.7			
19	wijziging artikel 5.53.5.1			
20	periodieke onderhoudsplicht grondwaterwinningen			
		OOPMERGWT-100	Nazicht van grondwaterwinningen die langer dan 10 jaar in dienst zijn (behalve 53.3 en 53.6) worden minimaal 1x/10 jaar nagekeken en onderhouden door een VLAREL erkend boorbedrijf. Waarom wordt hier de controlemogelijkheid beperkt tot VLAREL erkende boorbedrijven? Minstens zou de controle mogelijk moeten zijn door een studie bureau/MER-deskundige of andere deskundige, desgevallend na het aantonen dat hiervoor voldoende kennis is. De eventuele herstelwerkzaamheden aan de winning zelf dienen uiteraard door een VLAREL erkend boorbedrijf te gebeuren. Door de controlemogelijkheid enkel bij VLAREL erkende boorbedrijven te leggen, creëert men een soort machtspositie: die bedrijven worden zowel controle-orgaan van de grondwaterwinning als uitvoerder van of onderhouder deze winning. Er staat nergens beschreven wat er moet gebeuren indien wordt vastgesteld dat de waterwinning niet conform is met de code van goede praktijk enkel "dat het rapport ter inzage wordt gehouden van de toezichhouders." Het zou logischer zijn als dit rapport moet overgemaakt worden aan de bevoegde instantie die de vergunning voor de waterwinning verleend heeft. Bovendien moet er dan ook een termijn opgelegd worden waarbinnen de exploitant zich in regel moet stellen indien uit het nazicht blijkt dat er acties nodig zijn.	Het lijkt ons logisch dat een bedrijf dat erkend is voor de aanleg van een installatie hiervan ook de controle doet. Zij beschikken over (minstens drie jaar praktische) ervaring, personeel dat voldoende opgeleid is, en het materiaal om deze controles uit te voeren, en werken binnen het VLAREL-erkenningskader. In feite is het niet meer dan normaal dat men in het kader van goed huisvaderschap een technische installatie regelmatig laat controleren. Bij mankementen kan men dan snel ingrijpen om veel ingrijpendere kosten of een totaal falen van de installatie te vermijden. Een termijn van herstel opleggen lijkt overbodig en generiek niet vast stellen. Bovendien stelt artikel 4.1.3.1 van VLAREM II: "De ingedeelde inrichting of activiteit verkeert altijd in een goede staat van onderhoud. Elk gebrek dat de bescherming van mens en milieu in het gedrang brengt, wordt onmiddellijk verholpen." De vergunningverlenende instantie heeft niet de bevoegdheid om in te grijpen op een lopende exploitatie, het is dus correct dat de informatie ter beschikking wordt gehouden van de toezichhouder.
		OOPMERGWT-114	Dit artikel beoogt een nazicht en onderhoudsbeurt van grondwaterwinningen, minstens éénmaal in de 10 jaar. Dit is zeer lovenswaardig en geniet onze volle steun.	Het bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van dit artikel.
		OOPMERGWT-101	Er wordt een artikel 5.53.5.3 toegevoegd: Standpunt OOPMERGWT-101 OOPMERGWT-101 stelt voor om de bepalingen van artikel 20 te schrappen en hierover met VMM en het kabinet in discussie te gaan. De uitzonderingen die worden voorgesteld, namelijk 53.3 en 53.6, zijn net activiteiten die problematisch kunnen zijn voor de openbare drinkwatervoorziening in het bijzonder en de kwaliteit van het grondwater in het algemeen. Bovendien is dit ook in strijd met het gelijkheidsbeginsel. De invoering van dit artikel zorgt daarnaast voor extra kosten en werklust, zowel voor drinkwaterbedrijven als de overheid. In de professionele openbare drinkwateruitbatingen brengt deze maatregel geen inhoudelijke meerwaarde. Enkele opmerkingen daarbij: *de metrologische vereisten van debietmeters (ijking, code van goede praktijk) behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid en kunnen niet door het Vlaamse gewest worden doorgeschoven naar een boorfirma. Die heeft bovendien op dat vlak geen expertise. Dit is alweer een administratieve verplichting extra die weinig meerwaarde heeft. We vragen de schrapping. *Als er niet concreet gemaakt wordt wat de boorfirma dan precies moet komen doen aan specifieke meerwaarde gevende elementen vragen de drinkwaterbedrijven of er voor rubriek 53.7 een uitzondering kan gemaakt worden (is nu al voorzien voor 53.3 en 53.6). De sector kijkt in haar exploitatie immers zelf de putten na, controleert ontzandingsproeven en dergelijke. Extra tijd en middelen kunnen beter voorzien worden voor controle op niet vergunde winningen en verlaten waterwinningen. De goede staat van de putten is iets wat mee opgenomen is en nog uitgebreid zal worden bij het optimaliseren van de risicobeheerstrategie zoals gevraagd in het nieuw drinkwaterbesluit.	Drainagebuizen (rubriek 53.3) worden niet aangelegd door erkende boorbedrijven. Dit zijn ook relatief ondiep gelegen buizen die geen impact hebben op de kwaliteit van het drinkwater. Voor de installaties ingedeeld in rubriek 53.6 zijn de onderhoudseisen opgenomen in artikel 5.53.6.2.1 (minimaal tweejaarlijks binnen waterwingebied en beschermingszone). De controle op de debietmeters: hiervoor wordt verwezen naar de code van goede praktijk debietmeters grondwater. Naar aanleiding van het bezwaar worden de bepalingen van dit artikel ondergebracht in artikel 5.53.6.6 waardoor het enkel van toepassing is op grondwaterwinningen die zijn ingedeeld in de rubriek 53.8.
		OOPMERGWT-102	Art. 20 - aanpassing aan art. 5.53.5: Grondwaterwinningen die langer dan tien jaar in exploitatie zijn, met uitzondering van de grondwaterwinningen die ingedeeld zijn in rubriek 53.3 en 53.6 van de indelingslijst, worden minimaal één keer om de tien jaar nagekeken en onderhouden door een boorbedrijf dat erkend is conform het VLAREL': voor situaties waarbij gedraineerd water via pompkelders verpompt wordt, lijkt het nazicht door een boorbedrijf weinig meerwaarde. Het is aangeraden voor deze infrastructuur dit niet te verplichten.	Zie bezwaar OOPMERGWT-101. De bepaling wordt enkel van toepassing op grondwaterwinningen ingedeeld in de rubriek 53.8.
		OOPMERGWT-105	GRONDWATERWINNINGEN PERIODIEK TOEZICHT DOOR EEN ERKEND BOORBEDRIJF VOOR GRONDWATERWINNINGEN Is van toepassing voor boringen ouder dan 10-jaar. Éénmaal om de 10-jaar dient een nazicht te gebeuren. Voor bestaande winningen wordt uiterlijk in 2027 de eerste maal gecontroleerd Is niet van toepassing op kortstondige grondwaterwinningen of drainages. Opmerking: Op zich hebben we geen inhoudelijke opmerking bij deze wijzigingen behalve dat het tot extra (administratief) werk en eventueel financiële kosten kan leiden.	Dit bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van het wijzigingsvoorstel.
		OOPMERGWT-117	Artikel 20: nieuwe toevoeging van artikel 5.53.5.3: "Grondwaterwinningen die langer dan tien jaar in exploitatie zijn... worden minimaal één keer om de tien jaar nagekeken en onderhouden door een boorbedrijf...". Compensatie voor de omgevingsvergunningen die voor onbepaalde duur verleend worden. Door deze controles van grondwaterwinningen kunnen gebreken tijdig opgemerkt worden zodat ernstige gevolgen voor grondwaterkwantiteit en – kwaliteit vermeden worden.	Voor bestaande grondwaterwinningen, wordt het eerste nazicht uiterlijk in 2029 uitgevoerd. Het is niet duidelijk waarom compensatie moet voorzien worden.
21	Vervanging "Onderafdeling 5.53.6.1. Bemalingen die technisch noodzakelijk voor de verwezenlijking van werken of aanleg van nutsvoorzieningen"			
		OOPMERGWT-117	Artikel 21: Onderafdeling 5.53.6.1. die bestaat uit artikel 5.53.6.1.1 tot en met 5.53.6.1.2, wordt vervangen door een nieuwe onderafdeling 5.53.6.1. die bestaat uit artikel 5.53.6.1.1 tot en met 5.53.6.1.6. Zeer gedetailleerde uitwerking rond monitoring en debietmeters bij bemalingen in het kader van (voornamelijk) werfactiviteiten. Vermoed wordt dat de verplichting tot peilgestuurde bemalingen in eerste instantie op tegenwerking zal kunnen rekenen gezien de investeringskost voor de sector. Extra handhaving en extra bewustmaking vooral dan bij meldingsplichtige bemalingen zal dan ook noodzakelijk zijn.	Dit bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van dit artikel.

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		MINA-raad/SALV/SERV	Zet in op compliance promotion. Jaarlijks worden in Vlaanderen zo'n 7 500 bronbemalingen goedgekeurd. De raden wijzen op het belang van compliance promotion om iedereen mee te krijgen voor een correcte uitvoering van de nieuwe regelgeving. Dit geldt zowel voor vergunningverlenende overheden – voornamelijk de gemeenten - als voor de aanvrager van de vergunning en de betrokken bouwprofessionals. De raden formuleren hierbij volgende concrete aanbevelingen: • Verwijs in de Nota aan de Vlaamse Regering naar praktische richtlijnen. Deze richtlijnen moeten duidelijkheid verschaffen hoe de nieuwe regelgeving moet uitgevoerd worden. Ze moeten tegelijk een uniforme vergunningverlening bevorderen. • Maak snel werk van praktische richtlijnen en verwerk lessen uit COOCK-project . De raden verwijzen naar het COOCK-project "Grondwaterbeheersing bij bouwwaterprojecten" waarin Embuild-Vlaanderen en Buildwise kennis en innovatie over technieken die de onttrekking van grondwater bij bouwprojecten minimaliseren en optimaliseren, zo ruim mogelijk te verspreiden naar alle bouwprofessionals. Door implementatie van deze technieken wordt er op korte termijn gestreefd naar een significante daling van het geloosde volume grondwater in de riolering. De lessen uit dit project moeten volgens de raden verwerkt worden in praktische richtlijnen voor bouwprofessionals. • Voorzie periodieke actualisering van de richtlijnen.	Het uitwerken van richtlijnen maakt geen voorwerp uit van dit wijzigingsbesluit. Het zijn echter waardevolle suggesties. Richtlijnen worden ter beschikking gesteld via de website van VMM (https://www.vmm.be/water/grondwater/bemaling). VMM en het departement Omgeving zijn lid van de begeleidingsgroep van het COOCK-project.
		MINA-raad/SALV/SERV	Op termijn zou via digitale bemetering de informatiedoorstroming naar het e-DOV-loket automatisch kunnen verlopen. Maar dit vergt investeringen in digitale meters en in de ontwikkeling van webservices die een automatische gegevensoverdracht mogelijk maken. Een ruime overgangstermijn is hiervoor aangewezen. De raden vragen daarbij ook om te verduidelijken hoe zal omgegaan worden met de verzamelde gegevens. Hierbij stellen zich onder meer volgende vragen: welke gegevens zullen publiek toegankelijk zijn? hoe zal de privacy gegarandeerd worden?	Hoe dit zal geïmplementeerd worden zal voorwerp uitmaken van verder onderzoek. Er zal hierbij rekening gehouden worden met de ervaringen bij de uitrol van de digitale debietmeter voor leidingwater.
	artikel 5.53.6.1.2, §1			
		OOPMERGWT-100	Artikel 21. Vervanging onderafdeling 5.53.6.1. Art. 5.53.6.1.2 Algemene bepalingen §1 : "Elke bemaling wordt gedimensioneerd en geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk." Bestaat er een code van goede praktijk voor de dimensionering van tijdelijke bemalingen?? Idem voor de exploitatie? Worden hiermee de Richtlijnen Bemalingen bedoeld? Zou dit dan niet gespecificeerd worden?	"Code van Goede Praktijk" wordt in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM gedefinieerd als: "geschreven en publiek toegankelijke regels met betrekking tot de bouw, het transport, het plaatsen, het uitbaten, het onderhouden en het eventueel ontmantelen van een inrichting of een onderdeel ervan, met inbegrip van de toepasselijke productnormen en de bij de betrokken beroeps categorieën algemeen aanvaarde regels van goed vakmanschap. Worden in elk geval beschouwd als code van goede praktijk de toepasselijke bepalingen in de Belgische wetten, decreten en besluiten, de Belgische normen, de normen uitgegeven door het Comité Européen de Normalisation (C.E.N.), de normen uitgegeven door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO), de normen uitgegeven door de International Organisation for Standardisation (I.S.O.), de regels uitgegeven door de erkende controle-instellingen of de milieudeskundigen, erkend in de toepasselijke disciplines, de regels uitgegeven door de constructeurs of verdelers van installaties of onderdelen ervan; in geval van onderlinge tegenstrijdigheden is bovenvermelde volgorde bepalend;" De richtlijn bemalingen valt niet onder de definitie van code van goede praktijk, de code van goede praktijk inzake grondwaterdebietmeters wel.
	artikel 5.53.6.1.2 §2			
		OOPMERGWT-100	Art. 5.53.6.1.2 §2 : De bemalingsfirma krijgt wel zeer weinig tijd om de installatiedata in te voeren in de webapp.	Termijn wordt aangepast naar 3 werkdagen.
		OOPMERGWT-109	Art. 5.53.6.1.2 §2. Het doorgeven van de tellerstanden bij de start en stop van een bemaling moet door een erkend boorbedrijf ingegeven worden in het DOV-loket. Dit is echter een verantwoordelijkheid van de exploitant. Aangezien het boorbedrijf niet op de werf aanwezig is en geen impact heeft op de planning en het verloop van de werf, kan het boorbedrijf niet verantwoordelijk gesteld worden voor het opvolgen van opgepompte hoeveelheden en het eventueel overschrijden van vergunde debieten.	Dit artikel legt enkel de verplichting op om de debietmeterstanden door te geven. Op basis van de opmerking is aanpassing doorgevoerd dat het over de tellerstanden bij installatie en ontmanteling (en niet bij de start en de stopzetting) van de bemaling gaat. Het opvolgen van de vergunningsvoorwaarden is de verantwoordelijkheid van de exploitant.
		OOPMERGWT-109	Art. 5.53.6.1.2 §2. In de motivatie van dit artikel is opgenomen dat door een actueel beeld te hebben van alle lopende bemalingen via het DOV-loket lokale mogelijkheden voor nuttig gebruik in beeld kunnen gebracht worden. Nuttig gebruik van bemalingswater heeft pas meerwaarde bij een bepaalde schaalgrootte die niet kan gerealiseerd worden op het moment dat een bemaling loopt, maar al vroeger moet in kaart gebracht zijn. Er wordt ook vermeld dat dit transparantie biedt naar de burger. De sector vraagt overleg om te bepalen welke gegevens zullen beschikbaar gesteld worden en op welke manier deze informatie zal gekaderd worden, zodanig dat de burger goed geïnformeerd is. Daarnaast vraagt de sector ook duidelijke handvaten voor lokale toezichthouders zodanig dat ze de beschikbare gegevens in het DOV-loket goed kunnen interpreteren en gericht actie kunnen ondernemen, ermee rekening houdend dat de kennis en expertise van deze toezichthouders verschillend is van deze van gewestelijke toezichthouders.	Het bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van het artikel.
	artikel 5.53.6.1.2, §3			
		MINA-raad/SALV/SERV	Bevorder efficiënte overdracht van gegevens. De regeling voorziet een bijkomende registratie van de tellerstanden van de debietmeter de eerste vijf werkdagen en daarna wekelijks. De raden merken op dat dit een bijkomende administratieve last impliceert, die in sommige praktijksituaties moeilijk haalbaar is voor aannemers. Het is daarom nodig om overdracht van deze gegevens zo vlot en efficiënt mogelijk te laten verlopen. Dit kan door de toegang tot het beveiligde e-DOV-loket uit te breiden. Enkel erkende boorders hebben hier toegang toe, aannemers niet.	In §3 van art 5.53.6.1.2 is niet voorzien dat tussentijdse tellerstanden systematisch gerapporteerd worden aan de overheid. Enkel voor de tellerstand bij plaatsing en bij ontmantelen van een bemalingsinstallatie is registratie door het erkend boorbedrijf via eDOV voorzien. De tussentijdse metingen moeten bijgehouden worden in het technisch dossier zoals bepaald in artikel 5.53.6.1.2. §3
		OOPMERGWT-100	Art. 5.53.6.1.2 §3 : De registratie van de debieten in de eerste 5 dagen moeten ook in de webapp geregistreerd worden conform paragraaf 2? Of enkel registratie in een logboek aanwezig op de werf? Wederom door de bemalingsfirma? Dit staat niet expliciet vermeld. De vervolgens wekelijkse registratie verloopt niet meer via de webapp?	De registratie moet niet via eDOV gebeuren, dit is enkel voor de debieten bij installatie en ontmanteling (zie §2). De registratie moet gebeuren in een logboek. Er wordt niet bepaald wie de registratie moet doen, dit valt onder de verantwoordelijkheid van de exploitant.
		OOPMERGWT-101	*Voor wat betreft de werven waarbij leidingwerk wordt aangelegd of rioleringen. Wie gaat deze registratie doen? Op welke manier? De bemaler zelf is normalerwijze niet meer aanwezig op het terrein tot de bemaling wordt verwijderd. Ook wordt de bemaling na het realiseren van de werken reeds uitgezet door de aannemer en komt de bemaler dagen later zijn materiaal ophalen. Wat met periodes dat de bemaling tijdelijk wordt uitgezet en nadien terug wordt geactiveerd? De eerste 5 werkdagen situeren zich meestal tijdens een weekend, wat hiermee, er is dan niemand aanwezig. In deze bepaling wordt geen rekening gehouden met kortstondige lijn trajecten voor het noteren van deze debieten (wat met de periode dat het ene traject reeds loopt en het tweede welk wordt opgestart - overlap periode).	Artikel 5.53.6.1.2, §2 wordt aangepast in die zin dat nu gesproken wordt over de plaatsing en het ontmantelen van de bemalingsinstallatie. In plaats van de eerste werkdag mag het doorgeven van de tellerstand op de derde werkdag gebeuren na plaatsing/ontmanteling.
		OOPMERGWT-109	Art. 5.53.6.1.2 §3. In de motivatie van dit artikel is opgenomen dat het bijkomend registreren van de tellerstanden moet toelaten om te controleren dat de bemaling wordt geëxploiteerd binnen de vergunde debieten, of aannames van de bemalingsstudie. Hierbij moet nogmaals opgemerkt worden dat de procedures voor het bijstellen van een omgevingsvergunning niet afgestemd zijn op de realiteit van bemalingen	Het bezwaar bevat geen concreet voorstel tot aanpassing van dit artikel. De procedure voor het bijstellen van een omgevingsvergunning is geen voorwerp van dit wijzigingsvoorstel.
		OOPMERGWT-102	Art. 21 - vervanging onderafdeling 5.53.6.1.art. 5.53.6.1.2 §3: 'de tellerstand van elke debietmeter op de eerste vijf werkdagen na de opstart, en vervolgens wekelijks geregistreerd. Bij deze registratie wordt ook de goede werking van de debietmeter gecontroleerd.': wie dient deze taak op zich te nemen? Het is aangewezen i.f.v. de specificiteit van de bemaling de mogelijkheid te bieden hiervan via de omgevingsvergunning gemotiveerd af te wijken.	zie bezwaar OOPMERGWT-100
	artikel 5.53.6.1.2, §4			
		OOPMERGWT-102	art. 5.53.6.1.2 §4 'bij bouwputten met een uitgraving van meer dan 250m ² één bijkomende peilput geplaatst per bijkomende begonnen schijf van 250 m ² uitgraving. Tenzij anders vermeld in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit, wordt bij lijnbemalingen minimaal één peilput per 200m traject geplaatst.: Waarschijnlijk wordt 250 m ³ bedoeld i.p.v. 250 m ² (?) Het is aangewezen i.f.v. de specificiteit van de bemaling de mogelijkheid te bieden hiervan via de omgevingsvergunning gemotiveerd af te wijken. Vooral voor grotere werven is dit een (te) hoog aantal.	Het artikel wordt aangepast in die zin dat het aantal peilbuizen zal worden bepaald op basis van de omtrek van de bouwput, en niet langer de oppervlakte. De afwijkingmogelijkheid is reeds voorzien in het wijzigingsvoorstel.

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	Inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-107	<ul style="list-style-type: none"> Best beschikbare technieken moeten toegepast worden om lozing van gevaarlijke stoffen van bijlage 2C zo veel mogelijk te voorkomen. Gevaarlijke stoffen uit bijlage 2C mogen enkel geloosd worden als er een norm is opgenomen in de vergunning of als ze lager dan het IC geloosd worden. Opmerking: Volgens deze omschrijving zal steeds een heel uitgebreide controle van alle mogelijke parameters nodig zijn, om aan te tonen dat aan IC is voldaan of om te onderzoeken of een bijzondere lozingsnorm aangevraagd moet worden. Het zou logischer zijn en meer rechtszekerheid geven aan exploitanten van bemalingen om voor bemalingen over te gaan naar een vast pakket parameters (vb. SAP), aangevuld met verdachte parameters uit screening bodemonderzoeken. Wat zijn evt. gevolgen wanneer bij uitvoering ook andere gevaarlijke stoffen vastgesteld worden in verhoogde concentraties (vb. op basis van staalnames uitgevoerd door Handhaving), zonder dat hiervoor een aanwijsbare reden was en zonder dat deze in het vooronderzoek gedetecteerd zijn? Peilgestuurde bemaling wordt verplicht, er zijn hierop geen afwijking mogelijk in de vergunningsaanvraag. Opmerking: Peilgestuurde bemalingen zijn niet steeds technisch mogelijk. Verplichting tot het plaatsen van peilputten per 250m² bouwput of per 200 meter lijntraject wordt voorgesteld. Opmerking: Een peilput per 250 m³ of 200 m lijntraject is niet realistisch voor grote projecten. Hier wordt best een methodiek aan gekoppeld waarbij in de omgevingsvergunning hiervan gemotiveerd kan worden afgeweken (vb. nota op te maken door deskundige water). Deze laatste verwoording is nog niet opgenomen in het voorstel. Bovendien zijn gegevens van de peilput (locatie, plaatsing, boorstaat,...) vaak nog niet gekend bij opmaak van de omgevingsvergunningsaanvraag, zodat dit nog niet gespecificeerd kan worden in het omgevingsloket. 	<p>Het is de bedoeling om de kwaliteit van het grondwater vóór de opstart van de bemaling grondig in kaart te brengen in de bemalingsstudie. Naast analyse op SAP, moeten andere relevante parameters blijken uit een grondig vooronderzoek: verdachte parameters obv OVAM-dossiers, organoleptische waarnemingen van een verontreiniging in het grondwater of gekende verontreinigingen obv voortschrijdend inzicht. Obv het onderzoek worden naast de algemene lozingsvoorwaarden die steeds van toepassing zijn, via de vergunning bijzondere lozingsvoorwaarden opgelegd in functie van de lokale situatie en de impact op OW/RWZI.</p> <p>Tijdens de exploitatie van de bemaling kan de controle beperkt blijven tot deze vergunde parameters die uit het vooronderzoek of in de loop van de exploitatie als relevant naar boven zijn gekomen. De bezwaarindener verduidelijkt niet in welke gevallen het technisch niet mogelijk is om een bemaling peilgestuurd uit te voeren. Aan het bezwaar kan geen gevolg worden gegeven.</p> <p>Bij de verplichting tot het plaatsen van peilputten, is opgenomen dat hiervan in de vergunning kan afgeweken worden. Dit moet gebeuren op gemotiveerde wijze, zoals voorzien in de hiervoor voorziene addenda in het omgevingsloket.</p>
		OOPMERGWT-100	<p>Art. 5.53.6.1.2 §4 : Er worden zéér veel peilputten geëist. Voor een klassieke bouwput van bv. 50x50 m² worden dan 10 peilputten gevraagd, zodanig geplaatst dat ze gebruikt kunnen worden voor de sturing. Als ze voor sturing moeten dienen staan ze de facto vlakbij of in de bouwput. Daar heeft dat groot aantal extra peilbuizen geen enkele zin. 1 peilbuis per X m omtrek (bv 50 m) zou al veel logischer zijn.</p> <p>Ook de diepte zou een rol moeten spelen. Een grote fabriekshal van bv 50x100 m met slechts 0,5 m verlagingsfunderingszolen zou met de huidige bepalingen 20 peilbuizen moeten plaatsen! Dat is absoluut niet in verhouding met de impact van die bemaling.</p> <p>Voor lijnbemalingen wordt 1 peilbuis per 200 m traject gevraagd. Dit is een verdubbeling van de huidige voorschriften in de Richtlijnen Bemalingen (1 peilbuis per 400 m traject) alsook in de Richtlijn GeoTechnisch Onderzoek van Aquafin (1 peilbuis per 400 m traject).</p> <p>Er staat nergens een meetfrequentie beschreven, enkel de plaatsing van de peilbuis. Er zou een toevoeging moeten/kunnen komen waarbij bv. de meetfrequentie van de debietmeters overgenomen wordt? Bij proefpompingen en proefbemalingen staat vermeld dat het meetinterval van debiet en peil op elkaar afgestemd moeten zijn. Ook bij de bemaling zelf is dat het geval.</p>	Het artikel wordt aangepast in die zin dat het aantal peilbuizen zal worden bepaald op basis van de omtrek van de bouwput, en niet langer de oppervlakte.
		OOPMERGWT-109	<p>Art. 5.53.6.1.2.§4. Er worden veel peilputten geëist. Voor een klassieke bouwput van bv. 50x50 m worden 10 peilputten gevraagd, zodanig geplaatst dat ze gebruikt kunnen worden voor de sturing. Als ze voor sturing moeten dienen staan ze de facto vlakbij of in de bouwput. Daar heeft dat groot aantal extra peilbuizen geen enkele zin. 1 peilbuis per X m omtrek (bv 50 m) zou veel logischer zijn. Ook de diepte zou een rol moeten spelen. Een grote fabriekshal van bv 50x100 m met slechts 0,5 m verlagingsfunderingszolen zou met de huidige bepalingen 20 peilbuizen moeten plaatsen. Dit aantal is niet in verhouding met de impact van die bemaling en werkt enkel kostenverhogend.</p>	Het artikel wordt aangepast in die zin dat het aantal peilbuizen zal worden bepaald op basis van de omtrek van de bouwput, en niet langer de oppervlakte.
	artikel 5.53.6.1.2, §5			
		OOPMERGWT-102	<p>art. 5.53.6.1.2 §5 'De pompen van een bemaling worden zodanig automatisch gestuurd dat het grondwaterpeil niet verder wordt verlaagd dan nodig is om de noodzakelijke verlaging van het grondwaterpeil te bereiken.' : Het is aangewezen i.f.v. de specificiteit van de bemaling de mogelijkheid te bieden hiervan via de omgevingsvergunning gemotiveerd af te wijken. Een peilgestuurde bemaling blijkt niet altijd technisch haalbaar te zijn.</p> <p>art. 5.53.6.1.2 §5 'Voor inrichtingen die voor 1 januari 2025 zijn vergund, gelden de bepalingen van deze paragraaf pas vanaf 1 januari 2026.' : Een technisch ombouw van lopende bemalingen is technisch niet tot moeilijk haalbaar evenals wijzigingen aan reeds in de markt gezette / gegunde projecten zullen leiden tot discussies tussen aannemer en bouwheer en meerkosten voor bouwheer.. Een voorstel is om de bepalingen ook pas te laten gelden indien het ontwerp van de bemalingsinstallatie (projectnota) reeds gebeurd is geweest. Echter van zodra het ontwerp rond is zal het bestek ervoor op de markt gebracht worden waarop de aannemer zal kunnen inschrijven. Het is aangewezen i.f.v. de specificiteit van de bemaling de mogelijkheid te bieden hiervan via de omgevingsvergunning gemotiveerd af te wijken.</p>	Het bezwaar specificeert niet in welke gevallen het technisch niet mogelijk is om een bemaling niet peilgestuurd uit te voeren. Er wordt een ruime overgangstermijn voorzien tot 1 januari 2025, zodat men hiermee al rekening kan houden in projecten die nu in opstartfase zijn.
		OOPMERGWT-100	<p>Art. 5.53.6.1.2 §5 : Bij retourbemalingen mag het technisch minimaal noodzakelijke debiet opgepompt worden om de werking van de retour te garanderen. Dit technisch minimaal debiet moet eveneens toegelaten worden (ook als er geen retourbemaling voorzien is) bij vriesweer zodat het water in de afvoerleidingen niet kan bevriezen.</p>	zie bezwaar OOPMERGWT-109
		OOPMERGWT-109	<p>Art. 5.53.6.1.2.§5. Bij retourbemalingen mag het technisch minimaal noodzakelijke debiet opgepompt worden om de werking van de retour te garanderen. De sector vraagt om een technisch minimaal debiet ook toe te laten bij vriesweer zodat het water in de afvoerleidingen niet kan bevriezen.</p>	Dit bezwaar geeft een terecht bekommernis weer. Het artikel wordt aangepast zodat een minimaal debiet kan verpompt worden om bevriezing van de installatie te voorkomen.
	artikel 5.53.6.1.3, §1			
		MINA-raad/SALV/SERV	<p>Cascaderegeling is positief. De raden onderschrijven de voorgestelde cascadereregeling. Die geeft invulling aan het advies van de SERV voor een structurele aanpak voor het omgaan met bemalingswater, waarbij de circulaire principes van de Ladder van Lansink toegepast worden. Zo weinig mogelijk water oppompen staat hierbij voorop.</p> <p>De verplichte peilsturing met bepaling van een referentiepeil waaronder de bemalingspompen niet zullen werken zal ook bijdragen tot het beperken van het volume op te pompen water.</p>	Het bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van het wijzigingsvoorstel.
		OOPMERGWT-114	<p>Ook de regels rond bemalingen worden bijgesteld, met een herziening van de indelingslijst "bemalingen en lozen van bemalingswater" en nieuwe sectorale voorwaarden voor bemalingen en lozen van bemalingswater. Wij steunen de cascadereregeling waarbij in eerste instantie wordt ingezet op het zo weinig mogelijk oppompen van grondwater, vervolgens op maximaal retourbemalen, inzetten op hergebruik, lozen op een waterloop en pas in laatste instantie lozen op riolering.</p>	Het bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van het wijzigingsvoorstel.
	artikel 5.53.6.1.3, §2			
		OOPMERGWT-102	<p>Art 5.53.6.1.3 §2 'Het netto onttrokken volume bemalingswater wordt maximaal beperkt of maximaal terug in de ondergrond gebracht, telkens door gebruik te maken van de beste beschikbare technieken.' : Waar worden de best beschikbare technieken beschreven, waar zijn deze consulteerbaar? Wie is de auteur hiervan? Op welke wijze worden deze opgesteld (betrokkenheid van de bouwheren)?</p>	De verwijzing naar de beste beschikbare technieken (BBT) wordt reeds gehanteerd in de bestaande wetgeving. Er moet ook geen Vlaamse BBT-studie zijn om te kunnen verwijzen naar BBT. De definitie van BBT verwijst ook niet naar BBT-studies (zie artikel 1.1.2. van titel II van het VLAREM). Er is een algemene verplichting tot toepassing van de BBT, zie artikel 4.1.2.1 van titel II van VLAREM.
		OOPMERGWT-107	<ul style="list-style-type: none"> De bemalingscascade wordt verder uitgewerkt, in Art. 5.53.6.1.3. §1 Het netto onttrokken volume bemalingswater wordt maximaal beperkt of maximaal terug in de ondergrond gebracht, telkens door gebruik te maken van de beste beschikbare technieken. Opmerking: Zijn hiervoor al best beschikbare technieken in opmaak? 	zie bezwaar OOPMERGWT-102
		OOPMERGWT-102	<p>Art 5.53.6.1.3 §2 'voor bestaande ingedeelde inrichtingen of activiteiten geldt een nieuwe, strengere waarde als vermeld in het tweede lid, na twaalf maanden. Die termijn begint vanaf de datum van de publicatie van de nieuwe waarden. Onder bestaande ingedeelde inrichtingen of activiteiten worden de ingedeelde inrichtingen of activiteiten verstaan die zijn vergund of waarvan akte genomen is of waarvoor een melding of aanvraag tot omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit is ingediend voor de publicatie van de nieuwe waarde': dit kan impliceren voor bemalingen waar retour/infiltratie wordt toegepast dit niet meer mogelijk zal zijn wanneer strengere waarden van toepassing zullen worden. Hierdoor zal de configuratie van de bemaling mogelijk sterk wijzigen, met alle bijhorende meerkosten voor de bouwheer (bv. aanleg leidingenwerk voor lozing op oppervlaktewater mogelijks, aanleg waterzuiveringsinstallatie,...)</p>	De overgangstermijn bij het wijzigen van een norm na de inwerkingtreding, is in lijn met deze zoals momenteel opgenomen in het ontwerp van wijziging van VLAREM voor wat betreft de lozing van bedrijfsafvalwater. Binnen de termijn van achttien maanden kan de bemaling afgelopen zijn, of moeten maatregelen genomen worden om aan de nieuwe normen te voldoen (zuivering), of moet de vergunning aangepast worden.
		OOPMERGWT-102	<p>Art 5.53.6.1.3 §2: 'Als het bemalingswater voldoet aan de kwaliteitsvereisten, vermeld in het tweede en derde lid, wordt minstens een gedeelte van het bemalingswater, afkomstig van bemalingen gekoppeld aan een bouwput die langer actief zijn dan dertig kalenderdagen, terug in de grond gebracht als er een infiltratievoorziening ingericht kan worden, op openbaar domein of op terreinen van de werf, die bereikt kan worden via openbaar domein of via terrein van de werf met een leiding van maximaal 200 meter, te rekenen vanaf de locatie waar de bemalingspomp staat, tenzij het anders vermeld is in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit. Tenzij anders vermeld in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit, wordt de afstand, vermeld in het vijfde lid, verhoogd tot 500 meter voor bemalingen die gekoppeld zijn aan een bouwput, die in klasse 1 ingedeeld zijn en die langer dan 6 maanden actief zijn': een vereist hiervoor is een voldoende infiltratievermogen van de bodem. Het is aangewezen richtlijnen uit te werken m.b.t. goed functioneren van de infiltratievoorziening (bv. slibvorming bodem tegengaan om infiltratie niet te verhinderen) evenals richtlijnen omtrent de aanleg van het leidingwerk voor het bereiken van de infiltratievoorziening (bv. vereisten leidingenbrug edm.).</p>	Het uitwerken van richtlijnen maakt geen voorwerp uit van dit wijzigingsbesluit. Het is een waardevolle suggestie.

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	Inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-101	Artikel 21 Vervanging onderafdeling 5.53.6.1.3. In de informatieve nota staat vermeld dat retourbemaling voor min. 75% in spanningslagen niet van toepassing is voor lijnbemalingen. Dit is een goede zaak en dient zeker behouden te blijven. Daarnaast vragen we dit ook bij kleinere percelen te schrappen aangezien dit in de praktijk niet realistisch is om deze doelstelling te halen zonder nodeloos rond te pompen.	Het bezwaar geeft niet concreet weer wat bedoeld wordt met een klein perceel. Het artikel voorziet in een gemotiveerde afwijkingmogelijkheid via de omgevingsvergunning.
		OOPMERGWT-109	Art. 5.53.6.1.3. §2. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt voor de motivatie van het 75 % percentage verwezen naar de praktijkvoorbeelden van het Coock-project "Grondwaterbeheersing bij bouwprojecten". Er zijn op dit moment in het project onvoldoende cases voorhanden om te bepalen of dit percentage realistisch is. De sector vraagt om de verwijzing naar het Coock-project te schrappen en een wetenschappelijk onderbouwde motivatie toe te voegen.	Voor de wetenschappelijke onderbouwing wordt verwezen naar de documenten met betrekking tot de beoordeling van de milieu-effecten van dit plan. In de motivatie wordt ter ondersteuning eveneens verwezen naar het project Herbronnen.
		OOPMERGWT-100	Artikel 21. Vervanging onderafdeling Art. 5.53.6.1.3 Bemalingscascade §1 : De eis dat gespannen grondwater minimaal voor 75% geretourneerd moet worden, is niet realistisch tenzij er ruimte voor beschikbaar is die voldoende ver verwijderd is van de bouwput. Hier komt het belang van de definitie van "zelfde watervoerende laag" weer naar boven. Als het water gewonnen wordt in een gespannen watervoerende laag en geïnfiltrerd wordt in een freatische laag, dan telt die herinfiltratie wél of niet mee voor de bepaling van het netto debiet en netto volume? Het motief om 75% te retourneren is net om die gespannen laag te hervoeiden maar zoals het woord het zegt, staat die aquifer al onder spanning en tracht je die spanning net weg te halen om opbarsten van de bouwput te voorkomen. Als die hervoeiding niet ver genoeg van de bouwput plaatsvindt, creëert dat gevaarlijke situaties. Er zou een mogelijkheid moeten voorzien worden om af te kijken van de 75% regel bij spanningsbemalingen indien kan aangetoond worden dat het technisch zeer moeilijk haalbaar is en/of belangrijke risico's met zich meebrengt.	Het artikel voorziet in een gemotiveerde afwijkingmogelijkheid via de omgevingsvergunning. Zie verder ook bij bezwaar OOPMERGWT-100 bij definitie netto debiet/volume. Het artikel wordt aangepast zodat enkel nog verwezen wordt naar de maximale verlaging van het grondwaterpeil van meer dan 6m onder het maaiveld.
		OOPMERGWT-119	Inzake wijziging aan Art 5.53.6.1.3. §1 "...op openbaar domein of op terreinen van de werf"; 'Terreinen van de werf' wordt bij voorkeur aangevuld met 'en eventueel aanpalende percelen met eenzelfde eigendomsstatuut'. De afbakening van de werf is immers niet per definitie dezelfde als de eigendoms grens. Daarnaast ook de vraag om de prioriteit aan te geven, waarbij eerst op eigen terrein gekeken moet worden en dan pas op het openbaar domein. Het is immers niet de bedoeling om verplichtingen voor private ontwikkeling af te wentelen op het openbaar domein. In stedelijke context is dit niet evident en kan dit leiden tot discussies in kader van ruimtegebruik, gezien de beperkte (groene) ruimte die er is voor spelen, recreëren e.a. en mogelijke conflicten met vb. kwetsbare functies of natuur (vb. waterhuishouding bij beuken). Inzake het openbaar domein dient bovendien opgemerkt te worden dat inname openbaar domein gemeentelijk gereguleerd zijn. Opgelegde voorwaarden mogen geen verdere toelating van een andere overheid vereisen. Bij bemalingen op gemeentegrenzen of uitspraken in beroep zou dit hier wel het geval kunnen zijn. Het lijkt daarom beter om bij mogelijk gebruik van het openbaar domein de toelating tot inname daarvan reeds mee te laten toevoegen bij de melding/vergunningaanvraag in het omgevingsloket (hetzelfde kan trouwens ook gezegd worden over de beheerder van de RWZI bij lozing in riolering). Zelfs al zou de beslissing van inname van openbaar domein bij dezelfde overheid liggen als de bevoegdheid omgevingsdossier, dan nog laat de termijn van 20 dagen bij meldingen niet toe om ook nog eens een inname openbaar domein te beoordelen.	"Eventueel aanpalende percelen met eenzelfde eigendomsstatuut" is een moeilijk handhaafbaar begrip. Dan zou de vergunningverlener moeten nagaan welke percelen de aanvrager in eigendom heeft, en tot deze gegevens heeft deze niet steeds toegang. Dit artikel geeft een handvat mee (200 m als er een infiltratievoorziening kan aangelegd worden). Indien dit niet mogelijk, of niet wenselijk is en dit wordt gemotiveerd in de aanvraag of aktename, dan kan hiervan afgeweken worden. Bij een aktename (stiltwijgend) wordt niet automatisch een uitspraak gedaan over de gevraagde bijstelling van een voorwaarde. Het integreren van de toelating tot inname van openbaar domein in de omgevingsvergunning is een waardevol voorstel maar het gaat verder dan wat met het voorliggend wijzigingsvoorstel wordt beoogd.
		OOPMERGWT-119	Inzake wijziging Art. 5.53.6.1.3. §2 Idem. Er wordt verwezen naar een infiltratie-inrichting die geïnstalleerd kan worden op openbaar domein. Dit zal leiden tot discussies tussen exploitant en gemeente/stad.	zie ander bezwaar OOPMERGWT-119
		OOPMERGWT-107	Art. 5.53.6.1.3. §1; 'Tenzij anders vermeld in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit, ...als het bemalingswater voldoet aan de kwaliteitsvereisten, vermeld in het tweede en derde lid, wordt minstens een gedeelte van het bemalingswater, terug in de grond gebracht als er een infiltratievoorziening ingericht kan worden, op openbaar domein of op terreinen van de werf, die bereikt kan worden via openbaar domein of via terrein van de werf met een leiding tot 500 m voor bemalingen die gekoppeld zijn aan een bouwput, die in klasse 1 ingedeeld zijn en die langer dan zes maanden actief zijn.'	Het bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van dit artikel.
	artikel 5.53.6.1.3, §3			
		OOPMERGWT-117	Artikel 21 (pg 15): "§3. Tenzij anders vermeld in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit, kan het gedeelte van het bemalingswater dat niet terug in de grond gebracht wordt, nuttig gebruikt worden, behalve als het potentieel verontreinigd bemalingswater betreft." Deze omschrijving, die geldt voor tijdelijke bemalingen in het kader van werken, laat een uitzonderingsgrond toe om af te wijken van de opgelegde kwaliteitscriteria. Dit legt extra druk bij de vergunningverlener en zorgt voor een verschillende aanpak tussen gemeenten onderling. Een kader voor afwijkingmogelijkheden waarop de vergunningverlener zich kan richten, lijkt ook hier noodzakelijk.	Het uitwerken van richtlijnen maakt geen voorwerp uit van het wijzigingsvoorstel. Het is echter een waardevolle suggestie.
		OOPMERGWT-107	art. 5.53.6.1.3. §3 'Tenzij anders vermeld in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit, kan het gedeelte van het bemalingswater dat niet terug in de grond gebracht wordt, nuttig gebruikt worden, behalve als het potentieel verontreinigd bemalingswater betreft.' Volgens de aangepaste definitie, in combinatie met art 5.53.6.1.3§3 wordt het hergebruik van potentieel verontreinigd bemalingswater niet standaard toegestaan (zie ook nota Vlaamse Regering p 14). Wil dit dan zeggen dat in elke vergunning een specifiek beoogd gebruik met overeenkomstig normenkader zal opgenomen moeten worden?	Het nuttig gebruik van bemalingswater afkomstig van een potentieel verontreinigde locatie wordt generiek niet toegestaan vanuit het voorzorgsprincipe. Indien aangetoond wordt dat vb. uit het decretaal bodemonderzoek blijkt dat er geen aanwijzingen zijn voor een verontreiniging in het grondwater, kan nuttig gebruik toegestaan worden. In VLAREM wordt enkel aangegeven dat moet aangegeven worden dat het water niet bestemd is voor drinkwatertoepassingen. Het gebruik van het water is de verantwoordelijkheid van de afnemer.
		OOPMERGWT-107	Art. 5.53.6.1.3. §3. Nuttig hergebruik is enkel mogelijk voor niet potentieel verontreinigd bemalingswater. Opmerking: Houdt dit ook in dat wanneer het potentieel verontreinigd bemalingswater gezuiverd wordt tot kwaliteitsvereisten conform MKN er nog steeds geen nuttig gebruik toegestaan is? De mogelijkheid moet behouden worden om hergebruik op de eigen percelen, bvb voor stofbestrijding, aan te vragen via een afwijking in de omgevingsvergunningaanvraag. Wordt bij vermelding van 'eigen gebruik' zowel eigen hergebruik als hergebruik door derden verstaan?	Het artikel voorziet reeds in een gemotiveerde afwijkingmogelijkheid via de omgevingsvergunning, vb. indien aangetoond wordt dat er uit een oriënterend bodemonderzoek bleek dat er geen verontreiniging aanwezig was in de bodem of als het bemalingswater gezuiverd wordt. Het artikel spreekt over nuttig gebruik, niet over eigen gebruik. Er zijn wel voorwaarden opgenomen als het water aan derden ter beschikking wordt gesteld.
		OOPMERGWT-109	Art. 5.53.6.1.3. §3. Het nuttig gebruik van bemalingswater heeft enkel zin indien grotere volumes bemalingswater afgenomen worden. Vanuit het Coock-project "Grondwaterbeheersing bij bouwprojecten" blijkt bovendien dat er meer aandacht moet besteed worden aan de microbiologische kwaliteit van het bemalingswater. De exploitant kan niet verantwoordelijkheid gehouden worden voor het tijdstip waarop externen water komen afhaken. Hij kan dit enkel aangeven op de signalisatie. Tegelijkertijd maken de vermelde uren het niet mogelijk dat groenvoorzieners en groen- en veegdiensten van de gemeenten in de zomermaanden van dit water gebruik maken. Watergift gebeurt vaak 's avonds en in de vroege ochtend om verdamping te vermijden. Bovendien kunnen groenvoorzieners ook op zaterdag werken. Dit is zo opgenomen in de CAO van 16/01/2020 betreffende het werken op zaterdag in de sector "inplanten en onderhouden van parken en tuinen". Er mag niet verwacht worden dat exploitanten hiermee rekening houden in elke afzonderlijke vergunningaanvraag.	Dit bezwaar heeft betrekking op een artikel dat reeds met de VLAREM-trein 2019 werd gewijzigd.
	artikel 5.53.6.1.3, §4			
	artikel 5.53.6.1.3, §5			
		OOPMERGWT-102	Art 5.53.6.1.3 §5. 'Lozing op een openbare riolering is alleen toegestaan als het conform de beste beschikbare technieken niet mogelijk is om zich op een andere manier van dit water te ontdoen.' Waar worden de best beschikbare technieken beschreven, waar zijn deze consulteerbaar? Wie is de auteur hiervan? Op welke wijze worden deze opgesteld (betrokkenheid van de bouwheren)?	De verwijzing naar de beste beschikbare technieken (BBT) wordt reeds gehanteerd in de bestaande wetgeving. Er moet ook geen Vlaamse BBT-studie zijn om te kunnen verwijzen naar BBT. De definitie van BBT verwijst ook niet naar BBT-studies (zie artikel 1.1.2. van titel II van het VLAREM). Er is een algemene verplichting tot toepassing van de BBT, zie artikel 4.1.2.1 van titel II van VLAREM.
		OOPMERGWT-107	Artikel 5.53.6.1.3§6: er is geen lozing op openbare riolering toegestaan, indien er binnen een straal van 200 m (vanaf de bemalingspomp) oppervlaktewater aanwezig is. Opmerking: Deze maatregelen zijn zeer verregaand en technisch niet steeds haalbaar. In geval van passage bij grote wegen/snelwegen/inritten/... dient hiervoor een leidingenbrug over de weg voorzien te worden, wat een grote bijkomende kost voor de bemaling impliceert. De mogelijkheid moet bestaan om hiervoor een afwijking aan te vragen via de omgevingsvergunningaanvraag.	Dit artikel voorziet reeds in een gemotiveerde afwijkingmogelijkheid. Het betreft bovendien een artikel dat reeds gewijzigd werd met de VLAREM-trein 2019.
	artikel 5.53.6.1.4			
	artikel 5.53.6.1.5			

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	Inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-118	1. Artikel 21 1. Betreffende het nieuwe artikel 5.53.6.1.5: als door onvoorzien omstandigheden het project >4 weken stilligt, moet de bemaling worden bijgesteld op basis van een plan van aanpak (goedgekeurd door een deskundige). Het is hierbij onduidelijk wat de gevolgen zijn als hierdoor over het vergunde bemalingsdebiet wordt gegaan (en er dus potentieel grotere effecten op de omgeving kunnen zijn). Het is onduidelijk of er hierop gehandhaafd mag worden indien debieten of termijnen worden overschreden.	Zie motivatie in de nota aan de Vlaamse Regering: "Met dit artikel wordt beoogd om de bemalingsdebieten aan te passen zodat enkel de werkelijk noodzakelijke verlaging van het grondwater gerealiseerd wordt. Bij een project met meerdere bouwfasen zou in principe, naarmate de werf vordert en de werken onder het maaiveld afgerond worden, de bemaling afgebouwd kunnen worden. Het is echter niet mogelijk een algemene regeling uit te werken voor het afstemmen van het bemalingspeil op de bouwfase, of een algemene regeling in VLAREM II op te nemen met betrekking tot een langdurige stillegging van de werf. Dit zal steeds een geval tot geval benadering vergen (in toepassing van artikel 4.1.3.2 van VLAREM II). Elke situatie is immers uniek en vraagt een eigen aanpak om de stabiliteit van de constructie, het vermijden van opdrijven van de vloerplaat en de planning van de werf te vrijwaren. Bij een langdurige stillegging van de werf door onvoorzien omstandigheden (vb. een faillissement van een aannemer) wordt een plan van aanpak gevraagd, om de impact op de omgeving minimaal te houden. De deskundige moet iemand met kennis van zake zijn, dit kan vb. het bemalingsbedrijf zijn, of een studie bureau, en het doel moet zijn om de bemaling dusdanig aan te passen dat de effecten op de omgeving maximaal gemilderd worden, zonder de veiligheid en stabiliteit van de werf in het gedrang te brengen." Er wordt in het artikel ook uitdrukkelijk gewezen op de verplichtingen van artikel 6 van het Omgevingsvergunningendecreet.
		OOPMERGWT-107	Artikel 5.53.6.1.5. Indien bemaling langer dan 4 weken stilligt worden de bemaling oordeelkundig bijgesteld op basis van een plan van aanpak dat is goedgekeurd door een deskundige. Opmerking: Welke deskundige wordt hier bedoeld, een erkend deskundige water?	Zie motivatie in de verslag aan de Vlaamse Regering: "De deskundige moet iemand met kennis van zake zijn, dit kan vb. het bemalingsbedrijf zijn, of een studie bureau, [...]"
	artikel 5.53.6.1.6			
		OOPMERGWT-119	Inzake wijziging Art. 5.53.6.1.6 Is het mogelijk om een periodiciteit voor de monitoring van het bemalingswater op te leggen? En onderscheid te maken tussen lijnbemaling en overige bemalingen?	Het artikel 5.53.6.1.3.6 gaat enkel over staalname na de opstart van de bemaling. Het opleggen van een generieke frequentie voor staalname is dossierspecifiek en kan niet generiek vastgelegd worden. Idem dito voor het onderscheid tussen lijn- en andere bemalingen.
		OOPMERGWT-100	Artikel 21. Vervanging onderafdeling Art. 5.53.6.1.3.6 Analyse van het bemalingswater Waarom wordt de staalanalyse niet uitgebreider gevraagd en zowel onderzocht voor: • SAP-pakket : verplichten voor elke bemaling of eventueel voor elke klasse 2 en 1 bemaling : hier moet bovendien extra vermeld worden dat de zware metalen volgens de WAC-procedure moeten geanalyseerd worden indien de staalname op een representatieve peilbuis gebeurt! (anders wordt standaard de CMA-procedure gevolgd,, zonder ontsluiting). • Op BZV en ZS : alle bemalingen waar lozing voorzien is (gezien de eventuele lozing van niet-verontreinigd water moet voldoen aan artikel 6.2.2.4.1§1). • Op de extra heffingsparameters die nodig zijn in kader van de heffingsplicht op lozing van grondwater : alle bemalingen die lozen in een DWA aangesloten op een WZI bij bemalingen > 10 m³/u of een duur van > 6 maanden).	Het SAP-pakket is reeds opgenomen in dit artikel. Door de verplichte monsternamen en analyse door een erkend laboratorium, zullen de referentiemethodes van het wateranalysecompendium gevolgd worden. Specifiek voor bemalingswater is er een WAC in opmaak. Ook bij de bepalingen over de analyse op een representatieve peilbuis werd toegevoegd dat dit door een labo moet gebeuren dat volgens het VLAREL erkend is in de discipline water. Er wordt voor gekozen om BZV en ZS en de heffingsparameters niet systematisch te meten.
		OOPMERGWT-101	Artikel 21 Vervanging onderafdeling 5.53.6.1 Dit artikel stelt diverse problemen op het vlak van praktische uitvoerbaarheid. Het artikel mist zicht op de werkelijke bedrijfspraktijk bij werven. *Een staalname kan fysiek moeilijk voorafgaan aan de plaatsing van een bemaling.	Dit bezwaar geeft niet concreet weer waarom dit problematisch is.
		OOPMERGWT-102	Art 5.53.6.1.6 (in de gecoördineerde versie is foutieve nummering opgenomen nl. 5.53.6.1.3.6) 'De analyse van de parameters, vermeld in het vijfde lid, kan aangevuld worden met de analyse van andere parameters die als relevant worden beoordeeld op basis van het vooronderzoek': wie is bevoegd voor dit vooronderzoek uit te voeren en aan welke bepalingen dient dit vooronderzoek te voldoen?	Het vooronderzoek is het onderzoek dat de exploitant moet doen voorafgaand aan het indienen van de omgevingsvergunningsaanvraag, het kan bijvoorbeeld vervat zitten in de bemalingsstudie. Hiervoor kan verwezen worden naar de Richtlijn Bemalingen, terug te vinden op de website van VMM.
		OOPMERGWT-107	Art. 5.53.6.1.6; 'Tenzij anders bepaald in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit, wordt het potentieel verontreinigde bemalingswater bemonsterd en geanalyseerd na de aanleg en het schoonpompen van de bemalingsinstallatie. Het bemonsteren en analyseren, vermeld in het eerste lid, wordt uitgevoerd door een erkend laboratorium, in de discipline water,....' Opmerking: Het bemonsteren door erkend laboratorium is op dit ogenblik nog niet vereist en kan dus gebeuren door een 'bevoegd persoon'. Indien dit enkel nog mogelijk is door een erkend laboratorium zal dit voor langdurige bemalingen een grote kostenstijging inhouden. Staalnames zijn verplicht voor opstart van de bemaling en bij inschakelen van extra bemalingsinstallatie of bemalingsput. Geldt dit dan ook bij het opstarten van een nieuwe bemalingsstreng? "De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing als tijdens het jaar vóór de start van de bemaling op representatieve peilbuizen binnen de contour van de ingedeelde inrichting of activiteit analyses als vermeld in het vijfde lid, zijn uitgevoerd." Wat is representatief?	Bij het inschakelen van een extra bemalingsinstallatie of bemalingsput die voldoet aan één van de voorwaarden uit het eerste lid van artikel 5.53.6.1.6, wordt een nieuwe bemonstering en analyse uitgevoerd. Stillegging van de extra bemalingsinstallatie of bemalingsput in afwachting van het analysesresultaat is niet vereist. Er werd in dit artikel bijkomend geduid wat wordt bedoeld met representatief.
22	Onderafdeling 5.53.6.1/1. Bemalingen die noodzakelijk zijn om het gebruik of de exploitatie van gebouwen of terreinen mogelijk te maken of te houden of om onderhoudswerken uit te voeren			
		OOPMERGWT-107	Art. 5.53.6.1/1.3. §1 is van toepassing op rubriek 53.5.1 (= exploitatie openbare wegen en tunnels en infrastructuur voor openbaar vervoer) en 53.5.3 (= andere doeleinden). Enkel het lekdebiet mag verpompt worden. Bemalingswater wordt bij voorkeur terug in de ondergrond gebracht (via retourputten of infiltratievoorziening). Opmerking: Een duidelijke definitie ontbreekt voor 'lekdebiet'. Vallen ook open drainages hieronder? Aangezien bemalingswater 'bij voorkeur' terug in de ondergrond wordt gebracht, geldt hiervoor geen absolute verplichting en is lozing nog steeds toegestaan? Moet in dat geval niet duidelijk vermeld worden dat afwijking nog steeds mogelijk is via de omgevingsvergunningsaanvraag.	"Lekdebiet" is een gangbare term voor het water dat door waterremmende wanden sijpelt. Voor drainering werd een definitie opgenomen in het wijzigingsvoorstel, hier wordt gesproken van een ondergrondse constructie. De prioritering van de bemalingscascade geldt, dus in eerste stap terug in de grond brengen en pas als dit niet mogelijk is, kan men naar de volgende stap gaan. De toepassing van de bemalingscascade werd in lijn gebracht met deze voor tijdelijke bemalingen.
		OOPMERGWT-102	Art. 22 - invoeging onderafdeling* Art 5.53.6.1/1.2'§2:voor bestaande tunnelinfrastructuur is dit technisch niet mogelijk. De leidingenwerk inclusief pompen verwerkt zowel hemelwater als eventueel lekwater. Indien de pompen zouden moeten afslaan tgv peilaanstuuring, zal het eventuele hemelwater in de tunnels niet meer verpompt kunnen worden. Een ontdubbeling van de pompen is technisch niet haalbaar. *Art 5.53.6.1/1.3. '§5. Waar worden de best beschikbare technieken beschreven, waar zijn deze consulteerbaar? Wie is de auteur hiervan? Op welke wijze worden deze opgesteld (betrokkenheid van de bouwheren)?	Er wordt in het wijzigingsvoorstel toegevoegd dat de bepalingen van §2 niet gelden als het bemalingswater gravitair afwatert naar een reservoir en vanuit dit reservoir verpompt wordt. De verwijzing naar de beste beschikbare technieken (BBT) wordt reeds gehanteerd in de bestaande wetgeving, vb. bij tijdelijke bemalingen (artikel 5.53.6.1.1, §2). Er moet ook geen Vlaamse BBT-studie zijn om te kunnen verwijzen naar BBT. De definitie van BBT verwijst ook niet naar BBT-studies (zie artikel 1.1.2. van titel II van het VLAREM). Er is een algemene verplichting tot toepassing van de BBT, zie artikel 4.1.2.1 van titel II van VLAREM.
		OOPMERGWT-105	BEMALINGEN NOODZAKELIJK OM HET GEBRUIK OF DE EXPLOITATIE VAN GEBOUWEN OF TERREINEN MOGELIJK TE MAKEN OF TE HOUDEN AFBEELDING DEPLV zie bezwaarschrift. Opmerkingen Door toepassen van peilgestuurde bemaling wordt in één of meerdere referentiepeilputten of in de pompput een referentiepeil bepaald dat overeenkomt met de gewenste verlaging ter hoogte van de constructie. Indien dit referentiepeil wordt overschreden slaan de bemalingspompen aan, anders niet. Dit betekent dus ook een energetische kostenbesparing. Voor vergunningsplichtige bemalingen moet er ook minimaal 1 peilput worden aangelegd voor de opvolging van het grondwaterpeil. Door deze verplichting als sectorale voorwaarde te verankeren en hier tevens een korte overgangsfase voor te voorzien, wordt de sector aangezet om zich hieraan aan te passen en dit in de toekomstige projecten te voorzien. In paragraaf 3 worden de huidige sectorale bepalingen hernomen: dit wil zeggen dat ook hier de bemalingscascade wordt ingevoerd. In geval van permanente bemalingen onder foliebassins (regenwaterbassins) binnen de land- en tuinbouw (vb. glastuinbouw) zal bemalingswater in hoofdzaak nuttig gebruikt kunnen worden. In dit verband wordt gevraagd of het mogelijk is om het bemaalde debiet zo veel als mogelijk te kunnen inzetten voor hergebruik op het bedrijf. En pas daarna te voorzien in infiltratie. Dit deels ook vanuit de redenering dat de landbouw door haar aandeel in de openruimte zowieso zorgt voor natuurlijke infiltratie en aanvulling van de grondwatertafel. Dus vraag tot het voorzien van bepaalde uitzonderingen in de cascade. Daarnaast willen we meegeven dat we vanuit de glastuinbouwsector reeds vernomen hebben dat er risico's zijn op breuken (scheuren in het foliezeil) bij peilgestuurde permanente bemalingen bij regenwaterbassins en dat verder onderzoek bij deze technieken nodig is om in de praktijk goed te kunnen implementeren.	Een permanente bemaling mag niet gebruikt worden om aan de waterbehoefte te voldoen. De voorgestelde aanpassing wordt niet doorgevoerd.
		OOPMERGWT-106	Artikel 22: Invoeging nieuwe onderafdeling 5.53.6.1/1 Bemalingen die noodzakelijk zijn om het gebruik of de exploitatie van gebouwen of terreinen mogelijk te maken of houden of om onderhoudswerken uit te voeren (Permanente bemalingen - VLAREM-rubriek 53.5) o Artikel 5.53.6.1/1.2 §1: Minimaal 1 peilput nodig voor opvolging van de grondwater-peilverlaging van vergunningsplichtige bemalingen en uitvoering peilgestuurde bemaling o Artikel 5.53.6.1/1.3 §5 Ook voor permanente bemalingsinfrastructuur dient de bemalingscascade (infiltratie – hergebruik – lozen in oppervlaktewater – lozing in riolering) gevolgd te worden > infiltratie wordt belangrijker. o Artikel 5.53.6.1/1.4 : Debietmeters voorzien in elke stap van de cascade.	Dit bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van het wijzigingsvoorstel.

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-117	<p>Artikel 22: "Tenzij anders vermeld in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit, voldoet het bemalingswater dat terug in de ondergrond wordt gebracht, aan: 1° de milieukwaliteitsnormen voor grondwater, vermeld in artikel 2.4.1.1, §2, eerste lid, van dit besluit, met uitzondering van de normen voor geleidbaarheid, chloride en microbiologische parameters; 2° de richtwaarde voor grondwater, vermeld in bijlage II van het VLAREBO-milieukwaliteitsnorm gedefinieerd is conform artikel 2.4.1.1, §2, eerste lid, van dit besluit; 3° voor gevaarlijke stoffen als een waarde voor de stof ontbreekt als vermeld in punt 1° en 2°: de rapportagegrens voor grondwater volgens de referentiemeetmethode.</p> <p>Deze omschrijving laat een uitzonderingsgrond toe om af te wijken van de opgelegde kwaliteitscriteria. Er wordt geoordeeld dat bepaalde uitzonderingen mogelijk zouden moeten zijn indien: <i>Voor het inbrengen van water in het grondwater dient het water aan bepaalde kwaliteitseisen te voldoen. Net in het geval van oppervlakkige infiltratie, waar deze grondwatertrein meer op wil inzetten, is het onduidelijk waar deze kwaliteit moet worden gemeten. Het water dat in de ondergrond wordt ingebracht is in principe het bodemwater dat zich onder de oppervlakkige infiltratievoorziening bevindt. Dit water kan kwalitatief beter zijn dan het oorspronkelijke bemalingswater. De wetgever streeft hier een verbetering van de kwaliteit van het grondwater na, en niet een verbetering van de kwaliteit van het oppervlaktewater, dat trouwens in een aantal gevallen enkel in stand kan worden gehouden door infiltratie toe te passen. Indien de kwaliteit van bemalingswater al aan strenge normen moet voldoen nog voor het in een vijver of een andere herinfiltratievoorziening wordt ingebracht, dan sluit men in feite de belangrijkste mogelijkheid tot fyto-remediëring tijdens de kringloop uit. Daarom zouden we de aanbeveling willen maken om expliciet op te nemen dat de kwaliteit van het water bij oppervlakkige infiltratie van grondwater niet de kwaliteit is van het bemalingswater net na oppompen, maar de kwaliteit van het infiltrerende bemalingswater, dus na een eventuele zuivering.</i></p>	<p>Generiek geldt dat de kwaliteit van het bemalingswater dat terug in de grond wordt gebracht beproefd kan worden ná een eventuele zuivering, doch deze zuivering moet plaatsvinden vooraleer het water in de grond wordt gebracht. Fyto-remediëring kan een vorm van zuivering zijn, maar daarbij wordt het bemalingswater reeds in de grond gebracht en is enkel een in situ opvolging en controle van de kwaliteit van de water mogelijk. Door het voorzien van een afwijkmogelijkheid bij artikel 5.53.6.1/1.3, §3 zou bij een fyto-remediëringproject wel op gemotiveerde wijze afgeweken kunnen worden van het generiek normenkader.</p>
23	Invoegen "Onderafdeling 5.53.6.1/2. Draineringen"			
		OOPMERGWT-104	<p>Mogelijkheden peilgestuurde drainage, In artikel 23 wordt een regeling opgenomen die bepaalt dat alle draineringen die geïnstalleerd worden na 1 januari 2025 verplicht uitgerust worden met een mogelijkheid tot sturing. Een uitzondering geldt in gebieden die nog moeten afgebakend worden op basis van criteria zoals de hellingsgraad en doorlatendheid van de bodem. Hiervoor wordt een kaart opgemaakt.</p> <p>OOPMERGWT-104 ziet zeker kansen in peilgestuurde drainage. Met dit systeem kan men het tijdstip en diepte van de afwatering regelen. De sturing van het grondwaterpeil (zowel bij peilgestuurde drainage als bij stuwjes) moet steeds in handen van de land- en tuinbouwer blijven zodat dit niet tot kalenderboeren leidt. De land- en tuinbouwer is de aangewezen persoon om te anticiperen op het verhogen of verlagen van het grondwaterpeil op een perceel afhankelijk van de veldwerkzaamheden en weersomstandigheden. Bij het opstellen van de potentiëkaart voor peilgestuurde drainage zal het moeilijk zijn om op perceelsniveau inschattingen te kunnen maken. In Vlaanderen kunnen op korte afstand verschillende bodemlagen dagzomen waardoor terreinkennis en afstemming met de land- of tuinbouwer noodzakelijk blijft om een realistische beoordeling van de potentie te kunnen maken. Bovendien moeten grachten voldoende geruimd worden zodat het water dat uit de peilgestuurde drainage komt kan afvloeien.</p> <p>Peilgestuurde drainage zal sneller verzanden of verijzelen doordat deze onder water staan en moeilijker te kuisen zijn dan klassieke drainage. Aangezien peilgestuurde drainage een relatief nieuwe techniek is, moet er verder onderzoek gedaan worden naar het gebruik op lange termijn, het effect op verschillende teelten en het effect op nutriëntenuitspoeling. OOPMERGWT-104 wijst erop dat terreinkennis en afstemming met de land- en tuinbouwer noodzakelijk is voor de aanleg van peilgestuurde drainages, dit mag niet louter o.b.v. de potentiëkaart beoordeeld worden. Verder moet het beheer van de peilgestuurde drainage steeds in handen van de land- en tuinbouwer blijven. OOPMERGWT-104 vraagt verder onderzoek naar het gebruik op lange termijn, het effect op verschillende teelten en het effect op nutriëntenuitspoeling</p>	<p>Het bezwaar bevat geen concreet voorstel tot aanpassing van dit artikel. De bepaling "Er mag niet meer en niet langer bodem- en grondwater afgevoerd worden dan noodzakelijk voor het beoogde gebruik." is een doelvoorschrift. Dit sluit dus niet uit dat terreinkennis en ervaring van de landbouwer ingezet wordt. De noodzaak voor slimme drainage kan ook wetenschappelijk onderbouwd worden. In verschillende studies wordt aangetoond dat drainage een grote hoeveelheid water afvoert (VRAG, 2021; Vrebos & Staes, 2021) en dat minder of slimmer draineren een significant effect op grondwaterstanden heeft (Van den Eerthwegh et al., 2021). De studies van Stuyt et al. (2012) en Stuyt (2013) onderzochten de positieve effecten van peilgestuurde drainage voor landbouw en het vasthouden van water. Elsen en Coussement (2019) concludeerden dat: "Omvormen van klassieke drainage naar peilgestuurde drainage heeft betekenisvol effect in de verhoging van het gemiddeld grondwaterpeil ter hoogte van het perceel. Bovendien wordt door de slechts tijdelijke diepere drainage de betekenisvolle ontwatering in de ruime omgeving, in het landschap vermeden die het gevolg is van een klassieke drainage van een individueel perceel. Peilgestuurde drainage houdt het water in het landschap, het werkt betekenisvol conserverend ten opzichte van klassiek drainage." Ze kwamen ook tot de conclusie dat peilgestuurde drainage resulteerde in hogere grondwaterpeilen, of tenminste in het voorjaar latere grondwaterpeildalingen ten opzichte van de klassiek drainage, en dat dit toelaat dat aanzienlijk meer capillaire nalevering plaatsgrijpt voor de teelten. Dit proces heeft onmiddellijk significante positieve gevolgen voor de teeltopbrengsten. Deltares berekende de effecten van peilgestuurde drainage op natuur (Kuijper et al., 2021). VITO (2023) berekende dat peilgestuurde drainage een kosteneffectieve proactieve droogte-maatregel is. De effecten van peilgestuurde drainage worden ook bestuurd in het OP PEIL project (https://www.peilgestuurd drainage.be/).</p>
		OOPMERGWT-105	<p>PEILGESTUURDE DRAINAGE In artikel 23 wordt een regeling opgenomen die bepaalt dat alle draineringen die geïnstalleerd worden na 1 januari 2025 verplicht uitgerust worden met een mogelijkheid tot sturing. Verplichting voor peilgestuurde drainage:</p> <ul style="list-style-type: none"> o Bij aanleg na 23/09/2022 (Punt 4 van artikel 23: In artikel 5.53.6.1/2.4 wordt voor nieuwe draineringen, aangelegd na 23 september 2022 en voor 1 januari 2025, verduidelijkt dat de bepalingen van artikel 5.53.6.1/2.2 rond peilsturing niet gelden. Hierdoor zal de verplichting rond peilsturing pas van kracht worden wanneer ook de bijhorende kaart beschikbaar is en zullen initiatiefnemers bij aanleg kunnen inschatten of peilsturing voorzien moet worden. o Op basis van een kaart waarbij de potentiële gebieden worden aangeduid -Binnen de 6 maanden na inwerkingtreding van deze sectorale voorwaarde zal de minister een kaart publiceren met gebieden waarbinnen de kansen en meerwaarde van peilsturing generiek als beperkt kunnen worden ingeschat. De criteria zoals hellingsgraad en doorlatendheid zullen hier in belangrijke mate sturend zijn. De kennis en inzichten op vlak van peilsturing van drainages die wordt opgedaan in verschillende lopende projecten (bv: VLAIO-project 'Op peil', VMM-project 'Potenties om zoetwaterbeschikbaarheid in het Kust-en Polderstelsel te verbeteren') zal bij de opmaak van deze kaart worden meegenomen. -Ligt het perceel buiten dit gebied vervalt de verplichting -Kaart wordt binnen de 6 maand na het inwerkingstreden gepubliceerd -Kaart op basis van hellingsgraad, doorlatendheid, grondwateraanvoer en op basis van de kennis en inzichten uit lopende projecten -Er mag enkel gedraineerd worden in de periodes dat dit essentieel is en niet lager dan nodig. <ul style="list-style-type: none"> • Tenzij o Men kan aantonen dat peilsturing niet zal bijdragen aan een wezenlijke aanrijking van het grondwater -Vb. als grachten of waterlopen reeds gestuurd worden • Voor drainages is er geen verplichting voor debietmeting. <p>Opmerkingen</p>	<p>De vraag tot betrokkenheid van het OOPMERGWT-105 voor de opmaak van de kaart is genoteerd. Voor wat betreft de toevoeging van de zin: "De drainering mag dus enkel geëxploiteerd worden in periodes waarbinnen dit essentieel is voor landbouwdoeleinden en mag niet lager ingesteld staan dan het peil dat vereist is om het gebruik van de grond of het terrein, door de desbetreffende teelt, mogelijk te maken.": draineringen gebeuren ook onder gronden of terreinen die niet voor landbouwdoeleinden gebruikt worden. Vandaar wordt niet ingegaan op de suggestie aangezien dit in strijd is met de draagwijdte van het begrip "draineringen". De vraag tot verduidelijking over de verplichtingen in het kader van het Decreet Natuurbehoud moet gesteld worden aan het Agentschap Natuur en Bos. De vraag tot opname als adviesinstantie betreft een procedurele vraag die buiten de scope van dit wijzigingsvoorstel valt.</p>
		OOPMERGWT-114	<p>In artikel 23 e.v. Grondwatertrein (5.53.6.1/2. Draineringen) wordt regelmatig gesproken over "grond- en bodemwater" terwijl de definities verwijzen naar "grond- of bodemwater". We stellen voor "grond en/of bodemwater" aan te houden.</p>	<p>In de wetgevingstechniek wordt een "of" als een inclusieve "of" beschouwd. Een "of" betekent dus "of" of "en". Zie hiervoor aanwijzing 9 van de Omzendbrief betreffende de Wetgevingstechniek VR 2019/4 : "Als u 'of x, of y, of allebei' bedoelt, gebruikt u het voegwoord of(...). Het voegwoord of sluit de betekenis van en niet uit."</p>
		OOPMERGWT-106	<p>Artikel 23: Invoeging nieuwe onderafdeling 5.53.6.1/2 Draineringen (VLAREM-rubriek 53.3) Voor nieuwe draineringen (na 1/1/2025) is peilgestuurde drainering verplicht en mogelijkheid tot stopzetting in bepaalde gebieden.</p>	<p>Dit bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van het wijzigingsvoorstel.</p>
		MINA-raad/SALV/SERV	<p>Duidelijkheid over uitgebruikstelling. De raden vragen om te verduidelijken wat er moet gebeuren met drainages die uit gebruik dienen te worden genomen. Dat kan bij voorbeeld via een code van goede praktijk. Daarbij vragen de raden om de bodemberoering zo mogelijk te minimaliseren, omdat dit de bodemkwaliteit en -vruchtbaarheid negatief kan beïnvloeden.</p>	<p>Binnen het project OP-PEIL werkt men aan beslissingsondersteunende richtlijnen en praktische aanbevelingen aan bedrijven over perceelsspecifieke toepassing van PGD. Een buitengebruikstelling zou hier ook deel van kunnen uitmaken.</p>
		MINA-raad/SALV/SERV	<p>Werk het kader voor de vergunningsaanvraag verder uit. De concrete beslissingen over de vergoedbaarheid van drainages vragen een grondig inzicht in de gebiedsgerichte effecten ervan. Om de kwaliteit hiervan te garanderen, vragen de raden om het kader verder uit te werken in begeleidende documenten, naar analogie met de voortoets en de praktische wegwijzer. Een "voortoets" zou moeten inschatten of er een mogelijke impact is van de te vergunnen drainage. Daarbij dient onder andere rekening te worden gehouden met de verschillen tussen de natuurtypes inzake de afhankelijkheid van grondwater. Gelet op de complexiteit van ecohydrologie, grondwatermodellering, het inschatten van peilbehoeften, enz. vragen de raden dat de overheid voldoende materiaal aanreikt om de vergunningsaanvragers en -verleners te ondersteunen, in de vorm van een praktische wegwijzer rond drainages.</p>	<p>Het uitwerken van een voortoets of praktische wegwijzer voor een passende beoordeling specifiek voor drainages behoort niet tot de scope van voorliggend wijzigingsvoorstel. Binnen het project OP-PEIL werkt men aan beslissingsondersteunende richtlijnen en praktische aanbevelingen aan bedrijven over perceelsspecifieke toepassing van PGD.</p>
		MINA-raad/SALV/SERV	<p>Werk de mogelijke mitigerende maatregelen uit. Vervolgens vragen de raden om een overzicht ter beschikking te stellen van de milderende effecten van alternatieve vormen van drainage of andere waterbergende technieken in de vergunningverlening. Peilgestuurde drainage en stuwjes, het verhogen sponswerking van de bodem, het verhogen van de bodempelen van grachten of andere methodes kunnen er immers in zekere mate de negatieve impact op nabije natuur en het watersysteem in zijn geheel milderen.</p>	<p>In het kader van het LEADER project "van landbouw tot waterbouw" wordt er door de Bodemkundige dienst van België een handboek voor peilgestuurde drainage uitgewerkt. Dit bevat een hoofdstuk ivm voorwaarden en mogelijkheden voor de aanleg van peilgestuurde drainage.</p>
		OOPMERGWT-108	<p>Op het gebied van peil gestuurde drainages kan ik inkomen dat in vlakke zandstreken dit zijn nut heeft. Maar in de zware polders heeft dit dikwijls een omgekeerd effect. We zien soms percelen waar de drainage onder het zomerpeil ligt in de beek waardoor het water voor een stuk terug keert in de drainages. Die percelen hebben dikwijls het probleem dat de klei die in contact komt met water opzwellt zodat bij regenval het water moeilijk of niet in de grond dringt. Waardoor je veel uitspoeling krijgt.</p>	<p>In het kader van het LEADER project "van landbouw tot waterbouw" wordt er door de Bodemkundige dienst van België een handboek voor peilgestuurde drainage uitgewerkt. Dit bevat een hoofdstuk ivm voorwaarden en mogelijkheden voor de aanleg van peilgestuurde drainage waarin het effect van de doorlaatbaarheid van de bodem (en dus textuur) in rekening wordt gebracht.</p>
24	wijziging artikel 5.53.6.2.2 - spuiwater			
25	vervanging artikel 5.53.6.2.7 - cascade spuiwater			
		MINA-raad/SALV/SERV	<p>De raden steunen de voorgestelde wijzigingen aan de regelgeving inzake geothermie. De invoering van de cascade-redenering sluit aan bij de vraag van de raden in [26], terwijl de versoepeling van de indelingslijst kan bijdragen aan een bredere toepassing van geothermie, wat noodzakelijk is om de klimaatdoelstellingen die Vlaanderen zich heeft gesteld, te kunnen bereiken.</p>	<p>Dit bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van het wijzigingsvoorstel.</p>
26	nieuw artikel 5.53.6.3.2/1 - rapport DWW na 18 jaar			

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
27	wijziging artikel 5.53.6.3.3 - herboren DWW			
28	nieuwe onderafdeling 5.53.6.5. Proefpompingen en proefbemalingen			
		OOPMERGWT-112	Het bezwaar stelt dat de vereiste om een peilput onmiddellijk te boren samen met de uitvoering van een geothermische proefboring (KWO) een (financieel) afschrikkend effect zal hebben waardoor minder snel voor deze duurzame techniek zal gekozen worden. Voor het uitvoeren van de eerste proefboring bestaat de kans dat het potentieel in de ondergrond ontoereikend is en deze investering niet zullen kunnen gebruiken worden. Het bezwaar bevat richtprijzen. Er wordt een voorstel van te volgen methodologie gedaan waarbij bij een eerste KWO-boring geen peilput verplicht is, maar waar wel een aantal verplichtingen aan gekoppeld worden, en een analyserapport moet worden opgemaakt. Indien de eerste boring succesvol is en men deze wilt vervolledigen met een tweede KWO-boring (voor een volwaardige pomp- en injectietest) kan in deze fase het uitvoeren van een peilput wel verplicht gemaakt worden (niet langer een verloren kost, de haalbaarheid van het geothermische systeem is in dit stadium reeds zeer waarschijnlijk).	Dit bezwaar werd ter harte genomen en de betreffende artikels werden aangepast.
29	nieuwe onderafdeling 5.53.6.6 Andere grondwaterwinningen			
		OOPMERGWT-114	Voorstel tot aanpassing: "Het is vanaf 1 januari 2025 de datum van inwerkingtreding van het besluit verboden vergunnings- en meldingsplichtige grondwaterwinningen, vermeld in rubriek 53.8 van de indelingslijst, aan te leggen of bestaande vergunningen of meldingen te hernieuwen of verlengen als ze 1) geheel of gedeeltelijk liggen in (i) een ruimtelijk kwetsbaar gebied, zoals bepaald in artikel 1.1.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, én 2) niet verenigbaar zijn met de bestemmingsvoorschriften, (ii) SBZ of (iii) gebieden beschermd onder de Ramsarconventie." ... met volgende motivering: "Deze bepaling is een belangrijke stap vooruit en juichen we voluit toe. Hierbij volgende opmerkingen: 1) Dit dient ook te gelden voor bestaande grondwaterwinningen die aan het einde van hun vergunningstermijn gekomen zijn. Bij hernieuwing over verlening van de vergunning moet dit getoetst worden en de vergunningen die niet verenigbaar zijn met de bestemmingsvoorschriften moeten stopgezet worden. 2) De definitie van de ruimtelijk kwetsbare gebieden van artikel 1.1.2.10° VCRO omvat wél het VEN maar niet de speciale beschermingszones (SBZ) en evenmin de waterrijke gebieden van internationale betekenis (Ramsar). Het is nochtans evident dat de voorgestelde bepaling van artikel 29 ook moet gelden voor grondwaterwinningen die geheel of gedeeltelijk in SBZ of Ramsar-gebied liggen. Dit geldt zowel voor SBZ-H als SBZ-V. (Een vergunning voor een grondwaterwinning in agrarisch gebied in SBZ-V of SBZ-H blijft in dat geval mogelijk, mits een gunstige passende beoordeling, maar een winning in een groene bestemming binnen SBZ kan om evidente redenen niet.) 3) De voorgestelde bepaling geldt enkel voor vergunningsplichtige grondwaterwinningen (klasse 1 en 2) maar moet ook meldingsplichtige grondwaterwinningen (klasse 3) vatten. 4) De termijn voor inwerkingtreding tot 1 januari 2025 is te lang. Er is geen reden waarom deze bepaling niet onmiddellijk bij inwerkingtreding van de Grondwatertrein in voege kan treden.	Deze aanpassing werd doorgevoerd in lijn met het Vlaams Klimaatadaptatieplan.
		OOPMERGWT-105	INVOEGEN NIEUWE ONDERAFDELING BIJ ANDERE GRONDWATERWINNINGEN Artikel 5.53.6.6.1. Opmerkingen: Wij vragen om de impact op landbouw in deze ruimtelijk kwetsbare gebieden te onderzoeken en in kaart te brengen. Grondwater is een belangrijke waterbron voor landbouw (aandeel grondwater maakt gemiddeld 2/3de uit van het totaal waterverbruik door landbouw). Als er geen grondwatervergunningen meer mogelijk zijn in deze gebieden, moeten er voldoende betaalbare alternatieve waterbronnen voor de landbouw ter beschikking zijn teneinde voldoende rechtszekerheid en toekomstperspectief te kunnen voorzien. Om een indicatie te geven, hierbij volgende gegevens van arealen (oppervlaktes in de ruimteboekhouding van de AGEB's uit rbh_20220101) Groep titel/ code / Opp_ha -agrarische gebieden met ecologisch belang/910/9204,08 -valleigebieden (of 'agrarische gebieden met landschappelijke waarde')/911/4554,82 -agrarisch gebied met landschappelijke (of 'bijzondere') waarde (vallei- of brongebieden)/912/1661,97 Ook in brongebieden, parkgebieden, overstromingsgebieden,... is landbouw mogelijk. Bovendien zal er in kader van het AGNAS proces nog AGEB (agrarisch gebied met ecologisch belang) bijkomen in de toekomst.	Deze aanpassing werd doorgevoerd in lijn met het Vlaams Klimaatadaptatieplan.
		OOPMERGWT-117	Artikel 29: er wordt een nieuwe onderafdeling 5.53.6.6. 'andere grondwaterwinningen' toegevoegd. De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing op de activiteiten bedoeld in rubriek 53.8 van de indelingslijst. Hierbij wordt het grondwaterverbruik via de sectorale voorwaarden voor huishoudelijke doeleinden beperkt tot maximaal 30 m³ per jaar en per gedomicileerde (tot een maximum van 150 m³/jaar). Hoewel dit een positieve insteek is, blijft het grondwatergebruik voor huishoudelijke doeleinden zeer vaak onder de radar. Vermoed wordt dat wijzigingen van de wetgeving hieromtrent geen verbetering zal veroorzaken.	Dit bezwaar heeft betrekking op de handhaving van de winningen voor huishoudelijke doeleinden.
30	Opheffen artikel 5.54.1, §2			
31	wijziging artikel 5.54.2			
	wijziging artikel 5.54.3			
32		OOPMERGWT-120	art 5.54.3 §1 1° Het lijkt me aangewezen om bij puntje 1° ook een maximale tijdsrange aan te geven tussen meting één en vier. Wanneer deze tijdsrange te groot wordt kan de relevantie van deze metingen komen te vervallen.	Een langere meetperiode geeft meer meetgegevens en kan relevant zijn. Het vastleggen van een tijdsrange is niet relevant.
33	vervangen artikel 5.54.4, §1 en 2			
		OOPMERGWT-120	art.54.4.4 1) §2, punt 2° een tijdsstip kan hier best aangegeven worden. Hoe ver op voorhand kan deze analyse maximaal gebeuren. De kwaliteit van het bronwater die gebruikt wordt voor aanvulling kan mogelijks wijzigen over tijd bijvoorbeeld bij gebruik van oppervlaktewater. 2) In §1 en §2 punt 3° wordt aangegeven welke analyses minstens moeten worden uitgevoerd voor start van kunstmatige aanvulling. De parameters die vallen onder de beschreven punten 1°, 2° en 3° van §1, artikel 5.54.4 zijn veel ruimer dan deze in §2 punt 3° van artikel 5.54.4. Dient hier enkel rekening gehouden te worden met §2 punt 3° of ook met §1 punten 1°, 2° en 3°. Hier is onduidelijkheid en een mogelijk grijze zone. In Nederland wordt in de toekomst (of misschien al op heden, zonder hier kennis van te hebben), drainwater vanuit landbouwpercelen (=bronpercelen) gebruikt als aanvulwater voor kreekruingfiltratie. Bepaalde verplicht te bepalen parameters (artikel 5.54.4) zullen bijvoorbeeld niet relevant zijn voor dit type aanvulwater. Een manier van aanpak zou kunnen zijn, om voorafgaand-bij start alle relevante-verplichte parameters te screenen en vervolgens voor dergelijk type water het analysepakket aan te passen en/of de frequentie van analyses voor bepaalde parameters te verlagen. Dit is belangrijk om de business case rond deze techniek – innovatie niet te ondergraven, met natuurlijk voldoende oog op kwaliteitsborging van het aan te vullen water. In de motivatie van artikel 5.54.5 wordt hier ook kort naar verwezen. 'Uit voorafgaandelijke analyse zal blijken welke parameters een risico vormen. Daarom wordt mogelijk gemaakt dat een gevals specifiek pakket van te analyseren parameters met eventueel een afwijkende frequentie kan opgelegd worden in plaats van het generieke'. Bestaat deze mogelijkheid dan al... Ook hier is wat meer verduidelijking aanbevolen.	Ivm met de maximale ouderdom van de voorafgaande stalen wordt dit artikel aangepast. In de bijzondere voorwaarden kunnen steeds extra parameters (bvb op basis van het vooronderzoek) toegevoegd worden. De 3 maandelijkse herhalingsanalyse is beperkt tot de stoffen die reeds in hogere concentraties aangetroffen worden.
34	vervangen artikel 5.54.5			
35	vervangen artikel 5.55.2.7, §2			
36	nieuw hoofdstuk 5.64. Irrigatie voor landbouwdoeleinden			
37	nieuw hoofdstuk 5.65. Droogleggingsprojecten voor landbouwdoeleinden			
38	wijziging opschrift van afdeling 6.2.2			
39	vervangen artikel 6.2.2.1.2, §5			
40	wijziging artikel 6.9.1.1			
41	Debietmeterplicht voor niet-ingedeelde grondwaterwinningen			
		OOPMERGWT-114	Artikel 41 van de Grondwatertrein voorziet in een debietmeterplicht maar volgens §10 treden deze bepalingen voor de inrichtingen die voor 1 januari 2015 geïnstalleerd zijn pas op 1 januari 2035 in werking. Deze overgangstermijn is veel te lang. Een periode van 6 jaar en dus inwerkingtreding tegen 1 januari 2030 is ruim voldoende.	Er is gekozen voor een overgangstermijn van 10 jaar. Er wordt ingeschat dat deze termijn nodig is om communicatie te voeren, en de levering en plaatsing van debietmeters mogelijk te maken.

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	Inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-105	Grondwaterwinningen tot maximaal 150 m ³ /jaar zijn niet ingedeeld (vroeger 500 m ³). Men baseert zich hiervoor op 5 personen aan 30 m ³ /jaar (art. 29). Ook voor niet ingedeelde winningen wordt een meet- en registratieverplichting ingevoerd (behalve voor hand-, voet- en neuspompen en drainage) (art. 41). Hiervoor is een overgangstermijn van 10-jaar voor bestaande inrichtingen (in toelichting staat een termijn van 2-jaar?). Tot 5.000 m ³ kan via een melding mits enkele voorwaarden zoals dat alle putten een diepte moeten hebben kleiner dan het voor die locatie bepaalde dieptecriterium. Boven de 5.000 m ³ is steeds een vergunning noodzakelijk. Opmerkingen De meet- en registratieverplichting kunnen een extra administratieve zorg zijn voor landbouwbedrijven. We vragen ons af of de administratieve lasten voldoende in kaart zijn gebracht en of deze in verhouding zijn met de potentiële winst?	Er zit inderdaad een foutje in de informatieve tekst. Zoals aangegeven op de website van de publieke consultatie primeert de tekst van het Besluit van de Vlaamse Regering. Het voorzien van een debietmeter wordt als volgt gemotiveerd: "Om controle op naleving van deze grens mogelijk te maken en om gebruikers bewust te houden van de hoeveelheid grondwater die gebruikt wordt, wordt ook voor niet ingedeelde grondwaterwinningen voor huishoudelijke doeleinden een meet- en registratieverplichting ingevoerd." De overgangstermijn van 10 jaar wordt ingeschat als een realistische periode om communicatie te voeren, en de levering en plaatsing van debietmeters mogelijk te maken.
		MINA-raad/SALV/SERV	De raden vragen om een snellere inwerkingtreding en kortere overgangstermijnen voor de invoering van debietmeters bij particulieren. Het huidige voorstel verplicht debietmeters en registratie voor particuliere grondwaterwinningen vanaf 2025. Winningen die vóór deze datum geïnstalleerd zijn, moeten pas aan de bepalingen voldoen in 2035. De raden vragen om deze overgangstermijn in te korten tot 2030, afgestemd op de invoering van de digitale meters voor drinkwater.	Zie de behandeling van het bezwaar van OOPMERGWT-114
42	vervanging artikel 6.9.1.3, §2			
43	vervanging artikel 6.9.1.4			
		OOPMERGWT-109	Het doorgeven van de tellerstanden bij de start en stop van een bemaling moet door een erkend boorbedrijf ingegeven worden in het DOV-loket. Dit is echter een verantwoordelijkheid van de exploitant. Aangezien het boorbedrijf niet op de werf aanwezig is en geen impact heeft op de planning en het verloop van de werf, kan het boorbedrijf niet verantwoordelijk gesteld worden voor het opvolgen van opgepompte hoeveelheden en het eventueel overschrijden van vergunde debieten.	Dit artikel legt enkel de verplichting op om de debietmeterstanden door te geven bij de installatie en de ontmanteling van de bemaling. Het opvolgen van de opgepompte hoeveelheid grondwater en de duurtijd is de verantwoordelijkheid van de exploitant.
		OOPMERGWT-101	Artikel 43 Aanpassing artikel 6.9.1.4 Verschillende dringende werkzaamheden zijn mogelijk geïmpacteerd. Interventies op nutsvoorzieningen met bemaling. Er zijn verplichtingen, zoals bijvoorbeeld op voorhand een peilbuis plaatsen, die bij calamiteiten en storingen niet mogelijk zijn. Achteraf zal het proces doorlopen moeten worden. We vragen hier een beperkte rapportageplicht van de hoeveelheden in bemaling in plaats van het volledige traject retroractief te doorlopen. (bv. breuk drinkwater- en waterafvoer- en gasleidingen). In de informatieve nota staat vermeld dat bij kortstondige calamiteiten, dit wil zeggen 14 dagen, er een vrijstelling is. Op welke manier is dit ingebed in de wetgeving?	In de huidige wetgeving is er voor de indeling van bemalingen geen ondergrens. Met dit wijzigingsvoorstel wordt nu voor kortlopende bemalingen een uitzondering voorzien, zie wijziging in rubriek 53, uitzondering d. Voor deze niet-ingedeelde bemalingen zijn voorwaarden opgenomen in artikel 6.9.1.4. Het verplicht plaatsen van een peilbuis wordt hier niet vermeld.
44	wijziging opschrift van afdeling 6.9.2			
45	vervanging artikel 6.9.2.1			
46	wijziging artikel 6.9.2.2			
47	wijzigingen indelingslijst			
47,1°	rubriek 3			
47,2°	rubriek 3.8			
		OOPMERGWT-100	Kan er verduidelijkt worden wanneer de Wezertool moet toegepast worden en wanneer niet?	Hiervoor wordt verwezen naar de voorziene aanpassing en verduidelijking in het aanvraagformulier R3B 'Lozing van bedrijfsafvalwater' (vraag 3), zoals opgenomen in bijlage 1 van ontwerpbesluit VLAREM m.b.t. lozing van bedrijfsafvalwater met gevaarlijke stoffen.
		OOPMERGWT-106	o Nieuwe Rubriek 3.8: lozen van potentieel verontreinigd bemalingswater • AWZI wordt automatisch verondersteld in deze rubriek • Voor wat voldoet aan 'potentieel verontreinigd bemalingswater': zie artikel 1 • Langsheen vrijwel alle rivieren en kanalen is (of was) industriële activiteit aanwezig. Bijgevolg is de kans om overhevig te zijn aan de definitie 'potentieel verontreinigd afvalwater' relatief groot. Bijgevolg zal een lozingsvergunning nodig zijn en val je onder deze rubriek: klasse 2 of 1 • De bijkomende paragrafen a) en b): niet helemaal duidelijk wat daar mee wordt bedoeld. Een verduidelijking is gewenst.	Wanneer er een waterzuivering geplaatst moet worden om concentraties te lozen lager dan de toetswaarde dienen volgens de huidige wetgeving eerst de nodige vergunningen voor lozing onder rubriek 3 bekomen te worden (klasse 2 of 1). Met dit nieuwe wetgevend kader wordt hieraan tegemoet gekomen door voor het lozen van bemalingswater geen aparte rubriek te moeten aanvragen voor de zuiveringsinstallatie. Voor de lozingen van bemalingswater die ingedeeld zijn in rubriek 3.8 worden uitzonderingen voorzien indien obv vooronderzoek en analyses aangetoond wordt dat er geen gevaarlijke stoffen aanwezig zijn of in aanvaardbare concentraties bij kortlopende bemalingen met beperkt debiet of bij lijninfrastructuur.
		OOPMERGWT-113	In de ontwerp teksten is er sprake van nieuwe rubrieken die zullen toegepast worden zoals de lozing van verontreinigd grondwater afkomstig van een bronbemaling; waarbij een zuiveringsinstallatie inbegrepen is in de rubriek. Wordt er dan een sectorale voorwaarde aangepast die aangeeft dat men in geval van een bronbemaling op of direct naast een risicoground men verplicht is het grondwater te analyseren (hetzij via een proefbemaling, hetzij via staalnames van het grondwater/bodemstalen) vooraleer men kan zeggen dat deze rubriek noodzakelijk aan te vragen is? Hoe kan men voor een bevoegde overheid duidelijk maken, vanuit de exploitant, om aan te tonen dat zij wel of niet en wanneer wel of niet deze rubriek dienen toe te passen?	Het is de bedoeling dat de kwaliteit van het grondwater vóór de opstart van de bemaling grondig wordt in kaart gebracht in de bemalingsstudie. Artikel 5.53.6.1.3 verplicht in bepaalde gevallen (wanneer men een verontreiniging verwacht) om een proefstaalname te doen vooraleer men overgaat tot exploitatie van de bemaling.
		OOPMERGWT-117	Artikel 47: toevoeging nieuwe subrubriek 3.8 "Het lozen van potentieel verontreinigd bemalingswater, afkomstig van een bemaling, ingedeeld in rubriek 53.1.1°, 53.2 of 53.5." Voor bemalingen beperkt in tijd en debiet wordt er bij de lozing een zekere mate van verontreiniging toegelaten (tot 10 x IC) omdat we ervan uitgaan dat met deze 10-malige verdunning de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater niet in het gedrang zal komen. Voor de periode van 6 maanden kijkt men naar de termijn van de bemaling (dus de termijn tussen de start- en stopmelding van de bemaling). Het lozingsdebiet van 1.000 m ³ per dag is het debiet aan potentieel verontreinigd bemalingswater dat wordt geloosd. Het is opmerkelijk dat er een verontreiniging tot 10 x IC wordt toegelaten voor alle stoffen van bijlage 2C en niet alleen voor stoffen waarvan geweten is dat ze in nature al in verhoogde concentraties aanwezig zijn in het grondwater (bijvoorbeeld arseen). Wordt op deze manier het overzicht op lozing van potentieel verontreinigd bemalingswater niet verloren?	Bemalingen met concentraties van maximaal 10 keer indelingscriterium (gebaseerd op de jaargemiddelde milieukwaliteitsnorm (JG-MKN)) zullen over het algemeen een beperkt risico inhouden voor het milieu. Bij kortlopende bemalingen is voornamelijk de acute impact van de lozing van belang. De maximale concentraties en maximale debieten zullen immers maar tijdelijk (en bovendien vaak niet samen) geloosd worden. De milieukwaliteitsnorm voor het maximum (MAC-MKN) is hierbij de meest relevante waarde om de kortdurende impact van dergelijke bemalingen mee te vergelijken. Deze MAC-MKN is over het algemeen een factor 10 hoger dan het indelingscriterium
47,3°	rubriek 52			
47,4°	rubriek 52.1			
47,5°	rubriek 52.2			
47,6°	rubriek 53			
		OOPMERGWT-118	Artikel 47 (+ artikel 41 + artikel 43) 8°: Veel kleine bemalingen zullen niet meer ingedeeld zijn. Het is onduidelijk hoe de niet-ingedeelde inrichtingen gehandhaafd kunnen worden. Als de bronbemaling niet wordt aangegeven, is het niet te achterhalen of er aan de voorwaarden voor niet-ingedeelde inrichtingen wordt voldaan.	Dit is te verantwoorden gelet op de zeer beperkte uitzonderingen om als niet ingedeelde bemaling te worden beschouwd. De uitzondering geldt enkel voor bemalingen die uitgevoerd worden binnen een aaneengesloten periode van 14 kalenderdagen, met een beperkt debiet en een beperkte verlagings, waarvan de impact beperkt en zeer tijdelijk is. In het kader van de opvolging van de voorwaarden van de uitzondering (max. debiet en termijn) worden onder hoofdstuk 6.9 wel voorwaarden voor dergelijke niet-ingedeelde bemalingen voorzien rond o.a. rapportering van aanleg, ontmanteling en debieten door het erkende boorbedrijf.
		OOPMERGWT-117	Artikel 47 (pg 35-36): er worden verschillende uitzonderingsgronden aan rubriek 53 toegevoegd die er onder andere voor zorgen dat: o Pompompen in kelders bij particulieren niet ingedeeld zijn; o Rainages bij particuliere woningen niet gevat zijn door een meldingsplicht; o Tijdelijke bemalingen voor de aanleg van ondergrondse prefab constructies zoals regenwaterputten en de kortstondige herstellingen aan ondergrondse leidingen en rioleringen niet ingedeeld zijn; * In het kader van de opvolging van de voorwaarden van de uitzondering (maximaal debiet en termijn) worden onder hoofdstuk 6.9 wel voorwaarden voor dergelijke niet-ingedeelde bemalingen voorzien rond onder andere rapportering van start, stop en debieten. Deze aanpassingen zorgen voor een vermindering van de administratieve last. * Een belangrijke aanpassing voor de tijdelijke bemalingen is om het debiet niet langer op jaarbasis te bepalen, maar per IIOA.	Dit bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van het artikel.
		OOPMERGWT-109	De drempel voor grondwaterwinningen voor huishoudelijke doeleinden wordt van 500 m ³ /jaar verlaagd naar 150 m ³ /jaar. Doordat op dit moment nog geen debietmeters geplaatst zijn op particuliere winningen, is het opgepompt debiet niet gekend, en dus ook niet of ze boven of beneden de drempel van 150 m ³ /jaar vallen, waardoor een welles-nietes verhaal met de overheid zal ontstaan. Particulieren die door de drempelwijziging meldingsplichtig worden, moeten dit binnen de 6 maanden na inwerkingtreding melden via het omgevingsloket. Voor particulieren die zich al als kleinverbruiker gemeld hebben bij de VMM (ca. 50.000 grondwaterwinningen gekend bij VMM), vormt dit een administratieve last en kost, die bovendien geen invloed heeft op de milieu-impact van de grondwaterwinning. Het "only once" principe zoals vooropgesteld in het Regeerakkoord wordt niet gerespecteerd. Tegelijkertijd is dit een enorme bijkomende werklast voor lokale besturen, die op dit moment ca. 80.000 aanvragen en meldingen op jaarbasis behandelen. Om discussies over de hoeveelheid opgepompt grondwater te vermijden en de administratieve lasten voor particulieren en overheden te beperken, stellen we voor om de huidige drempel te behouden, of minstens te verhogen. Illegale grondwaterwinningen blijven nog steeds buiten schot: er zal geen melding of vergunning gebeuren en er zal geen debietmeter geplaatst worden. Het is onduidelijk hoe de exploitant van deze illegale grondwaterwinning zal bereikt worden.	Het debiet van 150 m ³ per jaar is een onderbouwd debiet dat rekening houdt met het gemiddeld verbruik van een gezin. Indien meer dan 150 m ³ wordt verbruikt, wordt het grondwater voor andere dan huishoudelijke toepassingen gebruikt en is een melding of vergunning onder rubriek 53.8 op zijn plaats. Dat dit een enorme werklast betekent voor de lokale besturen is een niet onderbouwd bezwaar. De toezichthouder is bevoegd voor de controle op illegale grondwaterwinningen. In haar Omgevingshandhavingplan 2022-2023 voorziet de afdeling Handhaving heel gerichte handhavingsiniciatieven voor de controle op (illegale) grondwaterwinningen. De afdeling schaaft zich daarmee volledig achter de uitvoering van de vierde prioriteit 'Handhaving inzake de droogteproblematiek' zoals voorzien in het meerjaren Omgevingshandhavingprogramma dat eind 2022 door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd. Voorts kunnen burgers sinds april 2022 illegale booractiviteiten melden via het online Meldpunt boorbedrijven. Zie verder ook bij het bezwaar van de MINA-raad.
		MINA-raad/SALV/SERV	De raden steunen de voorgestelde aanscherping van de regels rond particuliere winningen , omdat ze invulling geven aan de vraag van de raden om via het vergunningenbeleid te vermijden dat de som van de niet-vergunningsplichtige, of niet- vergunde (en in regel particuliere) winningen de draagkracht van de betrokken lagen aantast.	Dit bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van het artikel.

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	Inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-100	Niet ingedeeld : inrichting buiten beschermingszone type III <ul style="list-style-type: none"> Paragraaf b : als winningen < 150 m³/jaar niet ingedeeld zijn, moeten ze niet voldoen aan de sectorale voorwaarden en moeten ze dus niet voorzien zijn van een debietmeter; winningen > 150 m³/jaar zijn wel ingedeeld en moeten wel een debietmeter hebben. Zo staat het vermeld onder 47.6°.3. Motivatie. Echter zal er een artikel 6.9.1.1 quater ingevoegd worden (vermeld onder artikel 41.) waarin vermeld wordt dat er ook voor niet ingedeelde inrichtingen een meet- en registratieverplichting komt. Beide zaken lijken tegenstrijdig. Exploitanten moeten het bestaan van de inrichting meedelen binnen de 6 maanden na inwerkingtreding; welke particulier gaat weten dat hij dit moet doen? Hoe worden ze hiervan verwittigd? <ul style="list-style-type: none"> Paragraaf d : wat is een "drainering ter naleving van wettelijke verplichtingen voor de exploitatie van inrichtingen"? 	Paragraaf b: een bijkomende zin met verwijzing naar artikel 6.9.1.1 quater wordt toegevoegd bij de motivatie onder dit artikel. Paragraaf d: zie bijvoorbeeld de drainering bij een stortplaats, zoals vermeld in subafdeling 5.2.4.3. Inrichting en infrastructuur van de stortplaats.
		OOPMERGWT-100	"Bemalingswater met licht verhoogde concentraties aan stoffen" kunnen geretourneerd worden in watervoerende lagen die reeds "licht verontreinigd" zijn. Wat is het beoordelingskader? Wie bepaalt welke concentratie al dan niet licht verhoogd is en wanneer een waterlaag als licht verontreinigd wordt beschouwd? Een erkend bodemsaneringsdeskundige? VMM? Lokaal bestuur? ... ?? Wat is een "lichte verhoging" of een "lichte verontreiniging"? Worden hierbij dan de VLAREBO normen gehanteerd? Mag er geen nieuwe verontreiniging gecreëerd worden door retour? Dit is een heel vage omschrijving die ervoor zorgt dat het voor de aanvrager/begeleidende studie bureaus/bemalers moeilijk voorspelbaar is of een bepaald concept met retour vergunbaar is of niet. We dreigen te belanden in een situatie waarbij elke retourconcept ad hoc moet beoordeeld worden via een vooroverleg met VMM.	De zin "De zinsnede "niet-verontreinigd grondwater" wordt vervangen door "bemalingswater", dit om mogelijk te maken dat lokaal -onder strikte voorwaarden- bemalingswater met licht verhoogde concentraties aan stoffen geretourneerd kan worden in watervoerende lagen die reeds licht verontreinigd zijn." uit de motivatie wordt geschrapt. Het betreft immers een wijziging die al doorgevoerd werd met de VLAREM-trein 2019. Het bezwaar is dus zonder voorwerp.
		OOPMERGWT-115	Overeenkomstig de uitzonderingen op rubriek 53 van de VLAREM-indelingslijst, is een "grondwaterwinning tot maximaal 500 m ³ per jaar, waarvan het water uitsluitend voor huishoudelijke doeleinden wordt gebruikt" niet ingedeeld. Dit heeft als gevolg dat bij dergelijke grondwaterwinningen ook geen debietmeter moet geplaatst worden. Resultaat: 1° De controle of er al dan niet meer dan 500m ³ per jaar wordt opgepompt is quasi onmogelijk indien er geen debietmeter aanwezig moet zijn. Ook particulieren pompen soms massale hoeveelheden op om hun tijdens een hittegolf groen te houden en het zwembad te vullen. 2° Een forfaitaire belasting op het oppompen zet niet aan tot reduceren van het verbruik. Suggestie: ook grondwaterwinning tot maximaal 500 m ³ per jaar, waarvan het water uitsluitend voor huishoudelijke doeleinden wordt gebruikt meldingsplichtig maken en hierdoor het voorzien van een debietmeter opleggen via de sectorale voorwaarden. Dus in de indelingslijst enkel uitzondering a (zie uittreksel hieronder) behouden. AFBEELDING SOLVA zie bezwaarschrift	De vrijstellingsdrempel voor indeling voor grondwaterwinningen voor huishoudelijke toepassingen wordt met dit wijzigingsbesluit verlaagd naar 150 m ³ per jaar. Daarnaast wordt met dit wijzigingsbesluit ook een debietregistratie- en meetverplichting ingevoerd voor niet-ingedeelde winningen (behoudens enkele uitzonderingen). Aan het bezwaar wordt in dit wijzigingsbesluit reeds tegemoet gekomen.
		OOPMERGWT-107	Uitzondering omtrent bemaligen: <ul style="list-style-type: none"> Bemaligen van netto max 150m³/jaar voor het gebruik of de exploitatie van gebouwen of terreinen of voor onderhoudswerken aan gebouwen of constructies. bemaling die technisch noodzakelijk is voor de volledige verwezenlijking van werken of de aanleg van nutsvoorzieningen, of die uitgevoerd wordt in het kader van een archeologisch vooronderzoek als vermeld in en conform het Onroerendgoeddecreet van 12 juli 2013, allen met inbegrip van terug in de ondergrond brengen van bemalingswater met een opgepompt debiet van minder dan 1000 m³ per dag en minder dan 10.000 m³ per jaar en een verlaging van het grondwaterpeil tot maximaal vier meter onder het maaiveld en gedurende een periode van maximaal veertien kalenderdagen na de opstart van de bemaling. Opmerking: De uitzondering is dus enkel geldig voor archeologisch vooronderzoek en aanleg van nutsvoorzieningen. Onder de nutsvoorzieningen worden ook hemelwaterputten en septische putten begrepen, maar geldt deze uitzondering ook voor vb. prefab liftputten? Is er garantie dat de effecten van deze bemaligen ingeschat worden, gezien er geen bemalingsnota meer zal opgemaakt worden? De trigger om een bemalingsnota op te maken is de omgevingsvergunningsaanvraag. Er bestaat nu een risico dat effecten op zettingen, verontreinigingen of biodiversiteit niet onderzocht worden. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt gemeld dat lozings van bemalingswater van niet-ingedeelde bemaligen steeds niet ingedeeld zijn, ook als de niet-ingedeelde bemaling plaatsvindt op een verdachte locatie. Komt dit ook terug in de rubriekentabel als uitzondering?	De uitzondering gaat over een bemaling die technisch noodzakelijk is voor de volledige verwezenlijking van werken of de aanleg van nutsvoorzieningen, of die uitgevoerd wordt in het kader van een archeologisch vooronderzoek. Het aanleggen van een prefab liftput is een werk. De uitzondering is echter beperkt tot onder meer een verlaging van het grondwaterpeil tot maximaal vier meter onder het maaiveld. Voor een liftput zal men meestal het grondwaterpeil dieper moeten verlagen. Voor niet-ingedeelde bemaligen is geen aktename of vergunning vereist. Voor de niet-ingedeelde bemaligen gaat de overheid ervan uit dat een voorafgaande beoordeling door haar niet nodig is. De voorwaarden van deel 6 van titel II van het VLAREM blijven evenwel van toepassing. In het kader van de opvolging van de voorwaarden van de uitzondering (max. debiet en termijn) worden onder hoofdstuk 6.9 voorwaarden voor niet-ingedeelde bemaligen voorzien rond o.a. rapportering van installatie, ontmanteling en debieten. In de rubriekentabel staat bij rubriek 3.8 in de omschrijving dat de rubriek omvat: "Het lozen van potentieel verontreinigd bemalingswater, afkomstig van een bemaling, ingedeeld in rubriek 53.1.1", 53.2 of 53.5." Indien er geen indeling is in de vermelde rubrieken, is ook rubriek 3.8 niet van toepassing.
		OOPMERGWT-119	Rubriek 53 Betreffende de uitzonderingen: b. een grondwaterwinning tot maximaal 150 m ³ per jaar, waarvan het water uitsluitend voor huishoudelijke doeleinden wordt gebruikt: Het zou voor ons wenselijk zijn om deze ondergrens te verlaten. Zo zouden alle waterwinningen gekend zijn en kan de wetgeving/handhaving vereenvoudigd worden. Zelfs als de debieten niet geregistreerd worden, helpt dit bij de totale inschattingen van opgepompte volumes. d. uitzondering voor drainering bij particuliere wooneenheden: Hier zien we potentieel zeer nadelige effecten: bijvoorbeeld in of in de buurt van meersengebied zet dit de deur open voor het draineren van hele zones woongebied. Vele kleine percelen kunnen hier wel degelijk een grote impact hebben op de verdroging die nu reeds op het terrein wordt vastgesteld. Dit lijkt in te gaan tegen de aandacht die (permanente) drainages terecht krijgen in o.a. de Blue Deal. Indien dit niet kan geschrapt worden (wat onze voorkeur heeft), zouden hier toch minstens voorwaarden aan gekoppeld moeten worden om verdroging te vermijden? e. uitzondering voor ondergrondse prefab constructies, kortstondige herstellingen aan nutsleidingen en archeologie: Dit is een aanpassing die ons absoluut niet wenselijk lijkt. Het feit dat alle bemaligen op vandaag een aanvraag moeten indienen is eenvoudig en eenduidig en helpt zowel beleidsmedewerkers, omgevingsambtenaren als handhavers om zowel op de hoogte te zijn van bepaalde werken als in te grijpen in gebieden met bepaalde kwetsbaarheden (zowel naar verdroging als vervuilingrisico's). Ook risico's mbt waterkwaliteit, lijken in stedelijke context absoluut niet te verwaarlozen. Zo zou, bijvoorbeeld, op basis van deze uitzondering in een PFAS rode zone herhaaldelijk bemaald kunnen worden (ikv verschillende projecten) en daarbij toch verdere verspreiding georganiseerd kunnen worden. Indien gemeenten, omwille van de administratieve last, niet zouden willen optreden bij deze kleine werken, zou men kunnen opteren voor een stilzwijgende goedkeuring. Het lijkt meer wenselijk om voor deze projecten eventueel een uitzondering te voorzien	uitzondering b.: de uitzondering voor grondwaterwinningen die uitsluitend dienen voor huishoudelijke toepassingen werd vroeger ingevoerd om de administratieve last voor particulieren te beperken, daar waar er geen aansluiting op leidingwater mogelijk is. Dezelfde filosofie blijft behouden, maar het debiet wordt teruggebracht naar 150 m ³ per jaar omdat dit meer aansluit bij een realistisch gezinsverbruik. Uitzondering d.: Ook hier wordt de filosofie gehanteerd dat men de administratieve last bij particulieren niet wil verhogen. Indien het gedraineerde water wordt verpompt, betreft het een bemaling. Uitzondering e: Voor de niet-ingedeelde bemaligen gaat de overheid ervan uit dat een voorafgaande beoordeling door haar niet nodig is. De voorwaarden van deel 6 van titel II van het VLAREM blijven evenwel van toepassing. In het kader van de opvolging van de voorwaarden van de uitzondering (max. debiet en termijn) worden onder hoofdstuk 6.9 voorwaarden voor niet-ingedeelde bemaligen voorzien rond o.a. rapportering van installatie, ontmanteling en debieten.
47,7°	rubriek 53.1			
		OOPMERGWT-109	Een proefbemaling klasse 3 wordt beperkt tot één maand. De termijn van één maand voor een proefbemaling is te kort indien men effectief een bemalings- en zettingsproef wilt uitvoeren. De reden waarom zettingsproeven vaak worden uitgevoerd is om zettingen te monitoren die optreden in slappe alluviale/kleige/venige lagen die eventueel langs onder (dus niet horizontaal) ontwaterd worden. Die zetting treedt pas op als die lagen effectief ontwateren en dat kan redelijk lang duren. Stoppen na één maand bemalen kan een vals gevoel van veiligheid veroorzaken.	Het bezwaar is waardevol maar er wordt geen alternatieve en werkbare termijn voorgesteld. Indien de proefbemaling langer duurt dan één maand kan rubriek 53.2 worden gemeld of aangevraagd.
		OOPMERGWT-100	De termijn van één maand voor een proefbemaling is té kort indien men effectief een bemalings- en zettingsproef wilt uitvoeren. De reden waarom zettingsproeven vaak worden uitgevoerd is om zettingen te monitoren die optreden in slappe alluviale/kleige/venige lagen die eventueel langs onder (dus niet horizontaal) ontwaterd worden. Die zetting treedt pas op als die lagen effectief ontwateren en dat kan redelijk lang duren. Stoppen na één maand bemalen kan een vals gevoel van veiligheid veroorzaken.	zie bezwaar "OOPMERGWT-109"
47, 8°	rubriek 53.2			
		OOPMERGWT-118	Artikel 47 (+ artikel 41 + artikel 43) 8°: Bemaligen met een laag debiet omwille van bv. het werken met een wand + retour blijven een klasse 3 inrichting tenzij hun dagdebiet meer dan 1000 m ³ /dag zou zijn. Het blijft dus zo dat vrij grote projecten hun bemaling als melding kunnen indienen. De vraag stelt zich of dit wenselijk is.	Voor de klasse-indeling wordt voortgegaan op de hinderlijkheid van de bemaling, niet van het bouwproject waarvoor de bemaling dienstig is. De indeling gebeurt nu ook op basis van het debiet per HIOA en niet langer op basis van het kalenderjaar, wat al een verstrenging is. Bemaligen die maximaal tot 4 meter onder maaiveld verlagen en met een opgepompt debiet minder dan 1 000 m ³ /dag zijn klasse 3, en bemaligen die meer dan 4 meter onder maaiveld verlagen of met een opgepompt debiet van 1 000 m ³ /dag of meer zijn klasse 2. Dit is ook een verstrenging van de vergunningsplicht.
		OOPMERGWT-100	Door toevoeging van de letter T bij een klasse 1 bemaling kan de klasse 1 in tegen stelling tot vroeger onder de vereenvoudigde procedure vallen en is de vergunningstermijn van klasse 2 of klasse 1 dezelfde. Maar voor klasse 1 vergunningen is niet langer het schepencollege bevoegd en zullen al die dossiers naar de deputatie gaan. Tenzij er een lijst wordt opgesteld van gemeentelijke projecten? Want daarvoor zou het college van burgemeester en schepenen wél bevoegd zijn. Die lijst bestaat nog niet. AFBEELDING OOPMERGWT-100 zie bezwaarschrift	Tijdelijke inrichtingen of activiteiten worden in het Decreet algemene bepalingen milieubeleid in artikel 5.1.1.11° als volgt gedefinieerd: "de door de Vlaamse Regering aangewezen inrichtingen en activiteiten die op tijdelijke basis, gedurende maximaal één jaar als ze verband houden met een bouwwerk of maximaal drie maanden in de overige gevallen, worden ingezet en waarvan de exploitatie geen blijvende gevolgen heeft voor de mens en het milieu;" Een ingedeelde inrichting of activiteit die uitsluitend tijdelijke inrichtingen of activiteiten omvat, of de veranderingen daaraan, kan via de vereenvoudigde procedure aangevraagd worden. De deputatie is bevoegd voor inrichtingen of activiteiten van de eerste klasse (artikel 15 van het Omgevingsvergunningendecreet). Een klasse 1-bemaling die als tijdelijke inrichting wordt gevraagd, wordt door de deputatie behandeld. Het opstellen van een lijst voor gemeentelijke projecten behoort niet tot de scope van dit wijzigingsbesluit.
		OOPMERGWT-106	Aanpassing Rubriek 53.2 Winning van grondwater (tijdelijke bemaligen) <ul style="list-style-type: none"> ☒ niet ingedeeld: bemaling met netto opgepompt debiet van max. 150m³/jaar noodzakelijk voor gebruik/exploitatie/onderhoudswerken van gebouwen/terreinen; ☒ niet ingedeeld: bemaling voor volledige verwezenlijking van werken of aanleg/herstelling nutsvoorzieningen ... met inbegrip van infiltratie en opgepompt debiet < 1000m³/dag en <10000 m³/jaar en gw-peilberlaging van <= 4m-mv en gedurende max. 14 kd. 	Het bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van dit artikel.

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	Inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-101	<p>Artikel 47 Aanpassingen aan bijlage 1 – indelingslijst</p> <p>Voor onze eigen projecten zullen we snel in klasse 1 terecht komen. Het is goed dat duidelijk is dat niet per kalenderjaar geteld wordt, maar per omgevingsvergunning. Echter staat de grens nu voor klasse 1 projecten voor bemaling op een grens van 180.000 m³ dat is wel streng. Waardoor we snel naar de bestendige deputatie moeten. Beter zou zijn dat een bemaling tijdsafhankelijk en ruimtelijke onafhankelijk wordt bekeken. Er zijn verschillende fases in een project, niet voor elke fase is een bemaling nodig. Ondertussen zal bij een fase met bemaling en een nieuwe fase het grondwater terug stabiliseren. Per bemaling afzonderlijk te evalueren in plaats van deze als 1 grote bundel te beschouwen.</p>	Bemalingen die elkaar in tijd (volledig herstel van de grondwatertafel tussen twee bemalingen) en ruimte (geen overlap van de invloedstralen) niet beïnvloeden kunnen afzonderlijk van elkaar gemeld of aangevraagd worden.
		OOPMERGWT-113	<p>Rubriek 53.2 voor het uitvoeren van bronbemalingen, hier is het een goede zaak dat deze aangepast wordt. Het ontwerpbesluit zoals ze nu is beschrijft de klasse 3 als volgt: tot max 30.000 m³ of wanneer een debiet van tussen de 30k en 180k m³ met een verlaging van het grondwaterpeil tot maximaal 4m onder het maaiveld en een maximaal dagdebiet van 1.000 m³. Voor klasse 2 is het een verlaging van meer dan 4m of als men beperkte blijft tot 4 m verlaging, maar meer dan 1.000 m³/dag gaat bemalen. Alles boven debiet van 180k m³ bemaling is klasse 1.</p> <p>* Vanwaar de keuze voor dagdebiet van 1.000 m³? ik heb een lijst van enkele bemalingen opgesteld en toegevoegd in bijlage. Bijlage, zie bezwaarschrift. Geen enkele bemaling op enkele uitschieters na komt in de buurt van 1.000 m³ dagdebiet. Dit komt overeen met een uurdebiet van 41,67 m³/uur. In de meeste gevallen worden dergelijke lozingen enkel op oppervlaktewater toegestaan en zelden in riolering door het te hoge debiet. Binnen de procedure van melding van 20 dagen is het al praktisch onmogelijk om dergelijke bemalingen correct te kunnen behandelen, tenzij alle aangevraagde gegevens volledig kloppen en correct zijn aangevraagd.</p> <p>* ipv dagdebiet als maatstaf te gebruiken zou het ons inziens veel beter zijn om depeip dagdebiet als maatstaf te gebruiken zou het ons inziens veel beter zijn om de grondwaterverlaging hier door te trekken en aan te halen dat als men dieper dan 4m t.o.v. het maaiveld moet bemalen, men automatisch binnen de klasse 2 procedure valt.</p> <p>o Dit zal een duidelijk verschil geven omdat woningen/zwembaden/wegenwerken perfect hieronder kunnen vallen. Hierbij wordt er zelden tot nooit onder de 4m diepte werken uitgevoerd.</p> <p>o Bij de uitvoering van meergezinswoningen/kantoorgebouwen/appartementen wordt deze diepte wel vaak bereikt, dit heb ik ook aangeduid in mijn bijlage.</p> <p>o Voor totaaldebieten zijn er veel verschillen, maar de diepte van bemaling geeft hier veel vaker de doorslag.</p> <p>o Dagdebiet, indien dit wordt toegepast om tegemoet te komen aan bemalingen in zandgronden/veengronden/kustgebied/duingebied, zou men beter dit als een aparte rubriek beschouwen aangezien dit veel andere risico's met zich meebrengt (verzilting/zetting/oneindig blijven pompen)..</p>	Voor de daggrens van 1.000 m ³ werd rekening gehouden met een klassieke bemalingsinstallatie met één pomp (met een capaciteit van 40 m ³ /u). Indien deze een etmaal pompt, wordt er ca. 1.000 m ³ grondwater opgepompt. Het bezwaar met betrekking tot de behandelingstermijn van 20 dagen voor een aktenaam betreft een procedurele kwestie die niet behoort tot de scope van voorliggend wijzigingsvoorstel. Bij grondwaterwinningen met een netto opgepompt volume van meer dan 30.000 m ³ per jaar, is men steeds vergunningsplichtig als de verlaging van het grondwaterpeil minstens voor een deel van de bemaling meer dan vier meter onder het maaiveld bedraagt.
		OOPMERGWT-119	<p>Rubriek 53.2.1*</p> <p>Waarom werd de piste van het beperken van een netto volume tot 15.000 m³ voor klasse 3 projecten verlaten? In het kader van de gedegen dossierbehandeling zou dit een grote stap vooruit geweest zijn. De beperking van 20 dagen voor het behandelen van een aanvraag zorgt er bijvoorbeeld voor dat er geen tijd kan besteed worden aan het meezoeken van oplossingen voor o.a. retour.</p>	De grens van 30.000 m ³ per jaar als netto opgepompt volume is reeds een verstrenging ten opzichte van het huidige indelingscriterium doordat dit op niveau van de IIOA wordt bekeken en niet langer op basis van een kalenderjaar. Het bezwaar met betrekking tot de behandelingstermijn van 20 dagen voor een aktenaam betreft een procedurele kwestie die niet behoort tot de scope van voorliggend wijzigingsvoorstel.
47, 9°	rubriek 53.3			
		OOPMERGWT-107	<p>Rubriek 53.3 Opmerking:</p> <p>De scope is niet volledig duidelijk: geldt dit enkel voor terreinen en constructies? Waar moeten de drainages van potentieel verontreinigd drainagewater onder wegenissen, in het kader van de exploitatie van openbare wegen (met inbegrip van tunnels) of infrastructuur voor openbaar vervoer meegenomen worden?</p>	Drainering wordt gedefinieerd als het gravitair capteren en afvoeren van grond- of bodemwater via een ondergrondse constructie. Indien het gedraineerde water wordt verzameld in een pompput en vandaar wordt verpompt, betreft het een bemaling. Draineringen voor de exploitatie van openbare wegen (met inbegrip van tunnels) of infrastructuur voor openbaar vervoer, worden uitgezonderd in de rubriek 53.
		OOPMERGWT-104	<p>Artikel 47 9° en 10° wijzigt de bestaande rubriekindeling voor drainages en voert een vergunningsplicht in binnen en rondom een aantal gebieden. Inspraak 4.1. Vergunningsplichtige gebieden In de indelingsrubriek 53.3 wordt de aangepaste regelgeving rond klassieke drainages ingevoerd in of op een afstand van minder dan 500 meter rondom een aantal gebieden. "De 500 meter werd bepaald met behulp van een MODFLOW-model. Daarbij werd gezocht naar de afstand die noodzakelijk is om bij een grondwaterpeilverlaging van 50cm op een perceel, een peilverlaging verderop van 5cm of meer uit te kunnen sluiten (Vlaams Klimaatadaptatieplan 2030)". Hierbij wordt uitgegaan van een grondwaterpeilverlaging van 50 cm en een bodem met een K-waarde (maat voor waterdoorlatendheid van de bodem) van 3 m/d. Volgens een inschatting van de UAntwerpen, in opdracht van de Minarraad, daalt het gemiddeld bodemwaterpeil voor Vlaanderen van 68 cm naar 85 cm onder het maaiveld als gevolg van drainage via grachten en waterlopen. Dit is dus een gemiddelde grondwaterpeilverlaging van 17 cm wat veel lager ligt dan de aangenomen grondwaterpeilverlaging van 50 cm in het MODFLOWmodel.</p> <p>De K-waarde van 3 m/d die gebruikt wordt komt ongeveer overeen met middelgrof tot grof zand, deze K-waarde is dus ook zeer ruim genomen om als gemiddelde te nemen. Uit deze twee inputparameters zijn kan dus geconcludeerd worden dat de bufferstrook van 500 m zeer ruim genomen is en niet representatief is als een gemiddelde waarde voor Vlaanderen. Bovendien zal het effect van de drainages op het grondwaterpeil doorbroken worden door de aanwezigheid van grachten en sloten. Uitgaande van een gemiddelde peilverlaging van 17 cm en een K-waarde van 0,5 m/d (representatief voor lemig zand) wordt een straal van 200 meter berekend die noodzakelijk is om een peilverlaging verderop van 5 cm te kunnen uitsluiten. Een straal van 200 meter rondom de gebieden is een voldoende breed om negatieve effecten op de natuurgebieden te kunnen uitsluiten.</p> <p>De regelgeving gaat uit van een uniforme bufferstrook rondom de gebieden. Nochtans is het effect van drainages op natuurgebieden afhankelijk van vele factoren zoals het natuurtipe, de bodemtextuur, het reliëf, aanwezigheid van waterlopen, etc. Ook de impact van een drainage op de (te realiseren) natuurdoelen is zeker niet uniform vast te stellen. Zo zal ook de mogelijke impact op een watergevoelig habitat in een habitatrictlijngebied anders zijn dan die op hele wat natuurtypes in de</p>	De vergunningsplicht wordt ingevoerd conform het Vlaams Klimaatadaptatieplan.
		OOPMERGWT-114	<p>In de nieuwe rubriek 53.3 Vlare II wordt de omvang van de bufferzone rond SBZ vastgelegd op 500 meter. De onderbouwing voor deze omvang is terug te vinden in het Vlaams Klimaatadaptatieplan:</p> <p>"De 500 meter werd bepaald met behulp van een MODFLOW-model. Daarbij werd gezocht naar de afstand die noodzakelijk is om bij een grondwaterpeilverlaging van 50cm op een perceel, een peilverlaging verderop van 5cm of meer uit te kunnen sluiten." (pag. 37) [ZIE FIGUUR IN BEZWAARSCHRIFT] ... Het uitsluiten van een grondwaterverlaging van "5 centimeter of meer" is in strijd met de bestaande rechtspraak. Vooreerst met het Grondwaterarrest (Raad van State, nr. 250.025 van 9 maart 2021) daar niet uitgesloten kan worden dat een grondwaterverlaging van minder dan 5 centimeter mogelijks significante effecten kan hebben op het SBZ. Eveneens met het Stikstofarrest (RvVb-A-2021-0697 van 25 februari 2021) omdat hierbij een drempelwaarde ingevoerd wordt waardoor cumulatieve effecten buiten beschouwing blijven. Tot slot zou een drainage die een peilverlaging van 1 meter veroorzaakt op 600 meter van SBZ buiten niet vergunningsplichtig zijn hoewel er mogelijks significante effecten op de SBZ zijn.</p>	De vergunningsplicht wordt ingevoerd conform het Vlaams Klimaatadaptatieplan.
		OOPMERGWT-105	<p>In de indelingsrubriek 53.3 wordt de aangepaste regelgeving rond klassieke drainages ingevoerd in of op een afstand van minder dan 500 meter rondom een aantal gebieden.</p> <p>"De 500 meter werd bepaald met behulp van een MODFLOW-model. Daarbij werd gezocht naar de afstand die noodzakelijk is om bij een grondwaterpeilverlaging van 50cm op een perceel, een peilverlaging verderop van 5cm of meer uit te kunnen sluiten (Vlaams Klimaatadaptatieplan 2030)"</p> <p>De afstand van 500 meter zal in sterke mate bepaald worden door de doorlaatbaarheid van de grond (k-waarde). Deze "500 meter" dient de afstand aan te tonen van de invloedssfeer van drainages op het desbetreffend SBZ, VEN of valleigebied. Dit kan ons inziens niet zomaar arbitrair voor heel Vlaanderen op 500 m liggen, gezien dit gebiedsspecifiek verschillend is/kan zijn, naargelang de bodem (o.a. dus de K waarde), de waterhuishouding, het reliëf, naargelang het SBZ waarover het gaat (een vogelrichtlijngebied of een habitatrictlijngebied, welke de kwetsbare habitattypes zijn, gaat het bvb. om een droog of nat habitatype enz...), de draindiepte, draindiameter, drainafstand,.... Daarnaast willen we meegeven dat uit onderzoek is gebleken dat bij peilgestuurde drainage er ook een licht vernattend effect kan zijn op de nabije omgeving en dus een win-win voor landbouw-natuur: ook dit effect zou kunnen bekeken worden bij verdere verfijningen aangaande deze 500 meter. Anderzijds kunnen verhoogde grondwaterstanden een negatieve impact hebben op landbouwgewassen.</p> <p>Vanuit het OOPMERGWT-105 geven we graag een mogelijks bijkomende methode mee om de impact van drainage in te schatten en om de perimeter van 500 m gebiedsgericht te verfijnen: met name via de formule van Hooghoudt.</p> <p>We willen vragen om in overleg met de sector en wetenschappelijke onderzoeksinstellingen (waaronder ook het ILVO), rekening houdend met al deze factoren, de afstand van 500 meter onderbouwd te differentiëren.</p>	De vergunningsplicht wordt ingevoerd conform het Vlaams Klimaatadaptatieplan.
		OOPMERGWT-104	<p>inspraak 4.2: Aanwezigheid drainages niet altijd gekend</p> <p>Land- en tuinbouwers weten niet altijd of hun percelen gedraineerd zijn en of de aanwezige drainage nog functioneel is. Ook wanneer ze die kennis wel hebben, is niet altijd duidelijk of die drainage werd gemeld conform de huidige bepalingen in Vlare II. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn na een pacht of bij eigendomsoverdracht. OOPMERGWT-104 vraagt om hier in overleg met de sector verdere afspraken over te maken.</p> <p>OOPMERGWT-104 roept op om verdere afspraken te maken omtrent niet-gemelde/ongekende drainages in overleg met de sector.</p>	In het kader van de departementale onderzoeksagenda 2023 van het departement Omgeving werden de nodige budgetten vrijgemaakt voor een onderzoeksopdracht rond de kartering van ondiepe drainage in Vlaanderen. Hierbij wordt in eerste instantie een methodologische aanpak uitgewerkt. Of een drainage gemeld werd, kan opgevraagd worden bij de betreffende gemeente. Niet-gemelde drainages moeten geregulariseerd worden.

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	Inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-104	inspraak 4.3 Randvoorwaarden voor vergunningsprocedure: Het bepalen van de mogelijke impact van een drainage op de waterhuishouding in een gebied vereist zeer complexe analyses – zowel voor vergunningsaanvragers als voor vergunningsverleners. Een haalbare procedure voor de vergunningsaanvraag moet dus verder uitgewerkt worden. OOPMERGWT-104 vraagt daarom een werkbaar voortoets waarin een eerste grondige afweging wordt gemaakt van de mogelijke impact op de natuur. Niet elk natuurtype is immers even grondwaterafhankelijk. De voortoets moet hier voldoende rekening mee houden. Ook de impact op de teelten moet in rekening gebracht worden, een grondwaterpeil op de juiste diepte zorgt voor een goede gewasopbrengst en –kwaliteit. Op die manier moet de vergunningsaanvrager een inschatting kunnen maken van de haalbaarheid van de vergunning. Wanneer uit de voortoets blijkt dat er mogelijk impact is van de te vergunnen drainage, zal een passende beoordeling/natuurtoets opgemaakt worden. Gelet op de enorme complexiteit van ecohydrologie, grondwatermodellering, het inschatten van peilbehoeften, enz. moet de overheid zelf voldoende materiaal aanreiken die vergunningsaanvragers ondersteunen in hun aanvraag. Het kan immers niet de bedoeling zijn dat individuele landbouwers zelf die dure studies gaan financieren. OOPMERGWT-104 vraagt dus naar een praktische wegwijzer specifiek voor de aanpak rond drainages. OOPMERGWT-104 vraagt dat de overheid rekening houdt met de milderende effecten van alternatieve vormen van drainage of andere waterbergende technieken in de vergunningverlening. Peilgestuurde drainage, stuwtjes, opvangen en/of recirculatie van drainwater of andere methodes die ervoor zorgen dat landbouwkundige werkzaamheden mogelijk blijven – zonder dat het water continu wordt afgevoerd – kunnen de mogelijk negatieve impact op nabije natuur en het watersysteem in zijn geheel zeer sterk tot volledig milderen en moeten dus vlot vergund raken. Verder kan ook het bufferen van drainagewater om droogteperiodes te overbruggen een maatregel zijn met een milderend effect die meegenomen moet worden in de vergunningverlening. OOPMERGWT-104 vraagt dat vergunningsaanvragers ondersteund worden door de vergunningsaanvraagprocedure en mogelijke mitigerende maatregelen verder uit te werken.	Het uitwerken van een voortoets of praktische wegwijzer voor een passende beoordeling specifiek voor drainages behoort niet tot de scope van voorliggend wijzigingsvoorstel.
		OOPMERGWT-105	VERGUNNINGSKLASSEN Op basis van wanneer de drainage werd aangelegd en het al dan niet akteren voor 23/09/2022 zijn er nieuwe indelingen (Artikel 47 9° en 10°). Het volledig vernieuwen van de ondergrondse constructie van een historische of bestaande drainering wordt aanzien als een nieuwe drainering. AFBELDING INSPRAAK DEPLV zie bezwaarschrift Opmerkingen Drainage blijft in bepaalde omstandigheden nog steeds noodzakelijk om aan goede landbouwpraktijken te kunnen doen. In het kader van de vergunningsplicht is het voor ons onduidelijk welke voorwaarden van toepassing zullen zijn en welke passende beoordelingen dienen te worden toegevoegd. Gezien deze onduidelijkheid, is het niet mogelijk om de impact op landbouw te kunnen inschatten. Vanuit het OOPMERGWT-105 willen we graag verduidelijking hierover en worden we graag betrokken bij de eventuele verdere uitwerking van de voorwaarden en beoordelingkader. We zijn ook vragende partij om het OOPMERGWT-105 mee op te nemen als adviserende instantie bij de beoordeling van de vergunningsaanvragen.	Het uitwerken van een voortoets of praktische wegwijzer voor een passende beoordeling specifiek voor drainages behoort niet tot de scope van voorliggend wijzigingsvoorstel. Het opnemen van het OOPMERGWT-105 als adviesinstantie is een procedurele kwestie. Dit is een waardevol voorstel maar het gaat verder dan wat met het voorliggend wijzigingsvoorstel wordt beoogd.
		OOPMERGWT-114	In de Vlare Grondwatertrein focust met betrekking tot drainages louter op SBZ en VEN-gebied. De versnelde afvoer in volledige landbouwgebied (haarvaten) is nefast voor doelstellingen waterbeheer. Deze beperking staat ook haaks op de sponslandschappen voorzien in bijv. het rapport Weerbaar Waterland.	Het bezwaar is foutief, aangezien het al dan niet ingedeeld zijn van een drainering niet afhankelijk is van ligging ten opzichte van SBZ of VEN-gebied. Het geeft bijgevolg geen aanleiding tot aanpassing van dit artikel.
		OOPMERGWT-114		
47,10°	rubriek 53.3			
		OOPMERGWT-104	zie art 47,9°	
		OOPMERGWT-114	Bestaande en historische drainages worden vergunningsplichtig maar dit is pas na 3 jaar. Wij zien geen reden voor dit uitstel en vragen dat deze vergunningsplicht voor nieuwe drainages met onmiddellijke ingang ingevoerd zou worden en na een korte overgangsperiode voor bestaande drainages.	De getrapte vergunningsplicht wordt ingevoerd conform het Vlaams Klimaatadaptatieplan.
		OOPMERGWT-108	Naar onze mening i.v.m. melden van oude drainagesystemen is het zinloos om dat te doen. Oude drainages zijn nog omhuld met kokos, dit is een natuurlijk product die al verteerd is waardoor de drains al dichtgeslibd zijn en zo waardeloos zijn. Veel percelen zijn al veranderd van eigenaar of pachter en hebben zelfs geen weet of er al of geen drainage aanwezig is. Met sloten die dikwijls niet onderhouden zijn kan je ze onmogelijk terug vinden. En op deze manier zijn ze niet meer gedraineerd. En de drainages van voor 1970 met de gebakken buizen zijn op zeer geringe diepte geplaatst geweest en zijn al allemaal stuk gereden.	Drainering wordt gedefinieerd als het gravitair capteren en afvoeren van grond- of bodemwater via een ondergrondse constructie. Indien er geen captatie en afvoer meer (mogelijk) is dan gaat het ook niet meer om een drainering.
		OOPMERGWT-114	Artikel 47, 9° en 10° van de Grondwatertrein voorziet tweemaal in de vervanging van rubriek 53.3 met verschillende bepalingen. 1) Bestaande en historische draineringen zijn enkel meldingsplichtig (klasse 3) terwijl nieuwe draineringen vergunningsplichtig zijn (klasse 2). Er is geen reden om dit onderscheid te maken. Het historisch passief moet weggewerkt worden en de bestaande en historische draineringen moeten getoetst worden. 2) Voor bestaande en historische draineringen gelegen in of nabij SBZ is dit een inbreuk op artikel 36ter van het Natuurdecreet juncto artikel 6, 3 van de Habitatrichtlijn. Precies hierover ging het drainagebesluit van de Europese Commissie van 24 juni 2022. De Vlaamse regelgeving moet zich in regel stellen voor de toekomst én het verleden. 3) Voor bestaande en historische draineringen gelegen in of nabij SBZ is dit een inbreuk op artikel 26bis van het Natuurdecreet.	De vergunningsplicht wordt ingevoerd conform het Vlaams Klimaatadaptatieplan.
		MINA-raad/SALV/SERV	Nood aan inventarisatie. Een aantal drainagenetwerken zijn verschillende decennia oud, waardoor niet steeds geweten is of er ergens drainage is aangebracht, en of deze nog functioneert. Volgens de voorgestelde regelgeving, dienen deze drainages gemeld of vergund te worden, terwijl in bepaalde gevallen noch de overheden, noch de huidige gebruikers voldoende kennis hebben over de al dan niet aanwezigheid van drainages. De raden vragen daarom om in te zetten op een inventarisatieoefening, met betrokkenheid van alle actoren.	In het kader van de departementale onderzoeksagenda 2023 van het departement Omgeving werden de nodige budgetten vrijgemaakt voor een onderzoeksopdracht rond de kartering van ondiepe drainage in Vlaanderen. Hierbij wordt in eerste instantie een methodologische aanpak uitgewerkt.
47, 11°	rubriek 53.4			
47,12°	rubriek 53.5			
		OOPMERGWT-118	Artikel 47 (+ artikel 41 + artikel 43) 12°: Onder rubriek 53.5 wordt de mogelijkheid gecreëerd om het geheel van bemalingen in het kader van onderhoudswerken als een permanente bemaling aan te vragen. Het is hierbij onduidelijk hoe het jaarlijks debiet moet bepaald/ingeschat worden, alsook of het mogelijk is om fasering/ maatregelen voor die exploitatie op te leggen ikv natuurdecreet (bescherming natuurlijk milieu), verdroging,...	De aanvrager moet het debiet inschatten en verantwoorden. Indien er gebieden met bijzondere natuurwaarden in de buurt van het terrein aanwezig zijn, kunnen hiervoor in de melding/vergunning bijzondere milieuvoorwaarden opgenomen worden.
		OOPMERGWT-117	Pg 30-31 van de nota staat: 'Voor exploitaties die op een groot terrein plaatsvinden, waarbij vele ondergrondse constructies aanwezig zijn (vb. bedrijfstreinen in de Antwerpse haven), moeten regelmatig constructies nagekeken of hersteld worden. In praktijk betekent dit dat er zo goed als permanent op het bedrijfsterrein, maar telkens op een andere locatie, een kleinschalige bemaling plaatsvindt. Hiervoor zou telkens een melding voor een tijdelijke bemaling moeten gebeuren (rubriek 53.2). Om de administratieve last hiervan te beperken, wordt de mogelijkheid gecreëerd om het geheel van bemalingen in het kader van onderhoudswerken als een permanente bemaling aan te vragen. Onderhoudswerken worden in artikel 4.1.1, 9° van de VCRO gedefinieerd als "werken, andere dan stabiliteitswerken, die het gebruik van een constructie voor de toekomst ongewijzigd veilig stellen door het bijwerken, herstellen of vervangen van geërodeerde of versleten materialen of onderdelen". Onderhoudswerken zijn overeenkomstig artikel 4.2.1 van de VCRO ook vrijgesteld van een omgevingsvergunning voor een stedenbouwkundige handeling. Door deze bemalingen als een geheel te melden of aan te vragen, kan de impact beter beoordeeld worden, en kan ook meer ingezet worden op beheersmaatregelen zoals retour en nuttig gebruik.' De administratieve last wordt op deze manier zeker verminderd. Toch houdt deze wijziging een zeker risico in want wat indien er potentieel verontreinigd bemalingswater wordt opgepompt. Dient er dan standaard bij deze rubriek ook de nieuwe rubriek 3.8 aangevraagd te worden om al het mogelijk potentieel verontreinigd afvalwater in te dekken? Verliest men op deze manier het overzicht niet van de impact van al deze 'kleine' bemalingen?	Rubriek 3.8 blijft van toepassing. De exploitant kan gebruik maken van de uitzonderingen onder rubriek 3.8, door bijvoorbeeld een geschikte waterzuiveringsinstallatie te voorzien waardoor er geen lozing boven de toetsingswaarden zal plaatsvinden.
		OOPMERGWT-106	Rubriek 53.4 Bronmalingen wordt geschrapt en opgenomen in aangepaste rubriek 53.5 Bemalingen met meerdere sub-rubrieken • Bronbemaling voor de exploitatie van tunnels voor openbare wegen of openbaar vervoer (doelt op niet verontreinigd bemalingswater): klasse 3 en klasse 2 ifv opgepompt debiet • (Permanente) bemaling voor instandhouding van werken wordt nu in een gezamenlijke rubriek gestoken: klasse 1 vanaf meer dan 30.000 m³/jaar	Het bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van dit artikel.
47,13°	rubriek 53.6			
		MINA-raad/SALV/SERV	zie artikel 25	
		MINA-raad/SALV/SERV	Overweeg verdere aanpassingen aan de indelingslijst. In het huidige voorstel wordt het indelingscriterium voor thermische energieopslag gedifferentieerd, waardoor een aantal toepassingen meldingsplichtig worden. De raden vragen om te overwegen of het criterium van 30.000 m³/jaar kan opgetrokken worden, zodat meer toepassingen onder klasse 2 zouden vallen. De raden wijzen erop dat deze toepassing immers geen grondwater verbruikt, met uitzondering van het spuiwater, waardoor de impact op de kwantitatieve grondwaterstoestand beperkt is, en de meerwaarde van de bijkomende verplichtingen voor klasse 1 bedrijven (peilputten, metingen, ...) minder voor de hand liggen. De raden vragen dan ook om te bekijken of er voor deze toepassing niet beter een apart kader wordt ontwikkeld, los van de rubriek "grondwaterwinning".	Er werden aanpassingen gedaan aan de drempels om ingedeeld te zijn in klasse 1. Deze drempel werd opgetrokken naar 100.000 m³ per jaar. Diepe geothermie (op een diepte van 500 m of meer) blijft steeds klasse 1 ongeacht het onttrokken debiet.
		OOPMERGWT-112	zie bij algemene en andere bezwaren	
47,14°	rubriek 53.7			
47,15°	rubriek 53.8			
47,16°	schrappen rubriek 53.10			
		OOPMERGWT-110	zie artikel 47, 23°	
47,17°	rubriek 53.11			
47,18°	rubriek 54			

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	Inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		MINA-raad/SALV/SERV	Verduidelijking van het kader is positief. De aanvulling van grondwaterlagen vormt reeds een bestaande praktijk in de drinkwatervoorziening, en wordt ook bestudeerd door verschillende drinkwatermaatschappijen in functie van het verbeteren van de bevoorradingszekerheid. De raden verwelkomen dan ook de verduidelijkingen in het kader.	Het bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van dit artikel.
		MINA-raad/SALV/SERV	Introduceer een kader voor proef-infiltraties. De raden vragen om te overwegen om, naar analogie met het bestaande kader voor proefboringen, ook een wettelijk kader te voorzien voor proefinfiltraties. Op die manier zou de innovatie op gebied van de kunstmatige aanvulling van grondwater, sneller kunnen verlopen.	Dit is een waardevol voorstel. Echter hebben projecten voor het kunstmatig aanvullen van grondwater nog een innovatief karakter waarbij het waardevol is om via een vergunningsprocedure voldoende milieuvoorwaarden op te leggen.
47,19°	rubriek 55.1			
47,20°	rubriek 55.2			
47, 21°	rubriek 60			
		OOPMERGWT-106	Aanpassing Rubriek 60 volledig of gedeeltelijk opvullen van groeven, graverijen en andere putten met inbegrip van waterplassen en vijvers (term uitgravingen worden geschrapt) <ul style="list-style-type: none"> Voor de natuurinrichting in Prosperpolder Zuid moeten bijvoorbeeld 2 waterplassen gedempt worden (om er 1 grote waterplas van te maken...). Dat gebeurt met gebiedseigen materiaal met code 211. Toch is rubriek 60 nog van toepassing en dit lijkt geen meerwaarde te hebben. Er moet een vergunningsdossier worden opgemaakt met hydrogeologische studie en achteraf moet ook een OBO gebeuren. Dit lijkt dan nutteloze administratieve overlast als het over propere grond gaat en de grondverzetsregeling toegepast wordt. Het is aangewezen deze rubriek verder te beperken door ofwel : ook waterplassen en vijvers te schrappen. Ofwel duidelijk te maken dat deze rubriek enkel van toepassing is indien er afwijkingen op de grondverzetsregeling worden gevraagd zoals bedoeld in art 161 §2 4° van het Vlarebo voor het opvullen van putten tot 80% van de bodemsaneringsnorm. 	De omschrijving van "putten" wordt verder verduidelijkt. Er wordt ook een minimale opvuldiepte geïntegreerd, om tegemoet te komen aan het bezwaar met betrekking tot het opvullen van ondiepe plassen en vijvers. De rubriek 60 enkel van toepassing stellen indien afwijkingen op de grondverzetsregeling worden toegepast is niet wenselijk aangezien de voorwaarden van hoofdstuk 5.60 van VLAREM II ook over stabiliteit gaan,
47,22°	rubriek 64 - irrigatie voor landbouwdoeleinden			
		OOPMERGWT-114	Voorstel tot aanpassing: "Irrigatie door oppervlakkige bevoeiing en beregening, zowel oppervlakkig als rechtstreeks in de wortelzone Een irrigatieproject van 10 tot 30 ha - klasse 3 Een irrigatieproject van 30 tot 100 ha - klasse 2 Een irrigatieproject van 100 ha en meer voor landbouwdoeleinden - klasse 1" ... met volgende motivering: "De omschrijving van deze rubriek is verwarrend en draagt een tegenstrijdigheid in zich doordat er sprake is van "oppervlakkige bevoeiing en beregening" en "oppervlakkig als rechtstreeks in de wortelzone". In de nota aan de Vlaamse regering wordt vermeldt dat ook ondergrondse bevoeiing gevat is (= ingegraven buisjes in wortelzone), maar de formulering 'oppervlakkige bevoeiing' in de omschrijving lijkt daarmee in tegenstrijd en kan doen vermoeden dat ondergrondse bevoeiing niet gevat is. Beter is de eerste, overbodige vermelding van 'oppervlakkige' te schrappen. We wensen een gestaffelde indeling van de irrigatieprojecten in functie van de oppervlakte: 10 - 30 - 100ha. Nu bestaat het gevaar dat irrigatieprojecten kunstmatig opgesplitst worden tot onder de 100 ha om de vergunningsplicht te ontlopen. Daarenboven moeten ook kleinere irrigaties getoetst worden op hun verenigbaarheid met de ruimtelijke bestemmingsvoorschriften. Zie daarvoor arrest RvVb.A.2122.0866, waarin duidelijk gesteld wordt (randnummer 4) dat ook een beregening getoetst moet worden op haar verenigbaarheid met de gewestplanbestemming. De beregening in kwestie werd door de RvVb strijdig bevonden met de bestemming 'natuurgebied' op het gewestplan. De overgrote meerderheid van de irrigaties zijn nog nooit getoetst op hun verenigbaarheid met de gewestplanbestemming. Ook hier dient het "historisch passief" aangepakt te worden.	Omschrijving wordt aangepast wat betreft de schrapping van het woord "oppervlakkig". Het voorstel voor gestaffelde indeling is waardevol, maar wordt momenteel niet weerhouden.
		OOPMERGWT-114	(onder titel Irrigatie voor landbouwdoeleinden) : We vragen eveneens om te bekijken of een verplichte opgave v/d kadastrale en/of gebruikspcelen met hun oppervlakte, waarop de beregening gebeurt, aan de orde is. Men rechtvaardigt het debiet vaak/bijna altijd met de richtwaarde van VMM, waarbij men zich ook kan afvragen of die richtwaarde niet te hoog zijn. Voorbeeld: "12.000 m³ voor 12 ha betekent 100 l/m², wat in lijn ligt met onderstaande richtwaarden v/d VMM" [ZIE FIGUUR IN BEZWAARSCHRIFT] ... Gezien er echter geen controle is op de percelen/oppervlakte die effectief beregent gaan worden, kan men aanvragen indienen voor bv. 12 ha → 12.000 m3. Indien maar echter slechts effectief 8ha bewerkt, beschikt men over 4.000 m3 extra bovenop de richtwaarde. Dit kan stringenter: duidelijk/bindende opgave van de percelen en hun oppervlakte. Daarnaast lijkt een toetsing die bekijkt of die opgegeven percelen niet vervat zitten in een eerdere vergunde grondwaterwinning onontbeerlijk.	Dit betreft geen vereiste vanuit indeling of voorwaarden, maar eerder aanpassingen aan het Omgevingsloket/de addenda en valt buiten de scope van dit voorstel.
		OOPMERGWT-114	(onder titel Irrigatie voor landbouwdoeleinden) : Wat het onderdeel Gewestplanbestemming betreft, vragen we dit om in lijn te brengen met uitspraak in recente rechtszaak RvVb gemeente Houthalen-Helchteren versus provincie Limburg van 16 juni 2022 met nummer RvVb-A-2122-0866 in de zaak met rolnummer 2021-RvVb-0604-A: "Beregening van gronden in landbouwgebruik in natuurgebied is niet in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften natuurgebied." Zulke planologische toetsing gebeurt nu niet of bijna nooit. En vaak wordt enkel de gewestbestemming v/d put aangegeven (vaak agrarisch gebied) en niet het gebruik ervan (dat in natuurgebied kan liggen). De VLAREMtrein dient dit mee op te nemen.	Parallel met beregening valt niet te trekken. Bij beregening wordt de activiteit onttrekken van grondwater op 1 specifieke plaats vergund. Bij irrigatie zal het gaan over een gebied/oppervlakte. Bezwaar is dan ook niet relevant.
		OOPMERGWT-114	(onder titel Irrigatie voor landbouwdoeleinden) : Akte Melding van de overname van vergunning. Indien in kwetsbaar gebied of invloed op dit gebied, geen vergunning overname mogelijk.	Aanpassing van procedures valt buiten de scope van dit voorstel.
		OOPMERGWT-114	(onder titel Irrigatie voor landbouwdoeleinden) : Voortoets op basis van dagdebiet én jaardebiet. Voortoets GWW zijn de parameters die ingegeven moeten worden: het dagdebiet en diepte. We zien nu vaak dat dagdebiet kunstmatig laag genomen wordt, zodat invloedscontour veel kleiner is. Aan de hand van een voorbeeld: OMV 2022173540 Vergund was max. 14.900 m3/jaar - 600 m3/dag. Hernieuwing : 14.900 m3/jaar en 470 m3/dag. Voortoets is groen, indien we voortoets uitvoeren met 600 m3/dag rood. Deze week OMV 2023016547 Peer Moons ligt het er wel 'heel dik op' (en duidelijk met hernieuwing) Hernieuwing: 14.000 m3/jaar - 720 m3/dag (dus verhouding 19,5 dagen pompen om max jaar m3) Nieuwe aanvraag: 25.000 m3/jaar (+10.600) en 240 m3/dag (-480), verhouding 104 dagen. Deze aanvrager zou dus zijn/haar akker maar liefst 104 dagen kunnen beregenen, terwijl hij/zij zelf aangeeft dat installatie enkel zal gebruikt worden tijdens periode van extreme droogte. Door zulke "ingreep" kleurt voortoets vaak (net) niet meer rood. Het dagdebiet wordt vaak kunstmatig verlaagd om de impact te verkleinen. Dat kan makkelijk doordat dit verlaagde dagdebiet niet gecontroleerd wordt. Met een digitale debietmeter, die ook het dagdebiet controleert, zou dit wel mogelijk zijn. Ander alternatief is voortoets aanpassen zodat ook jaardebiet moet ingegeven worden. Wij stellen ons daarnaast vragen of het evenwel juridische sluitend is dat vergunningverlenende overheid een vergunning verleend op basis v/d parameter dagdebiet, iets dat achteraf onmogelijk te controleren is.	De Voortoets valt buiten de scope van dit voorstel. Er kan dan ook geen invulling gegeven worden aan dit bezwaar via dit voorstel. De vergunning wordt verleend op basis van het jaardebiet, conform de drempels in rubriek 53.8.
		OOPMERGWT-114	(onder titel Irrigatie voor landbouwdoeleinden) : Bij geohydrologische studies bij passende beoordelingen, de parameters inzake pompregime vastleggen. Uitgaan van 24/24, tenzij dit anders vergund is én controleerbaar (worst case). (vaak merken we nu dat aanvrager/hydrologische studie vermelden dat ze pompen in regime van 12u en dan 12 u rust, zodat de grondwaterafzet zich kan herstellen, en er dus geen invloed is. Rekening te houden met dag- en gebruik in de beregeningsperiode (niet uitspreiden over het hele jaar.	Dit betreft geen vereiste vanuit indeling of voorwaarden, maar eerder aanpassingen aan het Omgevingsloket/de addenda of de praktische wegwijzer voor de opmaak van een passende beoordeling, en valt buiten de scope van dit voorstel. De beoordeling van een passende beoordeling maakt onderdeel uit van de procedure tot aktename/vergunning.
		OOPMERGWT-114	(onder titel Irrigatie voor landbouwdoeleinden) : Indien waterlopen liggen binnen de 0-contour v/d GWW, lijkt het ons ook cruciaal dat ook de impact op het ecologisch afvoerregime stroomafwaarts wordt getoetst (soorttoets). Zeker als die stroomafwaarts gelegen gebieden zich in of VEN of SBZ bevinden.	Dit betreft geen vereiste vanuit indeling of voorwaarden, maar eerder aanpassingen aan het Omgevingsloket/de addenda en valt buiten de scope van dit voorstel.
		OOPMERGWT-114	(onder titel Irrigatie voor landbouwdoeleinden) : Vaak wordt nu gebruik gemaakt van beregeningshasset met erop een debietmeter die ingezet worden op meerdere locaties en dus op meerdere vergunde waterputten, gps locatie bijhouden (tracker) zodat het gebruik per vergunning kan nagegaan worden. Nu is sluitende controle niet mogelijk. De meest logische oplossing hier ligt volgens ons in een een vast, verzegelde debietmeter die op iedere GWW-put geïnstalleerd wordt, liefst een digitale debietmeter. Als nutsmaatschappijen digitale (water-) tellers gebruiken, die op afstand uitgelezen kunnen worden, moet dit ook mogelijk zijn voor GWW. De debieten v/h opgepompt grondwater moeten nu jaarlijks doorgegeven worden, deze gegevens zouden daarnaast ook best beschikbaar zijn op DOV-loket. 1) Afstemming vergunningen en meldingen waterwinning met de heffingsplichtigen VMM (soort kruispuntdatabank). 2) Bij een hernieuwingsaanvraag voor een GWW moet aanvrager verplicht zijn gegevens v d opgepompte debieten van alle voorbije jaren opgeven. (die heeft hij, dus kost niks extra)	De correcte naleving van de voorwaarden inzake debietmeting zoals opgenomen in afdeling 5.53.3 van titel II van het VLAREM zijn een bevoegdheid van de toezichthouder. De opmerkingen met betrekking tot het ter beschikking stellen van de debietsgegevens op DOV is een waardevol voorstel, maar gaat verder dan wat met voorliggend wijzigingsvoorstel wordt beoogd.

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	Inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-114	(onder titel Irrigatie voor landbouwdoeleinden) : Voorliggende VLAREM zou ons inziens peilcontrolebuis altijd verplicht moeten opleggen. Controle is te voorzien met een diver (digitale peilmeter) naast de waterwinningsput, en best ook voorzien op enige afstand (rand grondwaterafhankelijke vegetatie).	Het bezwaar mist onderbouwing waarom dit generiek verplicht zou opgelegd moeten worden. Artikel 5.53.2.2 van titel II van het VLAREM voorziet in de verplichting om het grondwaterpeil in de pomput, de boring of elke installatie voor het winnen van het grondwater, uitgezonderd bronbemalingen door middel van vacuumpompen, te kunnen meten. Bij grote winningen die vallen onder het toepassingsgebied van afdeling 5.53.4 van titel II van VLAREM, zijn bijkomende peilputten verplicht. Bij mogelijke beïnvloeding van een verdrogingsgevoelige habitat, kan de vergunningverlenende overheid via bijzondere milieuvoorwaarden bijkomende verplichtingen over het monitoren van grondwaterpeilen opleggen.
		OOPMERGWT-114	(onder titel Irrigatie voor landbouwdoeleinden) : De overheid zou de bestaande (en de te verwachten) milieudruk tov van een groot aantal grondwaterwinningen (en drainagegrachten) moeten nagaan rond SBZ, natuurgebieden, grondwaterafhankelijke vegetaties, ...	Dit betreft een waardevol voorstel maar het valt buiten de scope van voorliggend wijzigingsvoorstel. We verwijzen hiervoor naar het gebiedgericht beleid zoals opgenomen in hoofdstuk V van het Decreet Natuurbehoud.
		OOPMERGWT-114	(onder titel Irrigatie voor landbouwdoeleinden) : Ook rekening te houden met niet vergunde (illegale) peilputten en hun mogelijk gebruik (soms wel met debietmeter én gekend bij de VMM).	De controle op niet-vergunde of niet-geakteerde grondwaterwinningen is de bevoegdheid van de toezichthouder.
		OOPMERGWT-114	(onder titel Irrigatie voor landbouwdoeleinden) : GWW periode beperken Enkel gebruik in maanden van april – september (15/04 -> 15/09) Reden: sommige berekening op fruit gebeurt als bescherming tegen vorst	Het bezwaar mist onderbouwing waarom dit generiek verplicht zou opgelegd moeten worden. De vergunningverlenende overheid kan via bijzondere milieuvoorwaarden bijkomende verplichtingen aan de exploitant opleggen.
		OOPMERGWT-114	(onder titel Irrigatie voor landbouwdoeleinden) : Link pesticiden in grondwater Veel van ons grondwater is reeds zodanig vervuild met residuen van pesticiden en zware metalen dat dit niet meer veilig is voor gebruik als drinkwater. Vraag stelt of dit dan nog wel worden gebruikt voor irrigatie van onze voedselgewassen zoals aardappelen, akkers, groenten en fruit. We verwijzen bv naar analyserapporten uit de DOV Vlaanderen kaarten. (ZIE KNIPSEL BEZWAARSCHRIFT) Volgende gegevens, meetresultaten werden in de buurt van huidige aanvraag opgetekend in een peilput van de VMM: (ZIE KNIPSEL BEZWAARSCHRIFT) "In deze peilput van de VMM werden o.a. veel te hoge concentraties van dimethylsulfamide opgemeten, een fungicide welke kankerverwekkend is. De residuen van pesticiden zitten dus in het grondwater." We vragen om in voorliggende wetgeving veel sterkere linken te maken met pesticidenbeleid.	Het bezwaar is waardevol en onderschrijft het belang van een aanpak aan de bron. Het bezwaar maakt echter niet concreet hoe de link met het pesticidenbeleid gelegd moet worden. Het beleid rond het gebruik en toepassen van pesticiden kent een aparte regelgeving, waarop het voorliggend wijzigingsvoorstel niet kan ingrijpen.
47,23*	nieuwe rubriek 65: droogleggingsprojecten voor landbouwdoeleinden			
		OOPMERGWT-105	NIEUW HOOFDSTUK VOOR DROOGLEGGINGSPROJECTEN VOOR LANDBOUWDOELEINDEN Art. 47 punt 23: •Enkel voor projecten die via constructies- een seizoensgebonden of permanente peilverlaging realiseren •Draineringen zijn ingedeeld onder rubriek 53.3 en er geldt geen dubbele rubricering met deze nieuwe rubriek 65 •Op heden nog geen sectorale voorwaarden, er wordt verwezen naar de algemene en eventuele bijzondere voorwaarden AFBEELDING INSPRAAK DEPLV Zie bezwaarschrift Opmerkingen: Vraag: is het correct dat hiermee geen inhoudelijke wijzigingen zijn? In de tabel wordt uitzondering vermeld: slaat deze uitzondering dan op projecten die voldoen aan hiertoe specifieke regeling opgenomen in het algemeen reglement van de onbevaarbare waterlopen en grachten.....? Of slaat dit op droogleggingsproject van 50 ha of meer of 15 ha of meer enz. ? Kan dit verduidelijkt worden? Vraag: een perceel van 50 ha dat seizoensgebonden wordt gedraineerd, is dit dan ook een droogleggingsproject? Het verschil met de indeling in vergunningsklassen voor drainering is niet altijd duidelijk.	Projecten die voldoen aan een hiertoe specifieke regeling opgenomen in het algemeen reglement van de onbevaarbare waterlopen en grachten, in uitvoering van artikel 21, punt 3° van de Wet betreffende de onbevaarbare waterlopen, zijn niet ingedeeld in de rubriek 65. Met de betreffende regeling wordt de regeling over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten bedoeld, zoals definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 5 mei 2023 (https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282). Draineringen, zoals gevat onder rubriek 53.3, vallen niet onder de rubriek 65, dit staat in de omschrijving van rubriek 65.
		OOPMERGWT-114	voorstel tot aanpassing: " <u>een drooglegging van 0 tot 15 ha - klasse 3</u> <u>een drooglegging van 15 tot 50 ha - klasse 2</u> een drooglegging van 50 ha of meer - klasse 1" ... met volgende motivering: Het risico bestaat dat grotere droogleggingen opgesplitst worden om de vergunningsplicht te vermijden. Net als bij de irrigaties is het hier eveneens aangewezen al een meldings- of vergunningsplicht in te voeren voor kleinere droogleggingen dan 50 ha tussen 0 - 15 - 50 ha.	De rubriek 65 vindt zijn oorsprong in de rubriek 1c) van bijlage II van het MER-besluit. De in dat besluit gehanteerde drempels werden overgenomen.
		OOPMERGWT-110	Het eerste wat mij opviel is dat de indelingsrubriek 53.10 wordt opgeheven en dat de omgevingsvergunningsplicht met MER en jaarlijkse audit (in feite een instrument dat controle toelaat door diegenen die door die activiteiten getroffen worden) niet meer zou gelden voor waterbeheerders zoals polderbesturen, wateringen, provincies en dergelijke meer . Men wil dat via een "regeling" in orde brengen. Deze rubriek bevat nochtans de verplichte implementatie van de toepassing van de EU-project-MERrichtlijn voor droogleggingsprojecten. De originele EU-project-MER-Richtlijn dateert van 1985 en werd pas in 2006 in Vlaamse wetgeving vertaald maar nog nergens werd een vergunning daarvoor uitgereikt. Bart De Wever formuleerde recent nochtans het volgende : "De overmaat aan slecht geformuleerde wetten en overheidsinstellingen om zagezegd de belangen van minderheidsgroepen te verdedigen, leidt tot toestanden die het vertrouwen in onze rechtsstaat ondergraven. " Zo een "regeling" is een schoolvoorbeeld van hoe men een klein select groepje waterbeheerders (overheden nota bene) die al jarenlang de wetgeving overtreden "beschermt" en er voor zorgt dat zij een minder openbaar beleid kunnen voeren dan hetgeen zij wel zouden moeten doen. Nu wordt er vooral éénzijdig drooggelegd omwille van de "landhonger" van de intensieve veeteelt. De intensieve veeteelt wil maïs telen niet zozeer om hun vee te voeden maar wel omdat die teelt zwaar gesubsidieerd wordt maar in de eerste plaats omdat deze planten een hogere bemesting toelaten dan de klassieke teelten. Maar maïsplanten verdragen geen "natte gronden". Wat wensen de veetelers dan? Zoveel mogelijk droge gronden om subsidies te kunnen binnenrijven en om zoveel mogelijk mest te kunnen uitrijden. Heeft U nu begrepen hoe het stikstofprobleem en de waterschaarste in Vlaanderen met elkaar verbonden zijn? Beide problemen vinden hun origine in de alomtegenwoordige intensieve veeteelt in Vlaanderen dat de facto naar internationale normen één groot verstedelijkt gebied is. Het Vlaamse milieu is al heel slecht en staat al onder zware druk en nu negeert men het stand-still-principe ook nog. Nu werkt de Vlaamse Regering een "regeling" uit om de belangen van die minderheidsgroep te verdedigen en dat ondergraaft het vertrouwen in de rechtsstaat. De activiteiten om te mogen droogleggen zijn inderdaad reeds sinds 1 augustus 2006 vergunningsplichtig maar tot op	Met de "regeling" wordt bedoeld: het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten. Dit besluit werd definitief goedgekeurd op 5 mei 2023. De teksten zijn te raadplegen op https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 . Het doel van dit instrument is om via een onderbouwd en juridisch verankerd peilbeheer verdroging aan te pakken, het water zoveel als mogelijk vast te houden, wateroverlast tegen te gaan en dit rekening houdende met de noden vanuit het landgebruik in het betreffende gebied. Bij de opmaak van een peilbesluit moeten de bepalingen rond milieueffectrapportage gevolgd worden.
		OOPMERGWT-110	Vervolg bezwaar over origine rubriek 53.10 (ZIE BEZWAARSCHRIFT)	
		OOPMERGWT-110	Men moet al heel erg van kwade wil zijn of aan dyslexie lijden om niet de expliciete woorden "bepaalde openbare en particuliere projecten" te lezen. Ik lees nergens welke rechtsgrond, welke motivering de Vlaamse wetgever aanhaalt om droogleggingsprojecten die door overheden worden uitgevoerd aan een ander vergunningsregime te onderwerpen dan diegene waar men private "droogleggers" openbare gaat aan onderwerpen . Leg maar eens uit aan de man op de straat dat de EU expliciet de opmaak van een beoordeling op de milieueffecten vereist vooraleer daar een vergunning mag worden uitgereikt en dat men voor openbare besturen voor identiek dezelfde activiteiten en ingrepen een andere regeling met een andere procedure heeft gemaakt. Het zijn verdorie die openbare besturen zoals polders en wateringen die al jarenlang de huidige wetgeving met de voeten treden, die zelfs durven te beweren dat zij geen gebieden droogleggen terwijl die activiteit de facto de enige reden is waarom zij bestaan en die overheden tracht men hier te beschermen. Dit is pure discriminatie op basis van rechtspersoonlijkheid en een ferme beloning i.p.v. een verdiende straf omdat zij jarenlang de wetgeving overtraden en nog steeds overtreden. Het is totaal onlogisch en zelfs lachwekkend dat het uitvoeren van droogleggingsprojecten door private rechtspersonen wel als het uitvoeren van een als hinderlijke activiteit wordt gecatalogeerd maar dat die activiteit niet als een hinderlijke activiteit wordt gecatalogeerd als een publieke rechtspersoon dit uitvoert. Dat is gewoon pure onzin die niet legaal gemotiveerd kan worden en die daarom illegaal is. Omwille van de potentieel grote hinder en effecten op het milieu eist de EU voor die activiteit een beoordeling op de effecten op het milieu maar de "regeling" voor publieke rechtspersonen catalogeert die activiteit niet als een hinderlijke activiteit. Dat wordt niet gemotiveerd, het is illegaal en bovenal totaal wereldvreemd.	Voor de onderbouwing van de regeling rond het peilbesluit wordt verwezen naar de begeleidende documenten op de link https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 .
		OOPMERGWT-110	Vergelijking met rijbewijs vrachtwagenchauffeur (ZIE BEZWAARSCHRIFT)	
		OOPMERGWT-110	De droogleggingsactiviteit wordt zelfs niet meer als hinderlijk ingedeeld als een publieke rechtspersoon precies hetzelfde doet als een private rechtspersoon . Als private rechtspersonen gebieden droogleggen dan moeten die daarvoor een vergunning aan vragen en een ganse reeks mitigerende maatregelen garanderen vooraleer zij mogen droogleggen omwille van het feit dat die activiteit als hinderlijk is ingedeeld maar bvb. Polders en Wateringen moeten dat niet doen . Wie bewijst dat die openbare besturen wel te goeder trouw (na jarenlang de wet te overtreden moet men daar ernstige twijfels over hebben, of niet?) of bekwaam zijn om dat op verantwoorde wijze te doen en steeds voldoende rekening houden met de effecten die dat waterbeleid met zich meebrengt? Het tegendeel wordt onweerlegbaar bewezen door het feit dat het in Vlaanderen meer dan voldoende regent om aan de vraag naar water te voldoen maar dat er een steeds groter tekort aan water is Vlaanderen is. Tijdens de periodes dat het regent voeren die openbare besturen dat water permanent en massaal af "om van dat overtollig water af te zijn" en dan maar klagen dat er tijdens droge zomers een tekort aan water is. Dat is een gevolg van het illegaal droogleggen. Met het huidige wetsinitiatief verleent men aan die rechtspersonen een uitzonderingsregime, een "regeling" omdat zij een publieke rechtspersoon zijn? Voor droogleggingsprojecten moet altijd een vergunning vereist worden en dat is zo sinds 1 aug 2006 maar die wet wordt door die openbare besturen gewoonweg systematisch niet nageleefd.	Voor de onderbouwing van de regeling rond het peilbesluit wordt verwezen naar de begeleidende documenten op de link https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 .

Reactie op onderdeel van de grondwaterrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-110	Dat men om een droogleggingsproject uit te voeren als privaats persoon of private onderneming wel een omgevingsvergunning moet bezitten maar dat men als publieke rechtspersoon geen dergelijke vergunning moet bezitten en waarom die activiteit dan niet als hinderlijk ingedeeld is, dat gaat geen enkel zinnig mens ooit begrijpen. Zulke beslissingen vervreemden de bevolking van het beleid in plaats van het te steunen en het betreft de bevolking ook minder bij het gevoerde waterbeleid. Men motiveert ook niet waarom private personen wel een omgevingsvergunning moeten aanvragen en waarom openbare besturen, die de facto al jaren de huidige wetgeving flagrant overtreden, dat niet zouden moeten doen. Dat is in strijd met een principe van behoorlijk bestuur want het is pure discriminerende onzin en is in strijd met de EU-projectMER-richtlijn die specifiek verwijst naar het naleven van het Verdrag van Aarhus en dus onwettig. Punt aan de lijn.	Voor de inhoud van de regeling rond het peilbesluit wordt verwezen naar de documenten op de link https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 .
		OOPMERGWT-110	Aanhalen voorbeels achterkamertjespolitiek + case Polder tussen Schelde en Durme (ZIE BEZWAARSCHRIFT)	
		OOPMERGWT-110	Daarenboven is het voor de burgers en bvb. milieuverenigingen veel makkelijker om beroep tegen een vergunning in te stellen dan tegen een "regeling" . Ik vernam dat men van plan is een 'peilendecreet' op te stellen maar hetgeen men daar nu juist mee bedoelt, met die "regeling", is nergens terug te vinden via de website https://inspraak.omgeving.vlaanderen.be/?trefwoord=waterregelgeving . Een omgevingsvergunning is veel makkelijker tegensprekelijk voor andere belanghebbenden, en dus beschermt zo een "regeling" de "openbare overheden die droogleggen" beter tegen derden. De EU-project-MERRichtlijn vereist nochtans dat het Verdrag van Aarhus moet worden gerespecteerd. (KNIPSEL DOELSTELLINGEN VERDRAG AARHUS ZIE BEZWAARSCHRIFT)	Het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten werd definitief goedgekeurd op 5 mei 2023. De teksten zijn te raadplegen op https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 . Over een ontwerp van peilbesluit wordt een openbaar onderzoek georganiseerd.
		OOPMERGWT-110	De rechten van derden (tegen een omgevingsvergunning kan men vlot en zonder veel kosten in beroep gaan) worden via de voorgestelde "regeling" (ik hoorde dat men spreekt van een peilendecreet) beperkt dan voorheen. Men neemt dus rechten af van de burgers en de milieuverenigingen . Dat is een kaakslag voor de democratie en draagt niet bij tot het voeren van een beleid dat het algemeen belang nastreeft. Droogleggingsprojecten zijn op dit ogenblik MER-plichtig met een klasse 1 omgevingsvergunning en met een verplichte jaarlijkse audit en dat zou dan een klasse 2 omgevingsvergunning worden voor private rechtspersonen. Een MER-plichtig project wordt klasse2? Dat is echt wel heel straf. Dat is in feite niet te geloven want de MER-plicht bewijst dat dergelijke projecten heel grote milieueffecten kunnen hebben. Dit is een voordeligere wetgeving voor een "drooglegger". (VERWIJZING NAAR NOTA ANN CARETTE ZIE BEZWAARSCHRIFT) ... Zij bevestigt dus bevestigt dus dat alle MER-plichtige inrichtingen werden ingedeeld in de klasse 1 om te voldoen aan de EURichtlijn. Allemaal en zonder enige uitzondering werden die projecten in eerste klasse ingedeeld en dat is maar logisch ook gezien het potentieel groot impact van de MER-plichtige projecten. Nu wil men daar als enige uitzondering een klasse 2 en "een "regeling" van maken wat betreft "droogleggingsproject". Niet te geloven maar droogleggen krijgt een gunstigere regeling.	Het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten. Dit besluit werd definitief goedgekeurd op 5 mei 2023. De teksten zijn te raadplegen op https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 . Over een ontwerp van peilbesluit wordt een openbaar onderzoek georganiseerd. Zowel rubriek 65.1* als 65.2* zijn klasse 1-rubrieken.
		OOPMERGWT-110	In de groep van "Waterbeheersingsprojecten voor landbouwdoeleinden" staan nu "Irrigatieproject groter dan 100ha" als klasse 1 omgevingsvergunningplichtig en zij blijven klasse 1 omgevingsvergunningplichtig met MER en zij blijven een jaarlijkse verplichte audit vereisen (heel normaal en logisch). Maar voor een "droogleggingsproject groter dan 50ha" moet men nu maar een klasse 2 omgevingsvergunning aanvragen en van een jaarlijkse verplichte audit is ook geen sprake meer? Waar is de logica in deze wijziging? Een "droogleggingsproject van meer dan 100ha" zou dan ook nog steeds een klasse 2 vergunning vereisen. Is irrigatie dan hinderlijker dan drooglegging? Het gevolg van deze wijziging is dat de omgeving en het milieu in Vlaanderen minder wordt beschermd. Dit is een stap achteruit voor onze omgeving en dus in strijd met het Verdrag van Aarhus. De MER-plichtige projecten zijn diegenen die het grootst mogelijke effect op de omgeving kunnen hebben (daarom nam de EU die activiteit op in de bijlage) en dan laat de Vlaamse wetgever uitschijnen dat die activiteit weinig of geen impact heeft door er klasse 2 van te maken en door de jaarlijkse audit-plicht te schrappen? Dat is in flagrant in strijd met het stand-still-principe ook. (OMSCHRIJVING STAND STILL PRINCIPE ZIE BEZWAARSCHRIFT) ...	Zowel rubriek 65.1* als 65.2* zijn klasse 1-rubrieken.
		OOPMERGWT-110	Het behouden van een milieukwaliteit kan onder andere betekenen dat een aantal ingrepen afgebouwd moeten worden of dat er strengere randvoorwaarden gesteld moeten worden ten aanzien van een gebruiksfunctie. Hier worden die randvoorwaarden minder streng gemaakt. Hier maakt men het verkrijgen van een vergunning en de controle op ingrepen (het uitvoeren en in stand houden van droogleggingsprojecten) die gigantische milieueffecten kunnen hebben nog soepeler en vlotter voor de uitvoerders en veel moeilijker controleerbaar door derden dan voorheen. Dit is een achteruitgang van de bescherming van het milieu en in strijd met het Verdrag van Aarhus. "Het beheren van het milieu met het oog op de beschikbaarheid van de nodige hulpbronnen voor onszelf en voor de toekomstige generaties" is als doelstelling geformuleerd in het Decreet op het Algemeen Milieubeleid van 5 april 1995 (B.S. 3.6.1995). Dit toont aan dat duurzame ontwikkeling ook expliciet het uitgangspunt vormt voor het algemeen milieubeleid in Vlaanderen. Dit stand-still-principe is dus ook ingeschreven in het DABM en daarom is de indeling naar klasse 2 (makkelijker te vergunnen) en de afschaffing van de jaarlijkse audit-plicht (met als gevolg minder controle) voor 'droogleggingsprojecten' net als de kortere procedure (de "regeling") voor openbare besturen in strijd met het DABM.	Zowel rubriek 65.1* als 65.2* zijn klasse 1-rubrieken.
		OOPMERGWT-110	Als men gaat werken via een zgn. "regeling" (een peilendecreet) mbt droogleggingsprojecten, dan schrapt men de fase van openbaar onderzoek voor de vergunning zelf (men beperkt de rechten van inspraak van de burgers en milieuverenigingen). Een procedure Bestuurlijke Handhaving om een decreet te doen naleven door een openbaar bestuur is allicht niet meer mogelijk, men kan dat alleen doen tegen een vergunning (omgevingsvergunning). Die "regeling" valt dan ook niet meer onder het DABM. Heel grof en schandelijk want de wetgever wekt de schijn dat droogleggingsprojecten geen invloed kunnen hebben op onze leefomgeving. De wetgever verplicht dat alle vergunningen op het gemeentehuis ter inzage moeten liggen zodat de burgers zich maar naar één punt moeten begeven om geïnformeerd te worden over de inhoud van bepaalde vergunningen zodat zij er zich kunnen van vergewissen dat de opgelegde voorwaarden door de vergunninghouders wordt nageleefd. Die mogelijkheid vervalt dus ook want een "regeling" (een peilendecreet) is geen vergunning die ter inzage zal liggen. Deze "regeling" beperkt dus de rechten van de burgers en milieuverenigingen en is daarom ook in strijd met het Verdrag van Aarhus terwijl de EU-projectMER-Richtlijn zelf de mogelijkheid tot het bekomen van info en inspraak van de burgers en de milieuverenigingen wil verbreden en toegang tot de rechtbank wil vergemakkelijken. De EU eist dat men zelfs de steun aan de genomen beslissingen moet verbreden maar het voorgestelde systeem veroorzaakt net het tegenovergestelde. De eerder aangehaalde uitspraak van Bart De Wever is hier zonder meer van toepassing. (OVERWEGINGEN UIT "EU-RICHTLIJN - ZIE BEZWAARSCHRIFT)... Hoe dan ook zal eender welke rechtspersoon die een droogleggingsproject uitvoert heel wat informatie moeten bezorgen bij de aanvraag van de vereiste vergunning. Dat wordt verplicht door de Richtlijn (KNIPSEL-ZIE BEZWAARSCHRIFT)	Het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten werd definitief goedgekeurd op 5 mei 2023. De teksten zijn te raadplegen op https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 . Over een ontwerp van peilbesluit wordt een openbaar onderzoek georganiseerd (zie artikel 4 van het BVR)
		OOPMERGWT-110	Die vergunningsplicht moet volgens de EU in alle gebieden, wat hun stedenbouwkundige of eender welke andere bestemming ook moge zijn, gelden, en niet alleen binnen beperkte zones (zoals tot max 500m van SBZs). Dat kan men makkelijk afleiden uit Bijlage II (KNIPSEL ZIE BEZWAARSCHRIFT)... Er staat uitdrukkelijk ' c) Waterbeheersingsprojecten voor landbouwdoeleinden, met inbegrip van irrigatie- en droogleggingsprojecten '. De vergunningsplicht voor drooglegging mag men niet zou beperken tot de Speciale BeschermingsZones en de gebieden errond tot op een afstand tot max 500m verwijderd van die Speciale BeschermingsZones maar dat staat zeker niet in de EU-Richtlijn. Het staat trouwens niet in de huidige geldende wetgeving ook. De EU legt geen enkele beperking op wat betreft welke gebieden wel of niet onder de EU-Richtlijn vallen. De voorliggende nieuwe wetgeving verengt daardoor het toepassingssterrein van die MER- en vergunningsplicht en dat is flagrant in strijd met de EU-Richtlijn die het minimum eist. Men mag dergelijke EU-wetgeving alleen maar breder toepasbaar maken en zeker niet beperken zoals men nu wel expliciet doet (o.a. met die afstandsregel beperkt men de "toepassingsruimte"). De door de EU vereiste MER- en vergunningsplicht voor droogleggingsprojecten geldt voor alle gebieden in de EU en dus ook voor alle gebieden in Vlaanderen, wat de (stedenbouwkundige bestemming) van die gebieden ook moge zijn. Aan die regel mag de wetgever zeker niet raken. België werd trouwens al eens veroordeeld omdat Vlaanderen het toepassingssterrein van die EU-project-MER-Richtlijn wou beperken. Met deze nieuwe wetgeving gaat men hetzelfde scenario tegemoet. Ik hoop dan ook dat Vlaamse wetgever zich geen twee keer aan dezelfde steen stoot.	Droogleggingsprojecten voor landbouwdoeleinden waren ingedeeld in subrubriek 53.10.2* (meer dan 50ha) en 3* (meer dan 15ha met aanzienlijk negatief effect op de freatische grondwaterstand in een bijzonder beschermd gebied). Deze subrubrieken worden omgezet in een aparte rubriek 65. Aan de omschrijving werd niets gewijzigd, en het bezwaar geeft dus kritiek op reeds bestel beleid.
		OOPMERGWT-110	Referentie naar boek + studie Grontmij i.o.v. de Provincie Oost-Vlaanderen + citaten uit nota Ann Carette + referentie naar case De Zegge en Handhaving + beledigingen aan het adres van de Vlaamse Administratie omdat zij het begrip droogleggingsprojecten niet begrijpen + klacht openbaarheid van bestuur inzake waterpeilplannen (ZIE BEZWAARSCHRIFT) ... Het "verdwijnen van de jaarlijkse audit" voor dergelijke "Waterbeheersingsprojecten voor landbouwdoeleinden" bewijst dat openbare besturen gewoonweg geen openbaar te raadplegen waterbeleid willen voeren ondanks het feit dat de EU dat uitdrukkelijk eist en dat zo een niet openbaar beleid in strijd is met het principe van openbaarheid van bestuur (nog een principe dat door de EU wordt vereist).	Het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten werd definitief goedgekeurd op 5 mei 2023. De teksten zijn te raadplegen op https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 . Over een ontwerp van peilbesluit wordt een openbaar onderzoek georganiseerd (zie artikel 4 van het BVR)

Reactie op onderdeel van de grondwaterrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-110	<p>De nieuwe wetgeving mbt droogleggingsprojecten staat zelfs haaks op de Blue Deal. Daar staat "...via regelgeving en handhaving ook diegenen meekrijgen die uit zichzelf niet meewillen." Welnu, die openbare besturen die niet meewillen en die gebieden niet vergund droogleggen en de huidige wetgeving niet willen naleven krijgen nu als beloning een "regeling" met minder controle. Er staat ook "Het regeerakkoord legt de nadruk op handhaving." en "Om geloofwaardig te zijn, moet sterk worden gehandhaafd." Diegene die de voorgestelde wetswijziging bestudeert, moet tot de conclusie komen dat er zeker niet sterk wordt gehandhaafd en dat de openbare besturen die systematisch de wetgeving overtreden met een fluwelen handschoen worden gegaaid en als beloning een minder strenge wetgeving moeten naleven en aan minder publieke controle onderworpen worden.</p> <p>Mogen die ingrijpende droogleggingsactiviteiten die door openbare besturen worden uitgevoerd na vele jaren illegale activiteit nog wat extra jaren zonder de vereiste vergunningen verder werken zonder zich iets te moeten aantrekken van de verre gaande effecten die hun ingrepen hebben op het milieu en de natuur? Is men van plan een gouden jubileum te vieren wegens het op het terrein niet toepassen van de EU-projectMER-richtlijn wat betreft droogleggingsprojecten? Dat is gewoonweg onverantwoord wegens het schrijnend watertekort in Vlaanderen en het is in strijd met de EU-wetgeving en dus illegaal.</p> <p>Dit is verre van goed bestuur en Vlaanderen onwaardig en de voorgestelde wetgeving doet er een schepje bovenop.</p>	Het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten werd definitief goedgekeurd op 5 mei 2023. De teksten zijn te raadplegen op https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 . Dit besluit is gebaseerd op het volgende motief: "Het stroomgebiedbeheerplan, de Blue Deal en het Vlaams klimaatadaptatieplan bevatten acties om de verdroging in Vlaanderen aan te pakken, waaronder de ontwikkeling van een instrument peilbeheer."
		OOPMERGWT-110	<p>Men beweert dat er geen definitie of omschrijving bestaat voor drainering of voor droogleggingsproject. Waar is die Vlaamse administratie mee bezig? Meer dan één jaar eerder kon men wel vaststellen dat bepaalde ingrepen wel werden gevat door het begrip 'droogleggingsproject' en dat kan nu niet meer? Een eenduidige interpretatie van dat begrip is nochtans heel eenvoudig. Met een natuurlijk waterpeil kan men 3 dingen doen:</p> <p>1° men kan het natuurlijk waterpeil volledig ongemoeid laten, dat is uiteraard geen ingreep die grote effecten op het milieu kan hebben,</p> <p>2° men kan het natuurlijk waterpeil laten stijgen met als gevolg dat een gebied natter wordt, dat heet irrigatie en dat kan wel grote effecten op het milieu hebben of</p> <p>3° men kan het natuurlijk waterpeil doen dalen met als gevolg dat een gebied droger wordt, dat heet drooglegging (drainage, drainering, waterafvoer, afvoer van water enz..) en dat kan wel grote effecten hebben.</p> <p>Het verbaast mij dat de Vlaamse administratie en de wetgever nu men wel problemen hebben met de definitie van "droogleggingsproject" maar niet met die van "irrigatieproject". Als men geen probleem heeft met de term "irrigatieproject", dan is het probleem om een definitie voor een "droogleggingsproject" te omschrijven in een handomdraai opgelost. Een "droogleggingsproject" is het tegenovergestelde van een "irrigatieproject".</p>	Het begrip "droogleggingsproject" wordt gedefinieerd in voorliggend besluit.
		OOPMERGWT-110	<p>De EU-wetgeving vereist dat men de omschrijving 'droogleggingsproject' heel ruim moet interpreteren. Een "droogleggingsproject" behelst een systeem van gecoördineerde samenwerking tussen constructies, handelingen en ingrepen dat men installeert en beheert om het natuurlijke waterpeil te doen dalen. Is dat duidelijk als definitie? Men zou dus veel beter spreken van de "bediening van de installatie" als veel correctere beschrijving. Het woord "constructie" is een slecht woord voor een "droogleggingsproject" want zo een project vereist permanent allerlei handelingen (droogleggen is een activiteit, geen constructie). De waterpompen op zich leggen geen gebieden droog, het in werking ervan in samenwerking met de aanvoer van water via speciaal aangelegde beken en dergelijke meer wel. Het uitvoeren van een "droogleggingsproject" is geen constructie maar een handeling waarbij men hulpmiddelen gebruikt die men handmatig en zelfs automatisch kan aansturen.</p> <p>De EU-project-MER-Richtlijn vereist dat het resultaat (niet de wijze) van een samenwerking tussen constructies en handelingen, nl. het droogleggen van terreinen en gebieden, onderworpen wordt aan een voorafgaande beoordeling op de milieueffecten vooraleer men daar een vergunning mag voor uitreiken. Op welke wijze men drooglegt, dat interesseert de EU totaal niet. Het graven van sloten en grachten en het verbreden ervan kan een effect hebben op de natuurlijke of reeds versnelde afvoer van water. Zelfs het graven van een eenvoudige greppel kan als gevolg hebben dat water wordt afgevoerd en dat een gebied wordt drooggelegd. In een recent artikel mbt. de Zwarte Beek sprak men van "het afwateringssysteem", dat is in feite een andere term voor het droogleggingsproject. Al deed men aan drooglegging met sponzen en dweilen, dat interesseert de EU niet. Niet de wijze waarop men drooglegt maar het resultaat, de gevolgen van de ingrepen, dus de drooglegging zelf, trekt de aandacht van de EU en dat wordt dan ook gevat door de project-MER-Richtlijn. Het zijn de gevolgen voor het milieu van die ingrepen en handelingen die men op voorhand moet onderzoeken.</p>	De definitie van droogleggingsproject spreekt over de ingrepen aan of de inzet van bovengrondse regelbare constructies. Het gaat dus om de inzet van vb. een pompgebied, de drooglegging zelf wordt niet als constructie omschreven. Drainages zijn gevat door rubriek 53.3. Het aanleggen van een gracht is een stedenbouwkundige handeling, en de inrichting van grachten is gevat door de Wet op Onbevaarbare Waterlopen.
		OOPMERGWT-110	<p>Het zijn niet de constructies die door de EU-project-MER-Richtlijn gevat worden maar de gevolgen van het gebruik van dergelijke installaties, de gevolgen van de ingrepen die men droogleggen heet, die op voorhand moeten onderzocht worden en die dus gevat worden door de Richtlijn. De originele tekst (de Engelse tekst) gebruikt niet het woord "droogleggingsprojecten" maar "drainage projects". Het Engelse woord werkwoord "to drain" wil zeggen "afvoeren". "Drainage projects" zijn dus projecten waardoor men water (versneld) afvoert. Er is de facto geen verschil tussen "drainage", "drainering", "waterafvoer", "afwatering" en "drooglegging" want het resultaat is hetzelfde. En het is het resultaat dat gevat wordt door de EU-Richtlijn. In de voorgestelde wetgeving maakt men wel een verschil in die termen wel. Waar is men mee bezig? Is het bedoeling om met behulp van deze Babelse spraakverwarring van de nieuwe wetgeving een onontwaaarbaar kluwen te maken, een nest waar niemand zijn jongen niet in terugvindt? Dan is men zonder twijfel goed bezig. De term "drainage" wordt in de Engelse en de Franse taal gebruikt, de Vlamingen gebruiken de woorden "drainage" en "drainering" (de invloed van het Frans) maar de correcte Nederlandse term is "drooglegging". In Nederland is reeds lang een vergunning vereist om droogleggingsprojecten te mogen uitvoeren, in Vlaanderen voert men nog onderhandelingen met de EU over wat men daar mee bedoelt Wij maken ons daar onsterfelijk belachelijk mee want daar zijn geen woorden voor. Heeft U al eens gezien dat de EU die Waterbeheersingsprojecten voor landbouwdoelinden op minder dan 2 regels beschrijft? Heeft U al gezien welk een kluwen van verschillende soorten van droogleggingsprojecten de Vlaamse wetgever in het leven roept? Waarom houdt men die wetgeving niet simpel? Denk maar eens aan de uitspraak van Bart De Wever die hier echt wel van toepassing is.</p>	In de interpretatiegids van de Europese Commissie "Interpretation of definitions of project categories of annex I and II of the EIA Directive" van 2015 is over de term drooglegging geen verdere uitleg te vinden. Bij gebrek aan Europese guidance, is het bijgevolg aan de lidstaten zelf om de verdere duiding bij de interpretatie te geven. Uit reactie van Ierland en Wallonië volgt dat gelinkt wordt met een stedenbouwkundige vergunningsplicht. Uit overleg met Nederland volgt dat er geen MER gekend zijn onder deze rubriek, en dat het over grootschalige projecten (100 ha of meer) moet gaan die in het kader van "landaanwinning, droogmakerij en indijking" werden of worden uitgevoerd. In Nederland zijn er eveneens geen definities voor "droogleggingsprojecten" beschikbaar. Het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten heeft net tot doel om om via een onderbouwd en juridisch verankerd peilbeheer verdroging aan te pakken, het water zoveel als mogelijk vast te houden, en wateroverlast tegen te gaan, rekening houdend met de noden vanuit het landgebruik in het betreffende gebied.
		OOPMERGWT-110	<p>Voor de grootste waterverspillers, openbare besturen, zorgt men dan ook nog voor een aparte "regeling"! Van het verplichte MER vind ik geen woord terug in de tekst die ter inzage ligt. Het toppunt is dat deze grootschalige droogleggers het water dat zij doen afvloeien helemaal niet gebruiken, in tegenstelling tot andere personen die water oppompen om het te gebruiken, die moeten wel een vergunning aanvragen. Wie water op een nuttige wijze wenst te gebruiken moet een vergunning aanvragen, de openbare besturen die het verspillen door het kostbare water zo snel mogelijk af te voeren niet. Water verspillen mag dus maar het watergebruik wordt aan banden gelegd. Heel merkwaardig en totaal onlogisch.</p> <p>Droogleggers voeren dat water af om er van af te zijn want volgens hen is dat "overtollig water", zelfs in tijden van waterschaarste. Zij krijgen als "beloning" voor die waterverspilling, in tijden dat iedereen wordt aangemaand om water te besparen, een "regeling". De veroorzakers voor de waterschaarste in Vlaanderen worden dus in de watten gelegd. Deze onzin noodzaakt mij om even een voorbeeld aan te halen van een droogleggingsproject dat ook onder die "regeling" zal vallen. (VERWIJZING INSPECTIEVERSLAG POMPGEMALEN DE ZEGGE + case De ZEGGE - ZIE BEZWAARSCHRIFT)</p>	Het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten werd definitief goedgekeurd op 5 mei 2023. De teksten zijn te raadplegen op https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 . De verplichtingen inzake milieueffectrapportage zijn hierin beschreven, zie artikel 4 van het BVR.
		OOPMERGWT-110	<p>Op basis van welke waterpeilen gaat men die "regeling" dan invoeren? Op basis van de huidige waterpeilen die het gevolg zijn van het negeren van de huidige wetgeving? Het kan toch niet dat men op basis van waterpeilen die het gevolg zijn van het plegen van illegale droogleggingsactiviteiten die strafbare feiten zijn een "regeling" organiseert? Het is een algemeen rechtsprincipe dat men geen legale rechten kan verkrijgen, en dus ook geen legale vergunning verkrijgen of een legale "regeling" kan treffen, op basis van een illegale situatie. Juridisch gezien bestaat er op dit ogenblik geen enkel van al de "droogleggingsprojecten" die door openbare overheden worden uitgevoerd. Elk "droogleggingsproject" dat door die "regeling" gevat zal worden moet dus uitgaan van legale waterpeilen, de waterpeilen die zouden bestaan indien die activiteiten en ingrepen die drooglegging veroorzaken niet zouden plaats vinden, dus van de natuurlijke waterpeilen die er zouden zijn indien men geen ingrepen uitvoert die de natuurlijke afvoer versterken. Maar daar staat in deze nieuwe voorliggende tekst geen woord over.</p>	Het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbevaarbare waterlopen en grachten werd definitief goedgekeurd op 5 mei 2023. De teksten zijn te raadplegen op https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 . De verplichtingen inzake milieueffectrapportage zijn hierin beschreven, zie artikel 4 van het BVR.
		MINA-raad/SALV/SERV	<p>Verduidelijk de relatie tussen peilbeheer en vergunningen. De raden hebben eerder de opmaak van peilbesluiten gesteund; ze vragen om te verduidelijken hoe de relatie moet gezien worden tussen de doelstellingen en maatregelen in peilbesluiten en vergunningsaanvragen in hetzelfde gebied.</p>	Indien er een peilbesluit is, is de rubriek 65 niet van toepassing en moet geen vergunning gevraagd worden. Dit staat in de uitzondering bij rubriek 65: "projecten die voldoen aan een hiertoe specifieke regeling opgenomen in het algemeen reglement van de onbevaarbare waterlopen en grachten, in uitvoering van artikel 21, punt 3° van de Wet betreffende de onbevaarbare waterlopen." Er blijft vergunningsplicht voor droogleggingsprojecten via regelbare constructies met een oppervlakte van 50ha (of 15 bij aanzienlijke verlaging van freatische grondwaterafval in bijzonder beschermd gebied) waarvoor geen peilbesluit bestaat.
48	vervanging bijlage 2ter VLAREM II (kaart dieptecriteria rubriek 53.8)			

Reactie op onderdeel van de grondwaterrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-114	<p>(onder titel Irrigatie voor landbouwoeieinden) : Wij nemen aan dat, gezien de wijziging van het dieptecriterium in VEN (cf. artikel 48), alle bestaande grondwaterwinningen klasse 3 in VEN vergunningsplichtig worden in klasse 2. We nemen ook aan dat hierbij de generieke overgangsbepaling geldt van art. 51 Omgevingsvergunningendecreet (i.c. een overgangstermijn van 6 maanden) en dat de exploitant bij zijn aanvraag tot vergunning (via vereenvoudigde procedure) een verscherpte natuurtoets moet voegen.</p> <p>Mocht dit alles niet zo zijn, dan dient hieraan alsnog verholpen te worden. Het is immers evident dat voorheen geakteerde grondwaterwinningen in VEN (en overigens ook in SBZ mocht dit nog voorkomen) niet tot in de eeuwigheid actief kunnen blijven.</p> <p>De invloedsstraal van grondwaterwinningen reikt een stuk verder dan 100 m. De buffer van 100 m rondom VEN en SBZ is te beperkt.</p> <p>Naar analogie met de draineringen moet het dieptecriterium op 0 worden gezet in een buffer van 500 m rond SBZ en VEN en bijkomend ook rond andere ruimtelijk kwetsbare gebieden, minstens rond de <u>waterrijke gebieden van internationale betekenis (Ramsar)</u>.</p>	In de motivatie bij het wijzigingsartikel is het volgende opgenomen: "Voor inrichtingen met een grondwaterwinningen die ten gevolge van deze wijziging vergunningsplichtig worden moet conform artikel 51 van het Decreet betreffende de omgevingsvergunning het bestaan van de exploitatie meegedeeld worden aan de bevoegde overheid binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag na de datum van de inwerkingtreding van die wijziging." Indien een verscherpte natuurtoets noodzakelijk is, zal deze bij de vergunningsaanvraag gevoegd moeten worden. De buffer van 100 m is dezelfde als deze die momenteel reeds in de bestaande kaart in bijlage 2ter rond SBZ wordt gehanteerd. Het Decreet Natuurbehoud voorziet in hoofdstuk V Gebiedsgericht beleid in bepalingen met betrekking tot vergunningverlening in of nabij het Vlaams Ecologisch Netwerk en de speciale Beschermingszones. Indien andere gebieden een bijkomende bescherming via de vergunningverlening vereisen, dan moet dit aangepast worden in het Decreet Natuurbehoud.
		OOPMERGWT-105	<p>ANDERE GRONDWATERWINNINGEN Art. 48</p> <p>Het huidige dieptecriterium voor "rubriek 53.8 - andere grondwaterwinningen" houdt rekening met de geologie, het van nature voorkomen van verzilt grondwater en de ligging van de Habitat- en Vogelrichtlijngebieden. Met deze wijziging wordt het dieptecriterium in of nabij VEN-gebieden verlaagd tot 0m waardoor elke grondwaterwinning onder rubriek 53.8 in dit gebied vergunningsplichtig wordt. Voor inrichtingen met een grondwaterwinningen die ten gevolge van deze wijziging vergunningsplichtig worden moet conform artikel 51 van het Decreet betreffende de omgevingsvergunning het bestaan van de exploitatie meegedeeld worden aan de bevoegde overheid binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag na de datum van de inwerkingtreding van die wijziging.</p> <p>Opmerking: In de huidige regelgeving is, bij klassieke grondwaterwinningen het dieptecriterium reeds = 0 in SBZ + bufer van 100 meter als we het correct hebben. Bij dit voorstel van wijziging wordt het dieptecriterium in of nabij VEN gebieden ook op 0 m gezet. In regel kunnen we stellen dat het dieptecriterium = basis freatisch grondwaterpakket. Vraag: aangezien deze technische materie vragen wij of de impact van deze wijziging op landbouw kan worden onderzocht?</p>	Op basis van de in DOV gekende grondwaterwinningen wordt ingeschat dat door het aanpassen van het dieptecriterium in en nabij VEN er voor 119 winningen met een debiet van max. 5000m³/j het dieptecriterium wijzigt en 42 van die 119 hierdoor vergunningsplichtig worden. De overige waren reeds dieper dan het oude dieptecriterium. Mogelijks zijn niet alle kleine en ondiepe winningen opgenomen in DOV maar dit geeft in grootte-orde toch al een correcte inschatting van de impact. Deze aantallen gaan over alle gekende winningen, ongeacht of ze dienen voor landbouwoeieinden.
49	nieuwe bijlage 2quater			
50	wijziging artikel 6, 7°, a), van het VLAREL			
51	wijziging artikel 53/6, van het VLAREL			
		OOPMERGWT-109	Het doorgeven van de tellerstanden bij de start en stop van een bemaling moet door een erkend boorbedrijf ingegeven worden in het DOV-loket. Dit is echter een verantwoordelijkheid van de exploitant. Aangezien het boorbedrijf niet op de werf aanwezig is en geen impact heeft op de planning en het verloop van de werf, kan het boorbedrijf niet verantwoordelijk gesteld worden voor het opvolgen van opgepompte hoeveelheden en het eventueel overschrijden van vergunde debieten. Sowieso dient verwezen te worden naar artikel 5.53.6.1.2.§2 van titel II van het VLAREM i.p.v. naar artikel 5.53.6.1.2.	Bij de verwijzing naar artikel 5.53.6.1.2., wordt §2 toegevoegd. Dit artikel legt enkel de verplichting op om de debietmeterstanden door te geven bij de installatie en de ontmanteling (en niet langer start en stop) van de bemaling. Het opvolgen van de vergunningsvoorwaarden is de verantwoordelijkheid van de exploitant.
52	Nieuwe afdeling "Afdeling 1/1. Duur van de vergunningen" in het omgevingsvergunningbesluit			
		OOPMERGWT-100	Wat met lang lopende bemalingen, zoals bv. bemalingen in kader van Oosterweel? Wat gebeurt er als deze bemalingen langer dan 5 jaar actief moeten zijn?	Bemalingen zoals bedoeld in de rubriek 53.2 worden uitgevoerd in functie van een bepaald werk. Voor grootschalige en langlopende werven kunnen aaneensluitend en overlappend binnen dezelfde uitvoeringsvergunning tijdelijke bemalingen uitgevoerd worden in functie van verschillende werken die noodzakelijk zijn, waarvan de individuele duurtijd per deelwerk max. vijf jaar betreft, maar waarvan de cumulatieve duur inderdaad de vijf jaar kan overschrijden. In dergelijke vergunningen is het belangrijk dat een fasering voor de rubriek 53.2 wordt voorgesteld door de aanvrager, overeenkomstig artikel 80 van het Omgevingsvergunningendecreet. Dit wordt als extra duiding opgenomen in het verslag aan de Vlaamse Regering.
		OOPMERGWT-104	Grondwaterwinningen Artikel 52 beperkt de termijn voor vergunningen voor een aantal types grondwaterwinningen tot 20 jaar. OOPMERGWT-104 vraagt om voor de land- en tuinbouw voldoende rekening te houden met 1) de specifieke nood aan hoogwaardig water voor bepaalde processen (drinkwater vee, vereisten i.f.v. voedselveiligheid (opgenomen in lastenboeken),...), en 2) Het voldoende beschikbaar zijn van alternatieve waterbronnen van gelijkwaardige kwaliteit in de onmiddellijke omgeving, naast de eigen inspanningen op het bedrijf. OOPMERGWT-104 vraagt voldoende toegang tot hoogwaardig water voor bepaalde toepassingen in de landen tuinbouwsector en/of toegang tot alternatieve waterbronnen van gelijkwaardige kwaliteit.	Dit bezwaar heeft geen betrekking op het beperken van de vergunningstermijn. Bij afloop van de duurtijd van een vergunning kan een hernieuwing worden aangevraagd, waarbij de grondwaterbehoefte en de milieu-effecten van de grondwaterwinning opnieuw beoordeeld worden.
		OOPMERGWT-114	Vergunningen voor grondwaterwinningen en bemalingen zijn niet langer eeuwigdurende vergunningen, maar beperkt tot max. 20 jaar. Ook de duurtijd voor drainages dienen beperkt te worden in de tijd.	Voor de vergunningsplichtige activiteiten ingedeeld in rubriek 53.3 wordt de vergunningsduur niet generiek beperkt tot 20 jaar. In toepassing van artikel 68, 3° van het Omgevingsvergunningendecreet kan de vergunningverlener op gemotiveerde wijze een kortere termijn opleggen. Artikel 83 van het Omgevingsvergunningendecreet voorziet de mogelijkheid om het voorwerp of de duur van de omgevingsvergunning (van onbepaalde duur) bij te stellen. In artikel 82 van het Omgevingsvergunningendecreet is daarnaast de mogelijkheid voorzien om de milieuvoorwaarden die in de omgevingsvergunning zijn opgelegd te wijzigen of aan te vullen.
		OOPMERGWT-114	Voorstel tot aanpassing: "De geldigheidsduur van de omgevingsvergunning voor de inrichtingen of de activiteiten, vermeld in indelingsrubriek 53.4, 53.5, 53.8 en 53.12, is maximaal twintig jaar en maximaal tien jaar in SBZ, VEN, waterrijke gebieden van internationale betekenis (Ramsar), waterwingebieden en bijhorende beschermingszones type I-II-III, en in andere ruimtelijk kwetsbare gebieden." ... met volgende motivering: Het is absoluut toe te juichen dat afgestapt wordt – met retroactieve werking – van de vergunningstermijnen van onbepaalde duur voor grondwaterwinningen (rubrieken 53.4, 53.5, 53.8 en 53.12). De beperking van de duur van de vergunning tot maximaal 20 jaar te lang. Sinds 30 april 2021 adviseert de VMM generiek een beperking van de vergunningstermijn tot 10 jaar: "op ons laatste teamoverleg is beslist om een aantal aspecten van onze advisering grondwater te wijzigen. Het betreft: 1) Termijn van 10 jaar te adviseren voor grondwaterwinningen voor laagwaardige toepassingen; 2) Motivering: gelet op het wijzigende klimaat en de onzekere gevolgen hiervan op termijn voor de grondwaterreserves adviseert de entiteit van VMM bevoegd voor grondwateradviesing om de termijn voor grondwaterwinning voor laagwaardige toepassingen zoals beregening te beperken tot max. 10 jaar. Op deze wijze wordt in functie van de toestand van het grondwaterlichaam de vergunning voor het oppompen van grondwater opnieuw geëvalueerd en kan ze bijgestuurd worden". Minstens in SBZ, VEN, waterrijke gebieden van internationale betekenis (Ramsar), waterwingebieden en bijhorende beschermingszones type I-II-III, en in andere ruimtelijk kwetsbare gebieden, moet de vergunningsduur generiek op maximaal 10 jaar gebracht worden. In de gevallen waarin dergelijke grondwaterwinningen niet stroken met de bestemmingsvoorschriften, zouden zij na die 10 jaar ook moeten uitdoven (zoals voorzien in artikel 29 van dit ontwerpbesluit). Verder vragen we om ook voor drainages en droogleggingsprojecten de vergunningstermijn te beperken tot maximaal 20 jaar.	Dit artikel legt een maximale duur op van de vergunningstermijn voor bepaalde grondwaterwinningen. Overeenkomstig artikel 68, tweede lid, 3° kan de vergunningverlenende overheid deze termijn nog steeds verder beperken, indien dit nodig is om de hinder voor mens en milieu te beperken. Een generieke beperking tot 10 jaar in SBZ, VEN, waterrijke gebieden van internationale betekenis (Ramsar), waterwingebieden en bijhorende beschermingszones type I-II-III, en in andere ruimtelijk kwetsbare gebieden is niet wenselijk. In sommige van dergelijke gebieden kan dit noodzakelijk zijn om de hinder voor het milieu te beperken, maar de mogelijkheid voor de vergunningverlenende overheid blijft hiervoor bestaan. Voor drainages: zie vorige lijn. Voor droogleggingsprojecten: waterbeheersingsprojecten zijn niet langer ingedeeld in de rubriek 53 als grondwaterwinning. De decretale basis om de vergunningstermijn te beperken, ontbreekt. Het Besluit van de Vlaamse Regering over het peilbeheer op onbeveerbare waterlopen en grachten werd definitief goedgekeurd op 5 mei 2023 en voorziet in periodieke evaluaties. De teksten zijn te raadplegen op https://beslissingenvlaamse regering.vlaanderen.be/document-view/64539069878C11494CF54282 .
		OOPMERGWT-105	DUUR VAN GRONDWATERVERGUNNINGEN In art. 52 (hoofdstuk 3) wordt voor grondwaterwinningen (geval 3°) de termijn vastgesteld op max. 20 jaar voor de subrubrieken onder 53.5, 53.8 en 53.12. Voor deze rubrieken is het aangewezen dat er geen vergunningen van onbepaalde duur verleend worden om te kunnen bijsturen n.a.v. evoluties in de beschikbare grondwaterreserves o.a. ten gevolge van klimaatveranderingen en de toestandbepaling in de grondwaterspecifieke delen van stroomgebiedbeheerplannen. Opmerking: We volgen de redenering dat het aangewezen is dat er geen vergunningen van onbepaalde duur verleend worden om te kunnen bijsturen n.a.v. evoluties in de beschikbare grondwaterreserves o.a. ten gevolge van klimaatveranderingen en de toestandbepaling in de grondwaterspecifieke delen van stroomgebiedbeheerplannen. Niettemin is het belangrijk om rekening te houden met de rechtszekerheid en toekomstperspectieven van landbouwbedrijven bij het bepalen van de termijn voor de verleende vergunning (max. 20 jaar).	Het bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van dit artikel. Voor het bepalen van de geldigheidsduur van de omgevingsvergunning volgt de vergunningverlenende overheid de bepalingen van het DABM en het Omgevingsvergunningendecreet.
		OOPMERGWT-117	Artikel 52: De laatste paragraaf van artikel 68 van het omgevingsvergunningendecreet stelt dat de Vlaamse Regering een minimale en maximale geldigheidsduur kan vaststellen van de in de 2de paragraaf van dit artikel opgesomde gevallen. In uitvoering hiervan wordt voor grondwaterwinningen (geval 3°) de termijn vastgesteld op maximum 20 jaar voor de subrubrieken onder 53.5, 53.8 en 53.12. Voor deze rubrieken is het aangewezen dat er geen vergunningen van onbepaalde duur verleend worden om te kunnen bijsturen n.a.v. evoluties in de beschikbare grondwaterreserves o.a. ten gevolge van klimaatveranderingen en de toestandbepaling in de grondwaterspecifieke delen van stroomgebiedbeheerplannen.	Het bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van dit artikel.

Reactie op onderdeel van de grondwatertrein (artikelnummer)	voorgestelde wijziging	Sleutel mailbox administratie	inhoud bezwaar (samenvatting)	reactie op bezwaar
		OOPMERGWT-118	<p>1. Artikel 52</p> <p>1. Betreffende art 53/1 geldt er een tijdelijke duur (20 jaar) voor grondwaterwinningen vermeld in indelingsrubriek 53.4, 53.5 (bbm voor exploitatie of gebruik gebouwen of onderhoudswerken), 53.8 (grondwaterwinning, andere dan 53.1-53.7) en 53.12 (Boren van grondwaterwinningsputten en grondwaterwinning met inbegrip van terugpompingen van belucht grondwater in dezelfde freatische watervoerende laag voor ondergrondse beluchting)</p> <p>1. Er wordt verwezen naar rubriek 53.4 maar deze wordt geschrapt.</p> <p>2. Voor rubriek 53.7 (grondwaterwinning voor drinkwater) geldt deze bepaalde duur van 20 jaar niet maar geldt wel de termijn van onbepaalde duur. Dit is niet wenselijk. Ook voor deze rubriek is het aangewezen dat er kan bijgestuurd worden naar aanleiding van evoluties in de beschikbare grondwatervoorraden o.a. ten gevolge van klimaatsveranderingen en de toestandbepaling in de grondwaterspecifieke delen van stroomgebiedbeheerplannen. Hierdoor wordt eveneens geen rekening gehouden met mogelijke alternatieve bronnen van grondwaterwinning die een lagere winning op termijn zullen kunnen afdwingen ten voordele van de noodzakelijke grondwaterstanden.</p>	<p>Grondwaterwinningen voor de openbare watervoorziening dienen een algemeen en maatschappelijk belang. Voor drinkwater is water van hoogwaardige kwaliteit noodzakelijk. Voor dergelijke winningen is een vergunning van onbepaalde duur generiek wenselijk. De mogelijkheid om een winning individueel in de tijd te beperken, blijft evenwel bestaan.</p>
53	overgangsbepaling artikel 13			
54	inwerkingtreding artikel 47, 10°			
		OOPMERGWT-105	<p>OVERGANGSTERMIJN In art. 54 (hoofdstuk 4) wordt de klasse-indeling van draineringen in 2 stappen gewijzigd, zoals vastgelegd in het Vlaams Klimaatadaptatieplan. Zo zullen historische draineringen die minstens gedeeltelijk gelegen zijn in of op een afstand van minder dan 500 meter van een habitatrictlijngebied 3 jaar de tijd krijgen om een vergunning aan te vragen. Ook draineringen die aangelegd werden na 1/1/1999 en die niet geakteerd werden voor 24/9/2022 en die minstens gedeeltelijk gelegen zijn in of op een afstand van minder dan 500 meter van een speciale beschermingszones of het Vlaams Ecologisch Netwerk of "valleigebied" of vallei- of brongebied" krijgen 3 jaar de tijd om een vergunning aan te vragen. Om dit te implementeren, wordt de rubriek 53.3 met een tussenperiode 2 maal gewijzigd via dit wijzigingsbesluit.</p> <p>Opmerking: We vinden het positief dat een overgangstermijn van 3 jaar wordt voorzien om deze vergunningen aan te vragen.</p>	<p>Het bezwaar geeft geen aanleiding tot aanpassing van dit artikel.</p>